

معجزه در تشخیص زودهنگام

هدف از طرح ملی ماموگرافی رایگان، چیزی جز نجات جان نیست. اگر تنها یک پیام داشته باشیم، این است که تشخیص زودهنگام، معجزه می‌کند. این طرح، رویدادی متمرکز است برای تبدیل این شعار به واقعیت. وقتی سرطان پستان به موقع و در مراحل ابتدایی تشخیص داده شود، نه تنها شانس درمان قطعی به شدت افزایش می‌یابد، بلکه می‌توان با روش‌های کم‌تهاجم‌تر، با هزینه‌های به مراتب کمتر و با حفظ کیفیت زندگی بیمار، به مقابله با آن رفت. اجرای این طرح در ماه اطلاع‌رسانی سرطان پستان فرصت طلایی برای هم‌زمانی «آموزش» و «خدمت» است

پوریا عادل، متخصص رادیولوژی و رئیس انجمن علمی سرطان‌های زنان اصفهان

جامعه ۵۵

داستان «راه‌روان»

شماره چهل و نهم «هم‌محله»
ضمیمه روزنامه «اصفهان‌زیبا» منتشر شد

- راه‌روانی که راران شد
- منار راران؛ روایتی از گذشته
- قصه مردمی‌ترین خانه محله
- به جای خانه دنیا، بهشت را انتخاب کرد
- کانون ایمان و نشاط برای نوجوانان
- «دیدار» به دیدار حق شتافت
- ۲۰ سال مادری برای دختران راران
- خط پیچیده آن قرآن قدیمی، خط شناسم کرد
- سیاست‌گذاری سلامت برای زندگی
- محله‌ای بدون جاده و فاضلاب
- مردان راران از صفای گذشته می‌گویند
- سامان‌دهی مادی راران
- اجرای طرح محله‌محوری در راران

پرستاری که مادر مجروحان جنگ شد

روایت بانویی که پنج سال از زندگی‌اش را وقف مجروحان جنگی در بیمارستان امام خمینی سقز کرد

بایداری ۰۶

مزدت رسی!

کارگران با افزایش هزینه‌های زندگی فعالیت در چایخانه‌های زیرزمینی را ترجیح داده‌اند

یکی از راهکارهایی که دولتی‌ها می‌توانستند برای حمایت از قشر کارگر انجام دهند افزایش کمک‌هزینه مسکن بود؛ ولی این کار راهم انجام ندادند در نتیجه این شرایط، بسیاری از کارگران و مزدبگیران مجبور شدند به مشاغل کاذب و خدماتی مانند رانندگی در سرویس‌های اسنپ، تپسی، قهوه‌فروشی‌های غیررسمی و قلیان‌فروشی، سوپرمارکت و فعالیت‌های دیجیتال روی آورند که درآمد آن‌ها به دلیل نوسانات بازار و افزایش هزینه‌ها برایشان قابل قبول‌تر هست با این حال در شرایط کنونی شاهد اشباع این مشاغل هستیم

اصغربروشان، دبیر اجرایی خانه کارگر استان و مناطق مرکزی کشور

اقتصاد ۰۴

تالار اشرف میراثی عمومی یا خصوصی؟

بررسی پژوهش‌هایی درباره وجه میراثی تالار اشرف اصفهان

میراث‌اصفهان، ۰۴ و ۵۰

تالار اشرف، یکی از شاهکارهای دوران صفویه در اصفهان، امروز در دسترس عموم مردم نیست؛ این درحالی است که انتظار می‌رود هر شهروند اصفهانی بتواند با میراث و بناهای سرزمین خود روبه‌رو شود. یکی از شاهکارهای بی‌بدیل دوران صفوی در اصفهان، تالار اشرف است. دوران صفویه اوج شکوه و شکوفایی هنر در تاریخ ایران به شمار می‌آید، دوره‌ای که جلوه‌های هنری در تمامی ابعاد کاربردی و تزئینی به کمال رسیده‌اند. تالار اشرف، به عنوان نمونه‌ای برجسته از این دوره، نقوشی زیبا و استادانه را در قالب هنرهای مختلف چون گچ‌بری، آجرچینی، نقاشی دیواری و کاشی‌کاری در خود جای داده است و جلوه‌ای ماندگار از ذوق و توانمندی هنرمندان صفوی را به نمایش می‌گذارد. این تالار باشکوه در شهر اصفهان، خیابان باغ‌گلستان، غرب خیابان استانداری و در محدوده باغ استانداری واقع شده است. تالار اشرف در منطقه دولت‌خانه، در کنار دیگر کاخ‌ها و تالارهای تاریخی مانند تالار سرپوشیده، کاخ هشت‌بهشت، کاخ پشت مطبخ و تالار تیموری قرار دارد که در گذشته به منظور سکونت پادشاه و حرم سلطنتی مورد استفاده قرار می‌گرفت...

الهه جلالی

عکس از حمیدرضا نیگومرام

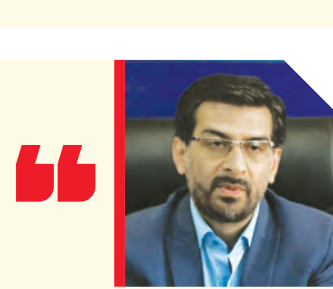

'' **دکتر علی قاسم‌زاده**
'' شهردار اصفهان

پدافند غیرعامل فرهنگ تاب‌آوری و خود‌تکایی ملی است

شهردار اصفهان در پیامی به مناسبت هفته پدافند غیرعامل با تأکید بر ضرورت هوشمندی، آینده‌نگری و تاب‌آوری در برابر تهدیدهای گوناگون نوشت: پدافند غیرعامل تنها یک راهبرد دفاعی نیست، بلکه فرهنگی ملی برای پیشگیری، خودتکایی و مصون‌سازی جامعه است که باید در تمام عرصه‌های مدیریت شهری و اجتماعی نهادینه شود.

در پیام علی قاسم‌زاده، شهردار اصفهان، به‌مناسبت هفته پدافند غیرعامل آمده است: «هفته پدافند غیرعامل یادآور ضرورت‌اندیشه‌پوزری، آینده‌نگری و هوشمندی در برابر تهدیدهای گوناگون است؛ مفهوله‌ای که به‌تعبیر مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) «پدافند غیرعامل به‌معنای مصون‌سازی کشور در برابر تهدیدهاست، بدون استفاده‌از سلاح؛ رویکردی که امروز یکی از بهر زمان دیگری برای حفظ امنیت پایدار و توسعه‌همه‌جانبه جامعه ضرورت دارد. پدافند غیرعامل تنها یک راهبرد دفاعی نیست؛ بلکه فرهنگ پیشگیری خودتکایی و تاب‌آوری ملی است. فرهنگی که باید در همه عرصه‌ها از جمله مدیریت شهری، طراحی زیرساخت‌ها و تعامل‌های اجتماعی نهادینه شود. مدیریت شهری اصفهان نیز در این مسیر با تکیه بر دانش بومی بهره‌گیری از فناوری‌های نوین و همکاری بخش‌های مختلف تلاش دارد شهری ایمن‌تر، تاب‌آورتر و آماده‌تر در برابر بحران‌ها بسازد. شهری که همگام با سیاست‌های کلان کشور از امنیت، پایداری و مشارکت اجتماعی به‌عنوان ستون‌های اصلی توسعه بهره‌مند باشد. این‌جانب ضمن گرامیداشت هفته پدافند غیرعامل از تلاش‌های صادقانه تمام مدیران، کارشناسان و فعالان حوزه در سطح کشور و استان، به‌ویژه همکاران پرتلاش شهرداری اصفهان قدردانی می‌کنم و امیدوارم با همکاری به‌رودم‌های مقام معظم رهبری و همدل مردم عزیز، اصفهانی تاب‌آور و آینده‌نگر بسازیم.»

'' **محمد میرقی‌نژاد**
'' مدیر منطقه ۱۰ شهرداری اصفهان

جولوگیری از بساط‌گستری و دست‌فروشی ۲۲ نفر در منطقه ۱۰ اصفهان

مدیر منطقه ۱۰ شهرداری اصفهان گفت: در هفت ماه سال جاری از بساط‌گستری و دست‌فروشی ۲۲ نفر جولوگیری شد و ۳۳ متکدی در این منطقه هدایت و سامان‌دهی شدند. محمد میرقی‌نژاد با اشاره به اقدام‌ها و فعالیت‌های اداره پیشگیری و رفع تخلف‌های شهری منطقه ۱۰ شهرداری اصفهان طی هفت ماه سال جاری اظهار کرد: برای رفع و پیشگیری از تخلف سدمعبر، در این مدت ۲۳۲ تذکر و ۱۳۴ اظهار‌صاحب و تخلف ۱۷۸ متعددی صنفی رفع شده است. او افزود: ۱۲۶خطاریه با موضوع جولوگیری از نصب تابلوهای غیرمجاز در فروردین، اردیبهشت، خرداد، تیر، مرداد، شهریور و مهر سال جاری صادر و ۹۷ مورد نیز رفع تخلف شده است. مدیر منطقه ۱۰ شهرداری اصفهان گفت: در هفت ماه سال جاری در راستای جمع‌آوری خودروهای فرسوده رهاشده در معابر منطقه ۵۲خطاریه صادر و ۴۵ دستگاه از این خودروها جمع‌آوری شده‌است. صیرفی‌نژاد بیان اینکه طی فروردین، اردیبهشت، خرداد، تیر، مرداد، شهریور و مهر سال جاری در بخش کنترل ساختمان از ادامه فعالیت و تعطیلی کارگاه‌های ساختمانی متخلف با بدون مجوز و پروانه ۲۸ مورد احداث زمین بایر جولوگیری شده است، گفت: در این مدت از افزایش طبقات ۲۶ ساختمان، تعمیرات داخلی غیرمجاز ۲۸ ساختمان، تبدیل وضعیت ۴۲ ساختمان و فعالیت ۱۸۷ کارگاه ساختمانی متخلف نیز جولوگیری شده است. او ادامه داد: طی هفت ماه سال جاری در راستای اجرای بند ۲۰ قانون شهرداری‌ها مبنی بر رفع مزاحمت کارگاه‌های صنفی مزاحم از طریق اجرای تمهیدها و تعطیلی ۱۵ رأی قضایی بر اساس بند ۱۴ قانون شهرداری‌ها مبنی بر رفع خطر از بناهای حادثه‌آفرین، چاله‌ها و اشیای مشرف به معابر عمومی ۲۲ رأی اجرا شده است.

مدیرکل منطقه ۱۰ شهرداری اصفهان تصریح کرد: در راستای اجرای ماده ۱۱۰ قانون شهرداری‌ها، طی هفت ماه سال جاری ۲۸ رأی در این منطقه اجرا شده است. صیرفی‌نژاد با اشاره به اقدام‌های مدیریت پیشگیری و رفع تخلف‌های شهری در بخش کنترل دفع ضایعات ساختمانی در سطح شهر همچون تعطیلی کارگاه‌های ایجادکننده‌سمعبورو پیشگیری از تخلیه مصالح و نخاله در معابر عمومی اظهار کرد: در این زمینه ۵۸۵خطار صادر و ۹۲ کارگاه ساختمانی متخلف نیز تعطیل شده است.

'' **محمد نورصالحی**
'' رئیس شورای اسلامی شهر اصفهان

تمرکز مدیریت شهری اصفهان بر توسعه حمل‌ونقل عمومی و بهبود شاخص‌های زیست‌محیطی

رئیس شورای اسلامی شهر اصفهان گفت: از آغاز دوره ششم مدیریت شهری، رویکرد اصلی شورای و شهرداری تمرکز بر توسعه حمل‌ونقل عمومی و ارتقای شاخص‌های زیست‌محیطی بوده است؛ چراکه مترو، اتوبوس و زیرساخت‌های ترافیکی نقش کلیدی در کاهش ترافیک و بهبود کیفیت زندگی شهروندان دارد.

محمد نورصالحی اظهار کرد: از همان ابتدای دوره ششم مدیریت شهری، نگاه جمعی در شورا و شهرداری بر این مبنا شکل گرفت که حمل‌ونقل عمومی کلید اصلی کاهش ترافیک و بهبود دسترسی مردم و ارتقای شاخص‌های زیست‌محیطی است. او افزود: شورای اسلامی شهر اصفهان همواره بر توسعه زیرساخت‌های مرتبط با چاه جایی عمومی از جمله مترو، اتوبوس، جاده‌ها و رینگ‌های ترافیکی تأکید داشته است؛ چراکه این‌بخش علاوه‌بر اهمیت استراتژیک، با کمبودهای جدی نیز روبه‌رو بود.

رئیس شورای اسلامی شهر اصفهان تصریح کرد: ورود به حوزه حمل‌ونقل عمومی بدون اختصاص بودجه کافی ممکن نبود؛ ازاین‌رو در برنامه‌های چهارساله و بودجه‌های سه‌ساله، حمل‌ونقل عمومی در اولویت قرار گرفت. اعداد و ارقام پروژه‌ها بسیار بزرگ بود و نیاز به سرمایه‌گذاری و حمایت مالی داشت.

نورصالحی ادامه داد: در طول این دوره، شهرداری اصفهان لویج متعددی برای تأمین منابع مالی و اجرای طرح‌های توسعه‌ای ارائه کرد و با توجه به شرایط اقتصادی کشور، گاهی نیاز بود با فوریت اقدام شود؛ بر همین اساس، شورا بارها لویجی را با قید یک فوریت و دوفوریت تصویب کرد تا روند اجرای پروژه‌های کلیدی متوقف نشود. او خاطرنشان کرد: برخی از این مصوبات چندین هزار میلیارد تومان ارزش داشت؛ اما به دلیل تسلط اعضای شورا بر مسائل مالی و ترافیکی، تصمیم‌ها با قاطعیت و سرعت اتخاذ شد؛ این هماهنگی میان شورا و مدیریت شهری موجب شد زیرساخت‌های حمل‌ونقل عمومی به شکل مؤثری تقویت شود. رئیس شورای اسلامی شهر اصفهان اضافه کرد: در طول این دوره، پروژه‌هایی همچون گسترش خطوط قطار شهری، پیشرفت خط دوم مترو، تأمین ناوگان اتوبوس‌رانی، اجرای حلقه چهارم ترافیکی، بازگشایی معابر و احداث تقاطع‌های تأییدشده فنی در اولویت قرار گرفت و بخش عمده‌ای از جلسه‌های شورا به بررسی این طرح‌ها اختصاص یافت. نورصالحی گفت: اهتمام جدی و هماهنگی کامل میان شورا و شهرداری در اجرای طرح‌های حمل‌ونقل عمومی و زیست‌محیطی از دستاوردهای مهم دوره به‌شمار می‌آید. او افزود: در این دوره ارتقای کیفیت زندگی در اصفهان ادامه خواهد یافت.

'' **علی رضی‌زاده**
'' مدیر منطقه یک شهرداری اصفهان

حمایت شورای شهر از به‌روزرسانی زیرساخت‌های ارتباطی مرکز ۱۳۷ اصفهان

عضو شورای اسلامی شهر اصفهان گفت: امکانات مرکز ارتباطات مردمی نسبت به گذشته ارتقای چشمگیری داشته و کارشناسان آن نیز با انگیزه، عشق و علاقه روزافزون در حال فعالیت هستند؛ بااین‌حال این مرکز همچنان باید به‌روز و مدرن شده و در نتیجه آن پاسخ‌گویی بهتر و دقیق‌تری به شهروندان ارائه شود. محمدرضا فلاح در هشتمین قسمت برنامه «پایش» که در مرکز ارتباطات مردمی شهرداری اصفهان برگزار شد، این مرکز را خط مقدم پاسخ‌گویی به مشکلات مردم معرفی اظهار کرد: راه‌اندازی و توسعه سامانه ۱۳۷ یکی از اقدام‌های مؤثر شهرداری اصفهان در سال‌های گذشته است که با هدف پاسخ‌گویی مستقیم به شهروندان ایجاد شد و کارشناسان آن با صبر، حوصله، ادب و متانت در مسیر تحقق این هدف گام برداشته‌اند. عضو شورای اسلامی شهر اصفهان تصریح کرد: اعضای این شورا به‌عنوان نمایندگان مردم، همواره تلاش دارند رضایت عمومی در تمام ابعاد حاصل شود که یکی از مهم‌ترین آن‌ها، پاسخ‌گویی به مشکلات مطرح‌شده از سوی شهروندان است. فلاح افزود: رأینژاد که مدیران شهری به دلیل حجم فراوان امور اجرایی، همیشه امکان ارتباط مستقیم با شهروندان را ندارند، این کارشناسان ۱۳۷ هستند که باز اصلی این ارتباط را به‌عهده دارند؛ بنابراین باید به جدیدترین فناوری‌ها و تجهیزات ارتباطی مجهز شوند تا از آسیب‌های جسمی و روانی ناشی از ساعات طولانی پاسخ‌گویی مصون بمانند.

■ **ایجاد پنج سطح نظارت در سامانه ۱۳۷ شهرداری اصفهان**
رئیس اداره ارتباطات مردمی شهرداری اصفهان هم گفت: چرخه نظارت در سامانه ۱۳۷ دارای پنج سطح مختلف است که از لحظه ثبت پیام آغاز شده و تا تدوین سیاست‌های پاسخ‌گویی به مردم امتداد دارد. محمد تقی رفیعی با اشاره به تلاش ارزشمند نیروهای اجرایی شهرداری اصفهان برای پاسخ‌گویی به درخواست شهروندان در سامانه ۱۳۷، اظهار کرد: این تلاش چشمگیر در شرایط اضطرار مانند دفاع مقدس دوازده‌روزه بیش از دیگر زمان‌ها به چشم‌آمدی. او افزود: اگرچه حجم فعالیت نیروهای شهرداری به‌ویژه در حوزه خدمات شهری در زمان جنگ افزایش یافته بود، ذره‌ای در پاسخ به پیام شهروندان کوتاه نشد؛ از سوی دیگر، کارشناسان پاسخ‌گویی، با زخورد و پیگیری ویژه ۱۳۷ نیز با دقت تمام چرخه رسیدگی به درخواست مردم را مدیریت کردند. رئیس اداره ارتباطات مردمی شهرداری اصفهان ارتباط مستمر مردم و ۱۳۷ را نماد مدیریت شرایط اضطرار در شهرداری اصفهان دانست و تصریح کرد: تاب‌آوری مرکز ارتباطات مردمی افتخار بزرگی برای مجموعه شهرداری اصفهان است؛ به‌شکلی که مردم در جنگ دوازده‌روزه بدون لحظه‌ای توقف با ۱۳۷ در تماس بودند. رفیعی با تأکید بر اینکه مفهوم ارتباطات مردمی در سال‌های اخیر تحول بسیاری در شهرداری اصفهان پیدا کرده و سعی شده است اعتماد مردم به شهرداری با توان بیشتری دنبال شود، خاطرنشان کرد: این اعتماد به‌پشتوانه ۲۰ سال خدمت پاسخ‌گویی و همراهی تمام‌الزمان شهرداری، اما با سختی به‌دست آمده است؛ بنابراین نباید با اهمال‌کاری برخی واحدهای اجرایی کمرنگ شود. رفیعی با تأکید بر لزوم تقویت ابزارهای نظارت بر عملکرد واحدهای اجرایی شهرداری اصفهان در پاسخ‌گویی به سامانه ۱۳۷ گفت: این رویه باید با حمایت شورای شهر و مدیران شهرداری با دقت و اهتمام بیشتری دنبال شود.

'' **علی رضی‌زاده**
'' مدیر منطقه یک شهرداری اصفهان

اجرای ماده ۱۶ قانون مدیریت پسماند با نصب دوربین‌های نظارتی در منطقه یک اصفهان

مدیر منطقه یک شهرداری اصفهان از اجرای طرح نظارت تصویری و پیگیری متخلفان از قانون مدیریت پسماند با هدف کاهش مشکلات ترافیکی و جمع‌آوری زباله و بهبود چهره شهری خبر داد.

علی رضی‌زاده اظهار کرد: در راستای اجرای ماده ۱۶ قانون مدیریت پسماند و با هدف شناسایی و مستندسازی تخلف‌ها، نصب دوربین‌های نظارتی در محله‌هایی که با معضل انباشت زباله خارج از زمان‌بندی اعلامی مواجه هستند، آغاز شده است. او افزود: این طرح در تعامل با سازمان مدیریت پسماند، حوزه خدمات شهری شهرداری اصفهان و مراجع قضایی در حال اجراست. در ابتدا محله‌های دارای معضل شناسایی می‌شوند؛ سپس کارشناسان آموزش پسماند به شهروندان زمان مجاز و شیوه صحیح تحویل زباله را اطلاع‌رسانی می‌کنند؛ در صورت تداوم تخلف، دوربین‌های نظارتی در محل نصب و رفتار متخلفان ثبت می‌شود. مدیر منطقه یک شهرداری اصفهان با تأکید بر اجرای دقیق قانون گفت: پس از مستندسازی تخلف‌ها، پرونده‌ها برای بررسی و اعمال قانون به مراجع قضایی ارسال می‌شود. مطابق ماده ۱۶ قانون مدیریت پسماند، در مرحله نخست جریمه نقدی تا ۱۰ میلیون تومان، در مرحله دوم دو برابر آن و در موارد تکرار حتی مجازات حبس برای متخلفان پیش‌بینی شده است.

رضی‌زاده ادامه داد: معاونت خدمات شهری منطقه یک به‌صورت مستمر در سطح محله‌ها اجرای این طرح را پیگیری می‌کند تا با مشارکت شهروندان نظم و پاکیزگی شهری حفظ شود؛ اجرای این طرح تأثیر بسزایی بر رعایت جدول زمان‌بندی حمل‌پسماند و توسط شهروندان داشته است. او با بیان اینکه هدف اصلی شهرداری پیشگیری و ارتقای فرهنگ شهری است، اظهار کرد: در تمام نقاط تحت پوشش دوربین، بنرهایی نصب شده که اطلاع‌رسانی می‌کند محله‌ها تحت کنترل تصویری است. هدف ما نه برخورد مستقیم، بلکه ایجاد بازآرندگی و جلب مشارکت شهروندان است.

مدیر منطقه یک شهرداری اصفهان با اشاره به قابلیت‌های فنی سیستم نظارتی جدید گفت: دوربین‌ها به‌صورت ۲۴ ساعته فعال هستند و امکان شناسایی خودروهای متخلف و حتی پخش پیام هشدار برای شهروندان را دارند. در مواردی که افراد غیرمسئول اقدام به تخلیه زباله می‌کنند، از طریق این سیستم اخطار لازم داده می‌شود.

رضی‌زاده تصریح کرد: تخلف‌های ثبت‌شده مستند و قابل پیگیری قضایی است و طرح‌ها هماهنگی کامل مراجع قانونی اجرا می‌شود. او با تأکید بر اینکه با مشارکت مردم می‌توان چهره‌ای پاکیزه‌تر، ایمن‌تر و قانونمندتر از شهر اصفهان ایجاد کرد، از شهروندان خواست در صورت مشاهده هرگونه تخلف در زمینه پسماند با سامانه ۱۳۷ شهرداری اصفهان تماس بگیرند و همکاری لازم را در رعایت زمان‌بندی جمع‌آوری زباله‌ها داشته باشند.

شده است. او ادامه داد: در هفت ماه سال جاری در راستای اجرای بند ۲۰ قانون شهرداری‌ها در باره رفع مزاحمت کارگاه‌های صنفی مزاحم از طریق اجرای تمهیدها و تعطیلی ۲۰۲ رأی قضایی، همچنین بر اساس بند ۱۴ قانون شهرداری‌ها مبنی بر رفع خطر از بناهای حادثه‌آفرین، چاله‌ها و اشیای مشرف به معابر عمومی ۲۴۱ رأی اجرا شده است. مدیرکل پیشگیری و رفع تخلف‌های شهری شهرداری اصفهان تصریح کرد: در راستای اجرای ماده ۱۱۰ قانون شهرداری‌ها، طی فروردین، اردیبهشت، خرداد، تیر، مرداد، شهریور و مهر سال جاری ۵۴۳ رأی در این‌کلان‌شهر اجرا شده است. مدیرکل پیشگیری و رفع تخلف‌های شهری شهرداری اصفهان گفت: در هفت ماه سال جاری از بساط‌گستری و دست‌فروشی ۱۲۴۴ نفر جولوگیری شد و ۸۴۰ متکدی در این‌کلان‌شهر هدایت و سامان‌دهی شدند.

مردان نژاد با بیان اینکه طی فروردین، اردیبهشت، خرداد، تیر، مرداد، شهریور و مهر ۱۴۰۴ در بخش کنترل ساختمان برای جولوگیری از ادامه فعالیت و تعطیلی کارگاه‌های ساختمانی متخلف با بدون مجوز و پروانه از ۷۱ مورد احداث زمین بایر جولوگیری شده است، افزود: در این مدت از افزایش طبقات ۵۸۵ ساختمان، تعمیرات داخلی غیرمجاز ۲۸۵۲ ساختمان، تبدیل وضعیت ۶۹۷ ساختمان و فعالیت ۹۸۳۴ کارگاه ساختمانی متخلف نیز جولوگیری

'' **مهدی سلطان‌آقایی**
'' مدیر منطقه ۷ شهرداری اصفهان

پارکینگ عمومی سه‌هزارمتری در مجاورت بیمارستان غرضی احداث می‌شود

مدیر منطقه ۷ شهرداری اصفهان از احداث پارکینگ عمومی به مساحت سه‌هزار مترمربع در مجاورت بیمارستان غرضی خبر داد و گفت: این اقدام با هدف کاهش مشکلات ترافیکی و سامان‌دهی پارک خودروهای مراجعه‌کنندگان انجام می‌شود.

مهدی سلطان‌آقایی اظهار کرد: به‌رغم تعهد دانشگاه علوم پزشکی اصفهان درباره تأمین کسری پارکینگ مراجعان بیمارستان غرضی، همچنان شاهد استفاده از ظرفیت پارکینگ‌های این بیمارستان برای پارک خودروهای کارمندان و کارکنان هستیم که این موضوع موجب بروز مشکلاتی برای شهروندان و ساکنان مجاور شده است. او افزود: در این باره اخطارهای متعددی صادرشده و موضوع از طریق دانشگاه علوم پزشکی در حال پیگیری است تا تعهدات مربوط به تأمین پارکینگ بیماران و مراجعان اجرایی شود.

مدیر منطقه ۷ شهرداری اصفهان با اشاره به اقدام‌های شهرداری برای کاهش مشکلات ترافیکی اطراف بیمارستان غرضی تصریح کرد: با پیگیری‌های مستمر منطقه و برگزاری جلسه‌های کارشناسی با حضور مدیرکل اداره حقوقی شهرداری مرکزی، مشکلات مالکان زمین‌های روبه‌روی بیمارستان برطرف و قطعه زمینی به مساحت حدود سه هزار مترمربع برای کاربری پارکینگ در نظر گرفته شده است. سلطان‌آقایی خاطرنشان کرد: امیدواریم با راه‌اندازی این پارکینگ عمومی، بخشی از مشکلات ترافیکی معابر پیرامون بیمارستان غرضی برطرف شود؛ البته این موضوع به هیچ‌وجه به معنای لغو تعهد دانشگاه علوم پزشکی در خصوص تأمین پارکینگ مراجعان نیست و بدون همکاری بیمارستان، اجرای کامل پروژه پارکینگ عمومی نیز زمان‌بر خواهد بود.

دور جدید طرح‌های فرهنگ‌سازی در میدان مرکزی میوه‌و تره‌بار اصفهان آغاز شد

سازمان سامان‌دهی مشاغل شهری و فرآورده‌های کشاورزی شهرداری اصفهان طرح‌های گرافیکی فرهنگ‌سازی را در میدان مرکزی میوه‌و تره‌بار این کلان‌شهر آغاز کرد تا با آموزش و اطلاع‌رسانی مؤثر، نظم و امنیت در فرایند خرید و فروش محصولات کشاورزی ارتقا پیدا کند.

به نقل از روابط عمومی سازمان سامان‌دهی مشاغل شهری و فرآورده‌های کشاورزی اصفهان، دور جدید طرح‌های گرافیکی با محوریت فرهنگ‌سازی در میدان مرکزی میوه‌و تره‌بار آغاز شده است و با پیام‌هایی از جمله «این بار را به‌عجله نیاوریم»، «این بار را اینجا نگذاریم»، «این بار را اینجا نخرشیم» و «این بار را خلاف جهت نیاوریم» تلاش شده است رفتارهای صحیح در عرضه و خرید میوه و تره‌بار ترویج شود. این اقدام بخشی از برنامه‌های مستمر شهرداری برای بهبود مدیریت شهری، حفظ سلامت و ایمنی شهروندان و کاهش ترافیک و شلوغی در مراکز عرضه محصولات کشاورزی است و فرهنگ‌سازی در حوزه عرضه و خرید میوه‌و تره‌بار می‌تواند نقش مهمی در نظم‌دهی به فعالیت‌های روزانه فروشندگان و خریداران ایفا کند و زمینه رضایتمندی عمومی را فراهم سازد. بر اساس اعلام روابط عمومی سازمان سامان‌دهی مشاغل شهری، این طرح‌های گرافیکی در نقاط

پرترد میدان مرکزی میوه‌و تره‌بار نصب شده و به مساحت ۷۰۰ مترمربع در خیابان نهالستان شرقی برای احداث مهدهی، مسجد و فضای آموزشی در جوار حوزه‌علمیه حضرت حکیمه(س) اختصاص یافته که مراحل صدور پروانه آن طی شده و عملیات اجرایی آغاز شده است، در سال گذشته نیز مسجد حضرت ابوالفضل(ع) واقع در میدان ارتش با اعتباری بالغ بر ۷۰۰ میلیون تومان برای تعمیرات داخلی و نمای بیرونی بازسازی شد. او افزود: برای اجرای طرح «فانوس‌های نورانی» سه نقطه از جمله پارک ملت، پارک‌های نورانی» سه نقطه از جمله پارک منطقه ۵ جامنیای شده است. در پارک بیشه خزایی، عملیات اجرایی این پروژه با اعتباری بالغ بر هشت میلیارد تومان در حال انجام است.

مدیریت شهری

صحفان زیبا

شماره ۵۲۲۵

۰۶ / ۰۸ / ۱۴۰۴

سه‌شنبه

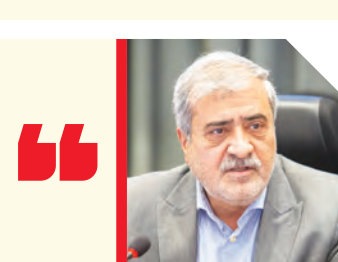
ویراستار / عذرا دایانی

'' **سید علی عبداللهی**
'' مدیرعامل سازمان مدیریت حمل‌ونقل و بار شهرداری اصفهان

سه توقفگاه جدید خودروهای سنگین در مبادی ورودی اصفهان راه‌اندازی شد

مدیرعامل سازمان مدیریت حمل‌ونقل و بار شهرداری اصفهان، از راه‌اندازی سه توقفگاه ویژه خودروهای سنگین در مبادی ورودی شهر خبر داد و گفت: این اقدام در راستای سامان‌دهی ناوگان باری، کاهش ترافیک و حفظ زیرساخت‌های شهری انجام شده است. سید علی عبداللهی اظهار کرد: با وجود اهمیت فراوان، مدیریت حمل‌ونقل بار در اصفهان با چالش‌هایی نظیر نبود سامانه‌های جامع اطلاعاتی و کمبود پارکینگ‌های مناسب برای خودروهای باربری روبه‌روست. مدیرعامل سازمان مدیریت حمل‌ونقل و بار شهرداری اصفهان تصریح کرد: این سازمان اقدام به راه‌اندازی سه توقفگاه خودروهای سنگین در مبادی ورودی شهر اصفهان کرده است. عبداللهی اظهار کرد: یکی از توقفگاه‌های شهر اصفهان به متر از حدود ۱۰هزار مترمربع در خیابان بسیج واقع در منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان، دیگری در غرب اصفهان واقع در منطقه ۱۱ شهرداری، همچنین دیگر توقفگاه ناوگان باری درون شهری در منطقه ۲ شهرداری در مجاورت «دکده المپیک با وسعت چهار هکتار با هماهنگی سازمان مدیریت حمل‌ونقل و بار شهرداری اصفهان فعالیت می‌کند. او افزود: توقفگاه خیابان بسیج به‌صورت ۲۴ ساعته آماده ارائه خدمات به شهروندان بوده و در حال حاضر این توقفگاه دارای ظرفیت نزدیک به ۱۰۰ خودروی ناوگان بار سنگین و نیمه‌سنگین است.

'' **حسین کارگر**
'' مدیر منطقه ۵ شهرداری اصفهان

اجرای طرح «فانوس‌های نورانی» در منطقه ۵ اصفهان

مدیر منطقه ۵ شهرداری اصفهان از اجرای طرح «چشمه‌های نورانی» و «فانوس‌های نورانی» با هدف حمایت از ساخت مساجد، گسترش فضاهای مذهبی و بسترسازی برای انجام فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی در سطح منطقه خبر داد. حسین کارگر افزود: منطقه شهرداری اصفهان در زمینه صدور پروانه ساخت، تسهیل روند بهره‌برداری از مساجد و کمک به اجرای زیرساخت‌ها همکاری می‌کند و پس از تکمیل پروژه‌ها، تمام امور اجرایی و مدیریتی به هیئت‌امنای مساجد و مردم واگذار خواهد شد. مدیر منطقه ۵ شهرداری اصفهان با اشاره به واگذاری زمین برای احداث مسجد و مرکز فرهنگی در سپاهان شهر تصریح کرد: زمینی به مساحت ۷۰۰ مترمربع در خیابان نهالستان شرقی برای احداث مهدهی، مسجد و فضای آموزشی در جوار حوزه‌علمیه حضرت حکیمه(س) اختصاص یافته که مراحل صدور پروانه آن طی شده و عملیات اجرایی آغاز شده است، در سال گذشته نیز مسجد حضرت ابوالفضل(ع) واقع در میدان ارتش با اعتباری بالغ بر ۷۰۰ میلیون تومان برای تعمیرات داخلی و نمای بیرونی بازسازی شد. او افزود: برای اجرای طرح «فانوس‌های نورانی» سه نقطه از جمله پارک ملت، پارک‌های نورانی» سه نقطه از جمله پارک منطقه ۵ جامنیای شده است. در پارک بیشه خزایی، عملیات اجرایی این پروژه با اعتباری بالغ بر هشت میلیارد تومان در حال انجام است.

صهفان زیبا

شماره ۵۲۲۵

۰۶ / ۰۸ / ۱۴۰۴

سه‌شنبه

ویراستار و دبیر صفحه / مینا ایزدی

اقتصاد روز

رشد ۳۲ درصدی تولید برق توسط نیروگاه‌های تجدیدپذیر

بررسی روند رشد توسعه نیروگاه‌های تجدیدپذیر در ایران در طی ۱۴ سال اخیر، از تندتر شدن شیب نمودار توسعه در این بخش در طی سال‌های اخیر حکایت دارد.

به گزارش تسنیم، بر اساس آمار اعلامی ساتبا، ظرفیت اسمی نیروگاه‌های تجدیدپذیر کشور تا پایان شهریورماه امسال به ۲۳۰۰ مگاوات رسیده است. این عدد حدود ۲ درصد ظرفیت اسمی تولید برق کشور است.

بررسی روند تولید برق توسط نیروگاه‌های تجدیدپذیر در نیمه نخست سال جاری نسبت به نیمه نخست سال ۱۴۰۳، حاکی از رشد ۳۲ درصدی تولید برق توسط نیروگاه‌های تجدیدپذیر در کشور است.

همچنین گزارش آماری ساتبا نشان می‌دهد که میزان انرژی تولیدی نیروگاه‌های تجدیدپذیر در سه‌ماهه سال جاری نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۲۸٫۶ درصد رشد داشته است، و نرخ رشد در بخش انرژی خورشیدی به واسطهٔ افزایش چشمگیر ظرفیت منصوبه نیروگاهی در انتهای بهار سال جاری نسبت به مدت مشابه سال گذشته معادل ۸۰ درصد است.

انرژی تولید شده تجمعی نیروگاه‌های تجدیدپذیر تا پایان شش ماه سال جاری نسبت به مدت مشابه سال گذشته رشد ۳۲ درصدی داشته و این نرخ رشد تنها در حوزه نیروگاه‌های خورشیدی ۸۶ درصد رسیده است.

ظرفیت منصوبه نیروگاه‌های تجدیدپذیر در پایان سال ۱۴۰۳ معادل ۱۶۱۰ مگاوات بوده و این عدد تا پایان مهرماه سال جاری با به مدار آمدن ۹۴۰ مگاوات نیروگاه خورشیدی جدیدالاحداث به ظرفیت ۲۵۵۰ مگاوات رسیده و زمینه رشد ۵۸ درصدی ظرفیت منصوبه تجدیدپذیرها را محقق کرده است.

در شش ماه ابتدایی سال جاری، به طور میانگین ماهانه ۱۵۰ مگاوات نیروگاه خورشیدی جدید وارد مدار شده که در مهرماه این میزان به حدود ۴۵۰ مگاوات افزایش یافت؛ ساتبا در خصوص اعلام کرده که در تلاش است این میزان به ۸۰۰ مگاوات در ماه افزایش یابد.

وزارت نیرو نیز رسماً اعلام کرده که برنامه برزی صورت‌گرفته برای رساندن ظرفیت اسمی تولید برق تجدیدپذیر در کشور به ۷ هزار مگاوات تا پایان امسال است که البته در صورت تأمین منابع مالی موردنیاز محقق می‌شود و در این صورت سهم تولید برق حاصل از انرژی‌های تجدیدپذیر به ۷ درصد در سبد تولید برق کشور خواهد رسید.

درحاشیه

مزد ترس!

کارگران با افزایش هزینه‌های زندگی، فعالیت در چایخانه‌های زیرزمینی را ترجیح داده‌اند

هزینه‌های زندگی روزبه‌روز افزایش پیدا می‌کند؛ اماسزده کارگران همچنان ثابت است. نمایندگان کارگری می‌گویند بارها خواستار ترمیم مزد در این شرایط شده‌اند، اما دولتی‌ها زیر بار نمی‌روند. در سه‌ضلعی مثلث تصمیم‌گیران حداقل مرزد (دولت، نمایندگان کارگری ونمایندگان کارفرمایان) هم‌قرار دارند که آن‌ها نیز از ترمیم مزد استقبال نکرده‌اند و استدلالشان این است که در این شرایط اقتصادی توان پرداخت مزد بیشتری را ندارند. حالاً بازار کار سمت و سویی دیگری به خود گرفته است. نیروی کارواحد‌های صنعتی کاهش یافته است و در مقابل، نیروی کارروانه مسافری‌های آنلاین شده‌اند یا ترجیح داده‌اند چایخانه‌های زیرزمینی را انتخاب کنند تا بتوانند درآمدهای زندگی را تأمین کنند. ■

■ کجای خط قرمیی؟

سال گذشته خط فقر از سوی برخی مقامات کارگری ۲۵میلیون تومان واز سوی عده دیگری از مقامات مرکز پزesh های مجلس ۳۰میلیون تومان اعلام شد؛ این رقم اما مورد انتقاد کارشناسان بازار کار قرار گرفت. حمید حاج‌اسماعیلی یکی ازمنتقدان بود که از گفت‌وگو با رسانه‌ها این‌طور گفت: «رقمی که از سوی یک مقام مرکز پژوهش‌ها به عنوان خط فقر نسبی مطرح شده از دید من رقمی بسیار پایین است؛ حتی خط فقر در سال‌های گذشته به مراتب بالاتر از رقمی بوده که توسط مرکز پژوهش‌ها اعلام شده است؛ برآوردهای غیررسمی در تهران هم عدد فقر نسبی را بالای ۳۰ میلیون برآورد کرده‌اند.»

آمارهای رسمی نیز حکایت از افزایش هزینه‌های زندگی در گروه کالاهای اساسی و ضروری سفره مردم دارد. بر اساس اعلام مرکز آمار ایران در شهریور۱۴۰۳، تورم نقطه‌به‌نقطه خانوارهای کشور، ۴۵٫۲درصد بوده است؛ یعنی خانوارهای کشور به‌طور میانگین، ۴۵٫۲درصد بیشتر از شهریور۱۴۰۲ برای خرید یک «مجموعه کالا و خدمات یکسان» هزینه کرده‌اند. تورم نقطه‌به‌نقطه شهریور۱۴۰۳،مقایسه با ماه قبل، ۲٫۹واحد درصد افزایش داشته است.

■ سفره‌ها آب رفت

در شهریور۱۴۰۳، شاخص قیمت مصرف‌کننده

مزد ترس!

کارگران با افزایش هزینه‌های زیرزمینی را ترجیح داده‌اند

خانوارهای کشور به عدد ۲۸۴٫۶ رسیده که نسبت به ماه قبل، ۳٫۸درصد افزایش، نسبت به ماه مشابه سال قبل، ۴۵٫۳درصد افزایش ودر دوازده‌ماه منتهی به ماه جاری نسبت به دوره مشابه سال قبل، ۳۷٫۵درصد افزایش داشته است. افزایش تورم نه‌تنها عمومی، بلکه در بخش خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها شدیدتر بوده است. میانگین قیمت مواد خوراکی و آشامیدنی در بازه ۱۲ ماه منتهی به مرداد۱۴۰۴ نیز ۵۱٫۴درصد افزایش یافته، درحالی‌که گروه کالا و خدمات غیرخوراکی تنها ۳۵٫۸درصد، ۳۶٫۸درصد رشد داشته است. کارشناسان اقتصادی این وضعیت را «کوچک شدن سفره مردم» توصیف می‌کنند. کارشناسان اقتصادی هشدار می‌دهند که این روند، اگر کنترل نشود، می‌تواند به تشدید نابرابری اجتماعی و کاهش رفاه عمومی منجر شود.

■ ریزنی‌های بی‌نتیجه

این تنگناهای اقتصادی و معیشتی درحالی‌است که تصمیم‌گیران و سیاست‌گذاران تدبیری برای افزایش درآمدها نیندیشیده‌اند و ریزنی‌های جلسه‌های تعیین مزد به دل‌سردی نمایندگان کارگری ختم شده است؛ آن‌طورکه دبیر اجرایی خانه کارگر استان و مناطق مرکزی کشور به «اصفهان زیبا» می‌گوید: «حداقل مزد و مزایای کارگران، برخلاف قانون کار، همواره از خط فقر پایین‌تر بوده است؛ دل‌یش هم این است که برای تعیین حداقل دستمزد تمامی شرایط همچون توان کارفرما، وضعیت بازار کار، نرخ بیکاری و اشتغال را در نظر می‌گیرند و حداقل مزد را اعلام می‌کنند؛ بر همین اساس اگر کارفرما به دلیل شرایط اقتصادی توان پرداخت مبلغ حداقل مزد را نداشته باشد، در جلسه‌های تعیین دستمزد زیر بار افزایش مزد نمی‌رود.» اصغر بروشان بیان می‌کند: «در سال گذشته، حداقل مزد حدود ۲۷٫۸درصد نسبت به سال قبل افزایش یافته بود که مطابق با نرخ تورم اعلام‌شده آن زمان بود؛ اما امسال به دلیل شتاب گرفتن تورم، نوسان‌های ارزی، تحریم‌ها و مسائل سیاسی و اجتماعی، تورم به شدت افزایش یافته است و مزد کارگران کفاف جبران هزینه‌های زندگی را نمی‌دهد.»

■ ضروریات زندگی هم گران شد

بروشان تأکید می‌کند: «در سال جاری، شاخص‌های تورمی در کالاهای ضروری مانند برنج، روغن، گوشت مرغ، لبنیات، گوشت قرمز و میوه‌ها به‌طور چشمگیری رشد کرده است. این کالاها جزو کالاهای ضروری سر سفره مردم هستند و افزایش نرخ آن‌ها فشار مضاعفی به قشر کارگر وارد کرده است.» دبیر اجرایی خانه کارگر استان و مناطق مرکزی کشور ادامه می‌دهد: «به‌طورمثال، قیمت مرغ در ماه قبل حدود ۷۰درصد افزایش یافته است. مرغ ارزان‌ترین پروتئین موردنیاز سفره‌های مردم است

و با افزایش قیمت این کالای پروتئینی کارگران در تنگنا قرار گرفته‌اند و این وضعیت بیشترین فشار را به مزدبگیران وارد می‌کند.»

او تأکید می‌کند: «این تورم، نظام اقتصادی را ازهم گسیخته و تأثیر منفی بر قدرت خرید و معیشت مردم گذاشته است؛ به‌ویژه برای کارمندان دولت، نیروهای نظامی و کارگران رسمی که افزایش حقوق آن‌ها کمتر از نرخ تورم بوده، فشارها بیشتر است.»

■ درخواست‌ها نادرده گرفته شد

دبیر اجرایی خانه کارگر استان و مناطق مرکزی کشور می‌گوید: «نمایندگان کارگری، خواستار افزایش مزد در سال جاری شده بودند؛ اما این درخواست‌ها نادرده گرفته شد و دولت از تصویب افزایش مزد در زمان مناسب امتناع کرد. باتوجه به این شرایط تا پایان سال مزد ترمیم نمی‌شود»

بروشان عنوان می‌کند: «یکی از راهکارهایی که دولتی‌ها می‌توانستند برای حمایت از قشر کارگر انجام دهند، افزایش کمک‌هزینه مسکن بود؛ ولی این کار را هم انجام ندادند. در نتیجه این شرایط، بسیاری از کارگران و مزدبگیران مجبور شدند به مشاغل کاذب و خدماتی مانند رانندگی در سرویس‌های اسنپ، تپسی و کار در چایخانه‌های زیرزمینی، سوپرمارکت‌ها و فعالیت‌های دیجیتال روی آورند که درآمد آن‌ها به دلیل نوسان‌های بازار و افزایش هزینه‌ها برایشان قابل‌قبول تر است؛ بااین‌حال در شرایط کنونی شاهد اشباع این مشاغل هستیم.»

■ رواج قلیان فروشی‌های زیرزمینی

او اظهار می‌کند: «بسیاری از کارایی‌ها و واحدهای تولیدی نیروی کار می‌خواهند؛ ولی نیروی کار زیر بار انجام فعالیت‌هایی با حداقل مزد نمی‌رود، همچنین، باتوجه به افزایش هزینه‌های زندگی و کاهش قدرت خرید، تعداد زیادی از مردم زیر خط فقر قرار گرفته‌اند؛ به‌طوری‌که در ابتدای سال، حدود ۵۰تا۴۰درصد جمعیت زیر خط فقر بودند و اکنون این رقم به ۶۰درصد رسیده است. خط فقر بالا رفته، ولی درآمد کارگران ثابت مانده است.»

دبیر اجرایی خانه کارگر استان و مناطق مرکزی کشور تصریح می‌کند: «این وضعیت نشان می‌دهد که درآمد ثابت و حقوق کارگران، توانایی تأمین نیازهای اولیه و معیشتی را ندارند و در نتیجه، فقر معیشتی در جامعه افزایش یافته است.» بروشان می‌گوید: «واحدهای تولیدی و صنعتی، به دلیل ناتوانی در پرداخت حقوق مناسب، ناچار شده‌اند یک مشوق مانند ناهار دادن یا برقراری سرویس حمل‌ونقل را در شرایط استخداشان قرار دهند تا شاید نیروی کار استقبال کند.»

میراث اصفهان

صهفان زیبا

ویراستار و دبیر صفحه / احمد مهره‌کش

خبرنگار گروه میراث اصفهان

تالار اشرف، یکی از شاهکارهای دوران صفویه در اصفهان، امروز در دسترس عموم مردم نیست؛ این در حالی‌است که انتظار می‌رود هر شهروند اصفهانی بتواند با میراث و بناهای سرزمین خود روبه‌رو شود. ■

یکی از شاهکارهای بی‌بدیل دوران صفوی در اصفهان، تالار اشرف است. دوران صفویه اوج شکوه و شکوفایی هنر در تاریخ ایران به شمار می‌آید؛ دوره‌ای که جلوه‌های هنری در تمامی ابعاد کاربردی و تزئینی به کمال رسیده‌اند.

تالار اشرف، به عنوان نمونه‌ای برجسته از این دوره، نقوشی زیبا و استادانه را در قالب هنرهای مختلف چون کج‌بری، آجرچینی، نقاشی دیواری و کاشی‌کاری در خود جای داده است و جلوه‌ای ماندگار از ذوق و توانمندی هنرمندان صفوی را به نمایش می‌گذارد. این تالار باشکوه در شهر اصفهان، خیابان بیاغ گلدسته، غرب خیابان استانداری و در محدوده باغ استانداری واقع شده است. تالار اشرف در منطقه دولت‌خانه، در کنار دیگر کاخ‌ها و تالارهای تاریخی مانند تالار سروپوشیده، کاخ هشت‌بهشت، کاخ پشت مطبخ و تالار تیموری قرار دارد که در گذشته به منظور سکونت پادشاه و حرم سلطنتی مورد استفاده قرار می‌گرفت.

■ زمانی زیباترین تالار به انبار علوفه تبدیل شد!

در اواخر دوره قاجار، تالار اشرف مورد مرمت و بازسازی قرار گرفت تا بخشی از شکوه تاریخی خود را بازیابد. با این حال، در اوایل جنگ جهانی اول، بین سال‌های ۱۹۱۴ تا ۱۹۱۸میلادی، این تالار کاربرد اصلی خود را از دست داد و به انبار علوفه تبدیل شد. همچنین، یکی از واحدهای نظامی در آن مستقر گردید. جالب آن که در طی این سال‌ها، در تزیینات سقف تالار بالایی‌ای از کجج پوشانده شد؛ اقدامی که شاید در ابتدا ناآگاهانه به نظر می‌رسید، اما در واقع به حفظ نقوش زیبا و ارزشمند تالار کمک شایانی کرد و آن را از آسیب‌های احتمالی زمان مصون نگه داشت.

■ چرا این تالار را «اشرف» نامیدند؟

علی‌خاندادی، سید ابوتراب احمدپناه و نینا صفی‌خانی در مقاله‌ای با عنوان «بررسی نقش ماه‌های تالار اشرف اصفهان» درباره علت نامگذاری این تالار چنین می‌نویسند: «نام تالار اشرف به دلیل استفاده فراوان از ورقه‌های طلا در تزیینات این بنا انتخاب شده است. در هنر سنتی ایرانی، ورقه‌های طلا یا روشی خاص تهیه می‌شدند؛ سکه‌های

میراث فرهنگی

میراثی ع

بررسی پژو

اشرفی طلا بین پوست آهو قرار داده شده و با پتک به اندازه‌ای کوئیده می‌شدند که به صورت لایه‌ای نازک قابل استفاده در طلاکاری درآید. به همین دلیل، احتمالاً نام «اشرف» برگرفته از کاربرد گسترده ورقه‌های اشرفی در تزیینات تالار بوده است.»

■ نقوش گیاهی و هندسی منحصر به فرد در تالار اشرف

این تالار که زمانی محل سکونت پادشاه و حرم سلطنتی او بوده است، شامل تالار اصلی و دو اتاق در دو سوی آن است که رو به سمت جنوب ساخته شده‌اند. نقوش به کار رفته در تزیینات تالار اشرف را می‌توان در دو گروه اصلی دسته‌بندی کرد: نقوش گیاهی و طبیعی یا تجریدی شامل درخت سرو، گلدان و گیاه، گل و بوته، اسلیمی و ختائی و نقوش هندسی شامل ستاره‌های چندبر یا شمشه، کادر محرابی، اشکال هندسی منظم و نامنظم، بته جقه، طناب‌های درهم بافته، چلیپا و… این نقوش در کنار رنگ‌های متنوع و ترکیب طلایی و لاجوردی، جلوه‌ای ویژه و بسیار زیبا به تالار بخشیده‌اند. علاوه بر نقش‌های مستقیم که جلوه‌های رنگارنگ طبیعت را به داخل بنا می‌آورند، این طرح‌ها دارای تلویحات نمادین و مفاهیم فرهنگی عمیق نیز هستند، که بیانگر ذوق و هنر استادان صفوی در خلق این شاهکار معماری می‌باشد.

■ مفاهیم عمیق فرهنگی

اعتقادی در لابلای نقش‌نگاره‌های اشرف بررسی تخصصی نقوش تالار اشرف

میراث فرهنگی

خروج آثار جهانی ایران از فهرست

او تصریح کرد: صیانت، مرمت و مدیریت اصولی این آثار نیازمند هم‌فرازی ملی است. وزارت میراث فرهنگی تمام تلاش خود را برای حفاظت از این گنجینه‌ها به کار می‌گیرد، اما تحقق اهداف بزرگ در گرو همراهی همه‌آحاد جامعه است. هر فرد و نهادی باید سهم خود را در حفاظت و بهره‌برداری درست از این آثار ایفا کند تا میراث جهانی ایران بیش از پیش در زندگی امروز مردم نقش آفرین باشد.

■ آثار ثبت جهانی به‌صورت مستمر رصد و با هرگونه اقدام غیرمجاز در حریم‌ها برخورد می‌شود

مدیرکل پایگاه‌های جهانی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری گفت: تخت جمشید، گنبد سلطانیه، باغ قین و سایر آثار ثبت جهانی، به عنوان میراث منحصر به‌فرد کشور، به‌صورت مستمر رصد و پایش می‌شوند و هرگونه اقدام غیرمجاز یا دخل و تصرف در حریم آن‌ها یا جدیت پیگیری و با متخلفان برخورد خواهد شد.

عزیزی زلانی تأکید کرد: ما به هیچ عنوان اجازه

مدیرکل پایگاه‌های جهانی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی شایعه احتمال خروج آثار جهانی ایران از فهرست میراث جهانی یونسکو را تکذیب و تأکید کرد: ثبت یا خروج آثار از فهرست جهانی، فرایندی پیچیده و کارشناسی است که در سطح ملی‌المللی و پس از بررسی‌های دقیق انجام می‌شود. فرهاد عزیزی زلانی گفت: اگر قرار بود با کوچک‌ترین تغییر یا تهدید، آثاری از فهرست جهانی حذف شوند، باید بلافاصله پس از هر ثبت آثار کشورها از فهرست خارج می‌شدند بنابراین چنین اد‌عاهایی ناشی از ناآگاهی و تحلیل نادرست است.

او افزود: انتظار داریم همه دستگاه‌های اجرایی، نهادهای محلی و مردم در قبال آثار جهانی احساس مسئولیت کنند. این آثار نه تنها متعلق به مردم ایران بلکه میراث مشترک بشریت هستند. عزیزی زلانی ادامه داد: به‌جای فضاسازی یا ایجاد نگرانی باید با همکاری، همدلی و مشارکت جمعی کمک کنیم تا این میراث جهانی نقش مؤثرتری در توسعه پایدار مناطق داشته باشند.

شناسایی و ابطال بیش از ۵۳۰ هزار کارت سوخت نامعتبر

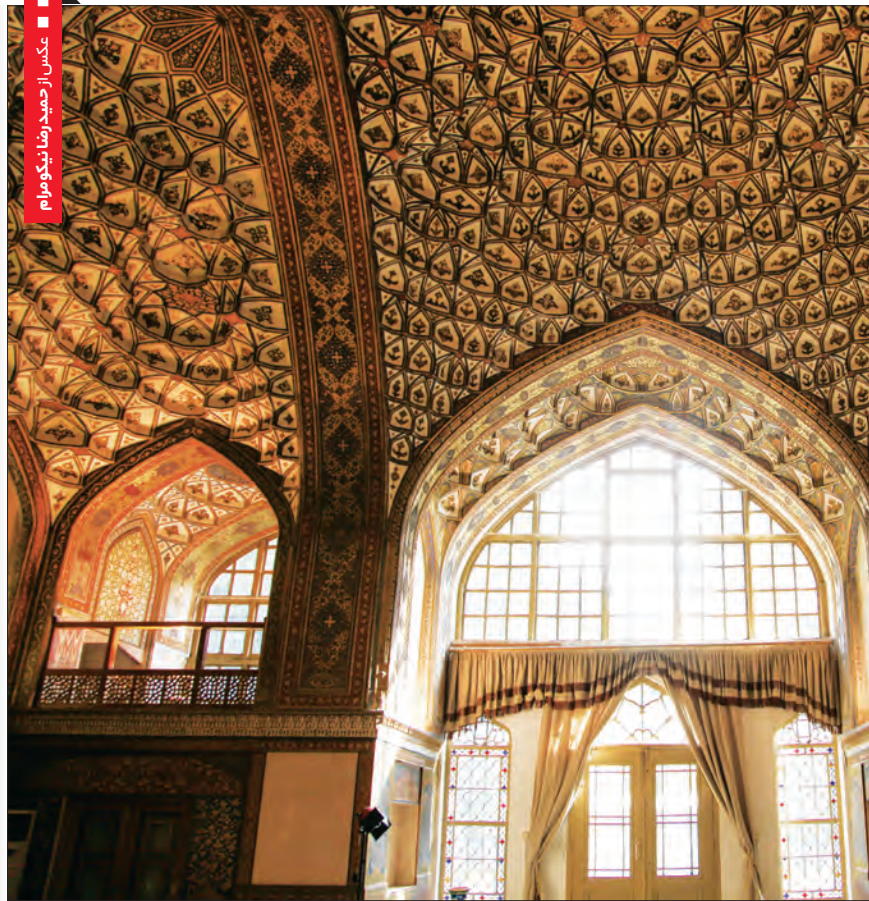
او با بیان اینکه یکی از اقدام‌های مهم و مؤثری که به‌تازگی انجام شده است، پیاده‌سازی راه‌اندازی خط جدید تولید کارت هوشمند سوخت است، اظهار کرد: تاکنون دانش شخصی‌سازی تجهیزات و دستگاه‌های صدور کارت سوخت در انحصار کشورهای آلمان و چین بوده که همکاران امور کارت با انکا به دانش بومی و مهندسی معکوس موفق به رفع انحصار در این حوزه شدند که سبب اضافه‌شدن دستگاه‌های جدید به خط تولید صدور کارت و افزایش چندبرابری ظرفیت تولید روزانه کارت سوخت می‌شود.

پیش از این به دلیل دسترسی نداشتن شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران از شناسایی بیش از ۵۳۰ هزار کارت سوخت نامعتبر خبر داد و گفت: این اقدام منجر

به پیشگیری از برداشت غیرمجاز روزانه ۱٫۳میلیون لیتر سوخت شده است که این اقدام نقش قابل‌توجهی در پیشگیری از هدررفت منابع سوختی کشور دارد. به گزارش ایرنا، رساندن ظرفیت کارت سوخت با استفاده از ۲ اطلاعاتی سامانه هوشمند سوخت پس از ۱۸ سال خبر داد و افزود: بخش عمده‌ای از هزاران کارت سوخت غیرمجاز شناسایی شده، مربوط به موتورسیکلت‌ها و خودروهای سرقتی، خودروهای اوراق شده و خودروهای است که دستور اوراق برای آنها صادر شده است. او با بیان اینکه بانک اطلاعاتی سامانه هوشمند سوخت در این مدت با پیگیری‌های واحد امور کارت سامانه هوشمند سوخت، همکاری‌های پلیس فراجا، ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز و دادستانی کل کشور، پس از گذشت حدود ۱۸ سال به روزرسانی و

۵۳۰ هزار کارت سوخت غیرمجاز شناسایی شد، افزود: بخش عمده این کارت‌های سوخت غیرمجاز مربوط به موتورسیکلت‌ها و خودروهای سرقتی، خودروهای اوراق شده و خودروهایی با دستور اوراق است که تا

روال عادی خود بازگشت. باصفا خاطرنشان کرد که هم‌اکنون هیچ‌گونه مشکلی برای صدور کارت وجود ندارد و فرایند ثبت درخواست و صدور کارت سوخت با استفاده از هر ۲ روش طبق روال قبل در حال انجام است.

عکس از مجیدرضا بختیاری

تالار اشرف مومی یا خصوصی؟

بخش‌هایی درباره وجود میراثی تالار اشرف اصفهان

برای اولین بار در پژوهشی ارزشمند توسط علی خدادادی، مدرس دانشگاه هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی، سید ابوتراب احمدپناه، استاد بار دانشکده هنر دانشگاه تربیت مدرس، و نینا صفی‌خانی، پژوهشگر این دانشگاه، صورت گرفته است.

این پژوهشگران در این مطالعه نشان می‌دهند که نقوش به کار رفته در تالار اشرف صرفاً جنبه تزئینی ندارند، بلکه علاوه بر ارائه جلوه‌های بصری، به مفاهیم عمیق فرهنگی، اعتقادی و اجتماعی دوره صفویه اشاره می‌کنند و ویژگی‌های زندگی و باورهای آن دوران را آشکار می‌سازند.

تالار اشرف بازدید عموم ندارد!

در حال حاضر، تالار اشرف یکی از بناهای استنادی اصفهان محسوب می‌شود و به عنوان فضایی برای پذیرایی و برگزاری جلسات با مهمانان خارجی استفاده می‌شود؛ دسترسی عموم به این تالار امکان پذیر نیست و این موضوع همواره با انتقادهایی از سوی مردم همراه بوده است. به منظور بررسی این موضوع، با مسعود نیک‌آیین، مدیرکل تشریفات استانداری اصفهان، گفت‌وگو کردیم. او در پاسخ به خبرنگار «اصفهان زیبا» می‌گوید: «بخشی از تالار اشرف در دست مرمت است و در حال حاضر، این تالار تنها برای ملاقات‌ها و هیئت‌های خارجی استفاده می‌شود.»

بازدید از بناها؛ تجربه‌ای فراتر از دیدن

هر بنا برای خود شناسنامه و

هویتی منحصر به فرد دارد؛ تالار اشرف با کاخ هشت بهشت یکی نیست و هر یک رازها، داستان‌ها و ناگفته‌های مختص خود را دارند.

هر اثر تاریخی، هر تالار و هر کاخ، علاوه بر اینکه نمایانگر دوره و سبک معماری خاص خود است، بازتابی از باورها، فرهنگ و زندگی روزمره مردمان آن دوران نیز به شمار می‌آید. این انتظار به جایی است که هر شهروند و ایرانی بتواند با میراث و بناهای سرزمین خود روبه‌رو شود، از شنیده‌ها و روایت‌های دیگران عبور کند و خود از نزدیک آن‌ها را ببیند، لمس کند و تجربه کند. چنین مواجهه‌ای، وقتی بی‌واسطه و مستقیم باشد، قدرتی فراتر از مشاهده صرف دارد و می‌تواند درک و شناخت انسان نسبت به محیط پیرامون، تاریخ، سرزمین و حتی خود فرد را تغییر دهد.

در این برخورد نزدیک با بناها، انسان به تفکر و تأمل وا داشته می‌شود؛ او می‌اندیشد که در مختصات جغرافیایی جهان کجا ایستاده است؟ جایگاهش در تاریخ و فرهنگ این سرزمین چیست؟ و نسبت او با این آثار، این هنر و این میراث جاودان چه معنایی دارد؟ چنین تجربه‌ای، مسئولیت فرد در قبال حفاظت و پاسداری از این میراث را یادآوری می‌کند و به او انگیزه می‌دهد تا بیش از پیش قدر سرمایه‌های تاریخی و فرهنگی را بداند.

بیراه نیست اگر بگوییم مواجهه مستقیم با آثار تاریخی، فرصتی است برای کشف خود و گذشته، برای درک پیوندی عمیق میان انسان و مکان، و نیز برای احیای حس تعلق و هویت در برابر هنر و تاریخ این سرزمین.

معجزه در تشخیص زودهنگام

رئیس انجمن علمی سرطان‌های زنان اصفهان از مزایای طرح ملی ماموگرافی رایگان می‌گوید

ریحانه سجادی

خبرنگار گروه جامعه

این طرح دقیقاً برای چه گروه‌هایی طراحی شده است؟ بر اساس پروتکل‌های استاندارد، تمرکز اصلی بر دو گروه است؛ نخست، همه زنان ۴۰ تا ۶۹ سال که در واقع این گروه، هدف اصلی غربالگری منظم با ماموگرافی هستند. دوم؛ زنان در هر سنی که دارای عوامل خطر مشخص مانند سابقه خانوادگی سرطان پستان در مادر، خواهر یا دختر، داشتن جوش‌های دژنتیکی شناخته شده مانند BRCA هستند یا علائم هشداردهنده مثل توده در پستان در آن‌ها مشخص می‌شود. برای این دسته نیز غربالگری باید حتی در سنین پایین‌تر آغاز شود.

فرایند شرکت در این طرح به چه شکل است و پیش‌بینی شما از استقبال زنان چیست؟

معمولاً زنان می‌توانند از طریق مراجعه به مراکز منتخب، ماموگرافی انجام داده و نتایج توسط رادیولوژیست بررسی می‌شود. در صورت نیاز به اقدامات تکمیلی مانند سونوگرافی یا بیوپسی، راهنمایی‌های لازم ارائه خواهد شد. در مورد استقبال، با توجه به رایگان بودن خدمت، ملی بودن کمپین و اهمیت حیاتی موضوع، انتظار استقبال بسیار قابل توجهی داریم. موفقیت این طرح در گرو اطلاع‌رسانی گسترده است تا هیچ زنی از این فرصت طلایی بازماند.

چرا ماموگرافی تا این حد کلیدی است و آیا چنین طرح‌هایی در گذشته هم موفق بوده‌اند؟

ماموگرافی مانند چشمی بیناست که می‌تواند توده‌ها یا رسوبات ریز کلسیم (میکروکلسیفیکاسیون) را سال‌ها قبل از آنکه توسط خود فرد یا پزشک قابل لمس باشد، شناسایی کند.

درمان سرطان در این مرحله، شانس بهبودی را به شکل چشمگیری افزایش داده و نیاز به درمان‌های سخت و طاقت‌فرسا مانند شیمی‌درمانی را برداشته کامل پستان را به حداقل می‌رساند.

خوشبختانه وزارت بهداشت در سال‌های گذشته نیز طرح‌های مشابهی را اجرا کرده و نتایج آن منجر به شناسایی موارد متعددی از سرطان در مراحل اولیه شده است. این داده‌ها، مسیر را برای ما روشن می‌کنند که چنین مداخلاتی در سطح جامعه واقعا اثربخش و نجات‌بخش است.

به عنوان یک متخصص، مهم‌ترین سرطان‌های تهدیدکننده زنان ایرانی را چه می‌دانید و چرا برپیشگیری و تشخیص زودهنگام اینقدر تأکید دارید؟

علاوه بر سرطان پستان که در صدر قرار دارد، سرطان‌های دهانه رحم، کولورکتال (روده بزرگ)، تیرئوئید، معده و ریه از جمله تهدیدات اصلی هستند. پیشگیری اولیه، مثل واکسن HPV، از بروز سرطان جلوگیری می‌کند. اما تشخیص زودهنگام، بیماری را در مرحله‌ای می‌یابد که محدود به عضو است و می‌توان آن را به طور کامل درمان کرد. هزینه درمان کم، عوارض جانبی ناچیز است و کیفیت زندگی حفظ و نرخ بقا به شکل قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌یابد.

در مقابل، درمان سرطان در مراحل پیشرفته، پرهزینه، پرعارضه و اغلب تنها برای کنترل بیماری است، نه علاج قطعی آن.

مطالعات جهانی نشان داده‌اند برنامه‌های منظم غربالگری با ماموگرافی می‌توانند مرگ و میر ناشی از سرطان پستان را بین ۲۰ تا ۴۰ درصد کاهش دهند

ارزیابی شما از سطح آگاهی زنان ایران در مورد غربالگری چیست؟

متأسفانه با وجود بهبود نسبی در سال‌های اخیر، هنوز در سطح مطلوب نیستیم. موانع فرهنگی، باورهای نادرست، ترس از تشخیص، «شرم» نابجا، کمبود اطلاعات دقیق و گاهی موانع اقتصادی، باعث می‌شوند بسیاری از زنان از غربالگری غافل بمانند.

آیا غربالگری واقعا در کاهش مرگ و میر مؤثر است و شواهد علمی چه می‌گویند؟

بله، قطعاً. مطالعات جهانی نشان داده‌اند برنامه‌های منظم غربالگری با ماموگرافی می‌توانند مرگ و میر ناشی از سرطان پستان را بین ۲۰ تا ۴۰ درصد کاهش دهند.

سازمان جهانی بهداشت و تمام نهاد‌های معتبر سرطان‌شناسی، بر اساس همین شواهد قوی و غیرقابل انکار، غربالگری منظم را توصیه می‌کنند. در کشوری ما که میانگین سنی ابتلا به سرطان پستان در آن حدود ۱۰ سال پایین‌تر از کشورهای توسعه‌یافته است (با برآورد سالانه بیش از ۱۵،۰۰۰ مورد جدید)، این مداخلات ضروری است.

برای رفع موانعی مانند ترس و شرم، چه راهکارهایی را پیشنهاد می‌کنید؟

این یک کار فرهنگی و رسانه‌ای است. باید از طریق رسانه‌ها، مدارس و فضای مجازی، باورهای غلط را شکست. همچنین طرح‌های رایگان و پوشش کامل بیمه‌ای، بزرگترین مشوق هستند؛ ضمن اینکه باید مراکز غربالگری را در مناطق محروم گسترش داد و حتی از واحدهای سیار استفاده کرد.

مراکز درمانی نیز باید کاملاً حریم خصوصی زنان را حفظ کنند. رسانه‌ها با تولید محتوای جذاب و دقیق، و نهاد‌های آموزشی با گنجاندن آموزش سلامت در برنامه‌های درسی دختران از سنین پایین، می‌توانند نسلی آگاه و مسئولیت‌پذیر در قبال سلامت خود پرورش دهند.

آیا دسترسی به این خدمات در مناطق کم‌برخوردار یکسان است؟

این یکی از چالش‌های جدی ماست. اگرچه وزارت بهداشت با اعزام واحدهای سیار و اختصاص مراکز خاص تلاش‌شایانی کرده، اما هنوز تا رسیدن به عدالت در سلامت فاصله داریم. باید تلاش کنیم تا هیچ زنی در هیچ نقطه‌ای از این سرزمین، به دلیل دوری مسیر یا کمبود مرکز، از حق سلامت محروم نماند. باید توجه داشت که اجرای چنین طرح‌های ملی و رایگان، گامی بلند و بسیار ارزشمند در مسیر ارتقای سلامت زنان ایران است. موفقیت نهایی این طرح در گرو مشارکت حداکثری جامعه، اطلاع‌رسانی دقیق و پیگیری نتایج برای ایجاد یک نظام مراقبت پیوسته است.

این سیاست‌ها هستند.

از همین رو، نقش آموزش و پرورش در فرهنگ‌سازی، حمایت مشاوران و توسعه مدل‌های آموزشی متناسب با شرایط دانش‌آموزان متأهل بیش از پیش اهمیت یافته است. **ایستنا**

حمایت از ادامه تحصیل دانش‌آموزان متأهل

تیموری گفت: مدرسه مجازی هم می‌تواند به صورت مؤثر به جذب این گروه از دانش‌آموزان به مدرسه کمک کند. او با اشاره به همکاری مستمر این حوزه با ستاد جلوگیری از ترک تحصیل دانش‌آموزان افزود: اگر دانش‌آموزی به دلیل ازدواج ادامه تحصیل منصرف شده باشد، باید او را شناسایی، دعوت و محیطی برای بازگشتش به تحصیل فراهم کرد. این مسئله از موضوعات مهمی است که شخص رئیس‌جمهور و وزیر آموزش و پرورش بر آن تأکید ویژه دارند. مشاوران آموزش و پرورش در ادامه سخنان خود اظهار کرد: هم‌افزایی میان حوزه امور زنان، ستاد ترک تحصیل، مدیران و مشاوران مدارس می‌تواند تضمین‌کننده ادامه تحصیل دختران ازدواج‌کرده باشد و از تبدیل شدن این پدیده به یک معضل اجتماعی جلوگیری کند.

زنان و خانواده، برنامه‌هایی برای بازگشت این گروه از دانش‌آموزان به چرخه آموزش تدوین کرده است؛ با این حال، چالش‌هایی مانند نگرش‌های فرهنگی سنتی، کمبود حمایت‌های اجتماعی و ضعف هماهنگی بین نهاد‌ها، همچنان مانع تحقق کامل

میترا تیموری، مشاور امور زنان وزارت آموزش و پرورش، نگاهی به آخرین برنامه‌ها و اقدامات این حوزه در زمینه فرهنگ‌سازی، آگاهی‌بخشی خانواده‌ها و فراهم‌سازی شرایط تحصیل دختران ازدواج‌کرده داشت و در گفت‌وگو با ایستنا، در این خصوص اظهار کرد: برنامه‌ای تحت عنوان فرهنگ‌سازی برای والدین در دستور کار حوزه امور زنان قرار دارد. در صورت اجرای صحیح این برنامه توسط مدیران و مشاوران، به ویژه در مناطق محروم که آگاهی کافی در این زمینه وجود ندارد، می‌توان به نتایج مؤثری در تغییر نگرش‌ها و حمایت از ادامه تحصیل دختران ازدواج‌کرده دست یافت. این مسئول با بیان اینکه طرح اولیه این برنامه تدوین شده و مدل اجرایی آن نیز در حال آماده‌سازی است افزود: پس از نهایی شدن مدل، آموزش‌های لازم به مدیران و مشاوران مدارس ارائه خواهد شد تا بتوانند خانواده‌ها و دانش‌آموزان را برای ادامه تحصیل دختران ترغیب کنند. مشاور امور زنان وزارت آموزش و پرورش با تأکید بر اینکه ازدواج آگاهانه، به هنگام و مسئولانه باید مورد توجه قرار گیرد، ادامه داد: اگر دختری ازدواج کرده باشد، ضروری است آموزش‌های لازم به او ارائه شود.

۶	با پایداری	<div>REPOST</div>
<div><div></div>esfahan</div> <div><div></div>ziba</div>		

online

دستگاه‌ها برای ثبت خاطرات ایثارگران همکاری می‌کنند

نخستین جلسه کمیته پیشکسوتان و تشکل‌های مردم‌نهاد دفاع مقدس و مقاومت با حضور مسئولان دستگاه‌های مختلف استان تهران و به ریاست حسین کاغذلو، معاون سیاسی استاندار تهران برگزار شد. به گزارش فارس، در این نشست موضوعاتی پیرامون پاسداشت، شناسایی، ثبت و مستندسازی خاطرات پیشکسوتان دفاع مقدس و مقاومت مورد بررسی قرار گرفت. سردار مهدی امیریان، مدیرعامل موزه ملی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس و مدیرکل بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس و مقاومت استان تهران در این نشست با تأکید بر اهمیت توجه به پیشکسوتان عرصه ایثار و مقاومت گفت: پیشکسوتان ما گنجینه‌های زنده انقلاب اسلامی‌اند و اگر امروز در مسیر جهاد تبیین و روایت درست از دفاع مقدس قدم برمی‌داریم، این مسیر بدون حضور و تجربه آنان ناقص خواهد ماند.

وی افزود: یکی از مأموریت‌های مهم ما، ایجاد بستری‌های مناسب برای ثبت و مستندسازی خاطرات و تجارب پیشکسوتان است تا این گنجینه‌های ارزشمند برای نسل‌های آینده باقی بماند.

سردار امیریان همچنین بر ضرورت هم‌افزایی بین دستگاه‌های اجزایی استان تهران در اجرای برنامه‌های تکریم و خدمت‌رسانی به پیشکسوتان تأکید کرد و گفت: تکریم پیشکسوتان فقط در برگزاری مراسم‌ها خلاصه نمی‌شود؛ بلکه باید در سیاست‌گذاری‌های فرهنگی، اجتماعی و آموزشی استان نمود داشته باشد.

نگاه دیگر

جهاد گمنام بانوان در مستند «جنگ چهره‌ای زنانه دارد»

مستند «جنگ چهره‌ای زنانه دارد»، محصول جدید مرکز مستند سوره، آماده نمایش در شهرهای مختلف کشور شد. این اثر به کارگردانی حمیدرضا بهبودنی، هنرمند خوزستانی، به زندگی و فعالیت‌های بانوان گمنام در دوران دفاع مقدس می‌پردازد. کارگردان این مستند، فعالیت‌های بانوان را با محوریت مرحوم حاج ابوالقاسم حدادپور، از چهره‌های اثرگذار مذهبی و انقلابی استان خوزستان، دنبال کرده است. بهبودنی در خصوص هدف از ساخت این مستند گفت: این اثر تلاش دارد ایجاد ناشناخته‌ای از زندگی پروراز و نشیب حاج ابوالقاسم حدادپور و حضور فعال وی در دوران دفاع مقدس را به نمایش بگذارد. هدف ما ثبت و بازنمایی زندگی بانوانی است که با دلسوزی این مرد بزرگ، خدمت به اسلام و انقلاب را با خلوص، ایمان و عمل صادقانه خود معنا کردند. این مستند برای اولین بار تصاویری ناب و دیده‌نشده از شهر اوزاد در دهه ۶۰ و فعالیت‌های بانوان گمنام زینبیه را به نمایش می‌گذارد؛ مکانی که اکنون با نام «زینبیه اوزاد» بوده و محل برگزاری برنامه‌های متعدد فرهنگی و مذهبی در مرکز استان به شمار می‌رود.

«جنگ چهره‌ای زنانه دارد» به‌زودی وارد چرخه اکران و نمایش عمومی خواهد شد. این مستند نه تنها ارزش‌های دفاع مقدس را بازنمایی می‌کند بلکه با تمرکز بر نقش‌های حمایتی و پشتیبانی زنان در پشت جبهه و در قلب شهر جنگ‌زده اوزاد به غنای تاریخ شفاهی جنگ می‌افزاید.

تازه‌های نشر

«برادران قاسم»

کتاب «برادران قاسم» خاطرات میرزاعلی برمکی از عملیات والفجر ۸ تألیف ساسان ناطق در انتشارات سوره مهر به چاپ رسیده است.

میرزاعلی برمکی متولد سال ۱۳۴۳ در محله آقاقلیام اردبیل است. او چهارمین فرزند فتحعلی واقلمی به شمار می‌رود. پدرش آرزو داشت پسرش درس بخواند و پزشک شود، اما برمکی به شوق همراهی با دوستان و همکلاسی‌هایش در دفاع از مهنه، پس از دریافت دیپلم، در تیرماه ۱۳۶۲ لباس پاسداری بر تن کرد. او در عملیات‌های کردستان، خیزر، بدر، والفجر ۸، کربلای ۴، کربلای ۵ و مرصاد حضور داشت و از جانبازان ۲۵ درصد دوران دفاع مقدس است. با این حال، پس از پایان جنگ، برای تحقق آرزوی پدر در کشور سال ۱۳۶۷ شرکت کرد و در رشته پزشکی دانشگاه تهران پذیرفته شد؛ اما به دلیل مشکلات مالی نتوانست ادامه تحصیل دهد.

کتاب «برادران قاسم» خاطرات میرزاعلی برمکی از عملیات والفجر ۸ است. او از جانبازان ۳۵ درصدی جنگ تحمیلی است.

پرستاری که مادر مجروحان جنگ شد

روایت بانویی که پنج سال از زندگی‌اش را وقف مجروحان جنگی در بیمارستان امام خمینی سقز کرد

■ از نماینده سپاه تا ریاست بیمارستان

او با گذشت چند ماه، به عنوان نماینده سپاه در بیمارستان منصوب می‌شود و مسئولیت اعزام شهدا و مجروحان را بر عهده می‌گیرد. «چون باید با هوانپروز، سپاه و سازمان‌های دیگر هماهنگی می‌کردم، بعد از مدتی مدیر داخلی بیمارستان شدم و دو سال بعد، به ریاست بیمارستان منصوب شدم.»

■ روایت‌هایی از دل زخم و فداکاری

او با چشمانی اشک‌بار، از روزهایی می‌گوید که واژه‌ها از توصیفش ناتوان‌اند. «برخی اوقات از درِ اتاق عمل تا بخش داخلی، مجروحان را برای عمل‌های مختلف پشت سر هم آماده گذاشته بودیم. گاهی در همین صف انتظار، دو سه نفر آخر شهید می‌شدند.»

■ تاب‌آوری در دل رنج

روزهایی که خواهر آقایی در بیمارستان سقز سپری می‌کرد، سرشار از صحنه‌های دردناک و لحظاتی دشوار بود. اما چگونه یک دختر جوان توانست این فشار روحی را تاب بیاورد؟ «با همه سختی‌ها، همین که شخصی بهبود پیدا می‌کرد، انگیزه می‌گرفتم و خدا را شاکر بودیم. می‌دانستم کسی غیر از ما نیست، «او از لحظاتی روایت می‌کند که حتی پزشکان نیز از درمان ناتوان بودند. «مجروحی را آوردند که تیر به شریان اصلی گلویش خورده بود. خون از گردنش فواره می‌زد. هیچ کاری از دست اشک می‌برنی‌آمد. گاهی گوشه‌ای می‌رفتم و برایش اشک می‌ریختم.» برای تخلیه فشار روانی، شب‌ها به سردخانه می‌رفتمند و کنار شهدا یا خواندن دعا، ضجه می‌زدند.

■ کردستان؛ سرزمین زخم و ایستادگی

در آن سال‌ها، وضعیت کردستان بحرانی بود. گروهک‌ها افراد غیروومی را شکنجه می‌دادند و می‌شود. «مثل دیوانه‌ها به این طرف و آن طرف می‌دویدم... دیدن آن خانم‌های بیوه‌شده مرا متحول کرد. از خودم پرسیدم چرا من در خانه نشسته‌ام؟ او با همین انگیزه، به جهاد دانشگاهی می‌پیوندد و در کنار اردوهای جهادی، به دوخت و بسته‌بندی لباس برای رزمندگان مشغول می‌شود.

■ داوطلبی بدون تجربه؛ اما با ایمان

او وقتی خبر اعزام نیروهای پرستار به کردستان توسط هلال احمر را می‌شنود، با وجود نداشتن هیچ تجربه‌ای، داوطلب می‌شود. «با زهره همتیان گفتیم توکل به خدا... گفتیم از پرستاری چیزی نمی‌دانیم، ولی هر کاری از دستمان برآید انجام می‌دهیم.»

■ مأموریتی که پایان نداشت

پس از سه ماه خدمت در منطقه، زمان بازگشت به اصفهان فرا می‌رسد. اما مسئول بهداری با نگاهی نگران به آن‌ها می‌گوید: «می‌توانید بروید، ولی می‌دانید که اینجا چقدر به شما نیاز داریم. حتی در بیمارستان امام خمینی سقز وضعیت بدتر است. اگر تمایل دارید، شما را به آنجا اعزام می‌کنیم.» شهناز آقایی و همراهِش، با نیت خدمت آمده بودند؛ پس ماندن برایشان تردیدی نداشت.

■ سقز؛ نقطه عطفی در مسیر خدمت

در فروردین ۱۳۶۰، آن‌ها راهی بیمارستان امام خمینی سقز می‌شوند؛ بیمارستانی در مسیر بانه سردشت که روزانه پذیرای شمار زیادی از

مجروحان جنگی بود. منطقه‌ای محروم با کمبود

شدید نیروی انسانی. شهناز آقایی می‌گوید: «فقط

ما دو نفر خانم بودیم و باقی نیروها مرد بودند.» در چنین شرایطی، خواهر آقایی بی‌وقفه تلاش می‌کند و به‌زودی مسئولیت‌های بیشتری به او واگذار می‌شود.

■ زنان امدادگر؛ طلایه‌داران خدمت در کردستان

در آغاز، تنها شهناز آقایی و زهره همتیان به عنوان امدادگران زن در بیمارستان سقز فعالیت می‌کردند. اما به مرور، بانوان بیشتری

از شهرهای مختلف به منطقه اعزام شدند و

نقش‌های کلیدی ایفا کردند. «در غرب و کردستان، زنان اصفهانی نقش بسیار پررنگی داشتند. خانم روغنی در بیمارستان امام خمینی، خانم عارضی در بانه، و خانم ایمانیان در سنندج مهره‌های بسیار قوی بودند.» معلمان آموزش و پرورش نیز در کنار امدادگران، در آن سال‌ها حضوری مؤثر داشتند.

■ معجزه‌ای در شب خون و عطر

در یکی از شب‌های پرحادثه، مجروحی به بیمارستان منتقل شد که پزشکان از نجات او ناامید بودند. اما اتفاقی شگفت‌انگیز رخ داد «بوی عطر عجیبی فضا را پر کرده بود. هیچ‌کس عطر نزده بود، اما همه آن را حس می‌کردند. لحظاتی بعد، مجروحی که امیدوی به او نبود، روی تخت نشسته بود و فقط با انگشت به آسمان اشاره می‌کرد.» این خاطره، در ذهن امدادگران و معلمان آن شب، به عنوان لحظه‌ای فراموش‌نشدنی باقی مانده است.

■ عطر شهادت؛ تجربه‌ای فراتر از تصور

در فضایی آکنده از خون و درد، گاهی اما نشانه‌هایی از معنویت احساس می‌شد. «گاهی خونی که روی دستمان می‌ماند، بوی عطر می‌داد. من این را با پوست و گوشت و تمام وجود لمس کرده‌ام.» این تجربه، برای آنان که در آن فضا زیسته‌اند، واقعیتی ملموس و فراتر از توصیف بود.

■ تلخ‌ترین وداع؛ شهادت شهید صیرفیان

از میان خاطرات تلخ، شهادت شهید صیرفیان بیش از همه خواهر آقایی را آزارده است. «وقتی او را آوردند، انگار برادرم را از دست داده بودم. از شدت ناراحتی، شیشه در شکمت و انگشتم چند بخیه خورد.» شهید صیرفیان، مسئول پرسنلی سپاه، جوانی فداکار بود که تا آخرین لحظه در خدمت مردم ایستاد.

■ پنج سال زندگی در خدمت

خواهر آقایی، تمام زندگی‌اش را وقف بیمارستان کرد و از آرامش شخصی چشم پوشید. «در کل مدت پنج سال، شاید شش یا هفت بار بیشتر به مرخصی نیامدم. هر شش ماه یک‌بار هم به زور می‌آمدم. تمام زندگی‌ام در آن دوران معطوف به بیمارستان بود.»

■ ازدواجی از جنس ایثار

پس از پنج سال خدمت بی‌وقفه، شهناز آقایی به اصرار مادر تصمیم به ازدواج می‌گیرد. اما شرطی متفاوت برای انتخاب همسر دارد: «دوست داشتم با یک زنانباز ازدواج کنم تا تمام زندگی‌ام وقف او شود.» با وجود مخالفت مادر برای ازدواج با جانباز قطع نخاع، در فرام‌بند شهید، مجروحیت از ناحیه دست، پا یا چشم را ثبت می‌کنند.

هنر پایداری

تقدیر سردار کارگر از «پسران هور»

سردار کارگر؛ رئیس محترم بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس و مقاومت از سازندگان فیلم سینمایی مجنون و سریال پسران هور قدردانی کرد.

بسمه تعالی

"هنر سینمای دفاع مقدس و مقاومت، شایسته مهرورزی و تقدیر"

قلم‌هایی‌که برای دفاع مقدس نوشتند و قدم‌های مردانی‌که امروز نقش آفرین یادگاران دفاع مقدس شدند.

از پیشمرگ گرفته تا خدای جنگ، شمال از جنوب غربی تا اسفند و قصه بی‌بدیل مجنون و پسران هور، این گنجینه‌های ناب در قاب جادویی تلویزیون و سینما جای گرفتند تا ارزش‌های بی‌بدیل دفاع مقدس را پاس بدارند.

بنیاد حفظ آثار و نشر ارزشهای دفاع مقدس و مقاومت در چارچوب وظایف سازمانی خود همواره تلاش نموده است با هم‌افزایی و راهبردی منسجم از تمامی ظرفیت‌های هنری و پیشکسوتان هنر سینمای دفاع مقدس بهره‌بردار تا بر جایکی این صنعت بیفزاید و چرخ تولید آن پرشتاب‌تر از هر زمان دیگر به گردش درآید. جشنواره چهل و سوم فجر نیز مبین این حقیقت است که سینمای ا فاع مقدس به صورت نسبی از رشد کمی و کیفی قابل‌قبولی برخوردار بوده و می‌طلبد در این مسیر تلاش مضاعف‌تری را در جبهه جنگ نرم به خدمت بگیریم تا هنر دفاع مقدس، درخشان‌تر از هر زمان دیگر در

همه سطوح به بلوغ و بالندگی برسد.

این روزها شاهد اکران فیلم سینمایی مجنون در سینماهای کشور و پخش سریال «پسران هور» از شبکه اول سیما هستیم.

«مجنون» فرصت پرداختن به زندگی سراسر

شور و شعور سردار سرلشکر شهید مهدی زین‌الدین را بر بوی پرده سینماها نشانده و «پسران هور» هم سردار سرلشکر شهید علی‌هاشمی، اسرارآمیزترین شخصیت جنگ تحمیلی هشت ساله را برای روایت انتخاب کرده است.

«پسران هور» کسانی بودند که فارغ از هرگونه هیاهو، در سکوت شادانه پر رمز و راز جنگ، خطر کردند و به‌سان مرید و مراد قصه زندگی‌شان را به جغرافیای وهم‌انگیز هور گره زدند و در قهقهه مستانه‌شان غرق شدند.

سرزمین معطر به عطر شهدا، شهادت می‌دهد این مردان بزرگ در دفاع مقدس کاری کردند کارستان و کارستانشان امروز در دل قصه‌های سینمایی برای نسل امروز و فردا بازگو می‌شود و این کمترین کاری است که در حق شهدایی که با جنون شفق، مجنون را آفریدند و نبوغشان اعجاز انگیز شد، می‌توان انجام داد. و امروز عزیزانی که نقش آفرین روزگار پسران هور و مجنون شدند، در حقیقت شمه‌ای از غبار عشق روزگار از دفاع مقدس را بر قامت خود آراستند. چه سعادتی بالاتر از این که در زندگی پرهیاهوی امروز، در قامت هنر، بهانه‌ای برای شما فراهم شود تا در هنگامه روزهایی بسیار مقدس قرار بگیرید و هم نفس رازهای ناشناخته آن روزگاران شوید. شما هنرمندان عزیز، دوردست‌ها را به بهترین وجه ممکن نزدیک ساختید و روح حماسه قرارگاه سری نصرت را در پسران هور جان تازه بخشیدید و همه اینها چه زیبا خلاصه شد در یک اثر سینمایی مادرانه‌ای که «اشک هور» را در وری نگاه‌های منتظر یک مادر روایت کرد.

یاد‌باد آن نفس‌هایی‌که برای اقتدار هور، در سینه‌ها حبس شدند و قدم‌های گمنامانی‌که تا عمق خاک عراق به حرکت درآمدند و قصه مجنون را رقم زدند.

ناشناخته‌ها را شناساندن کاری بسیار سخت و دشوار است اما، سازندگان این آثار ارزشی به خوبی دریافتند چگونه گنجینه‌های پنهان جنگ را از وراری گمنامی بیرون بکشند و نزد دیدگان نسل امروز و فردا عیان کنند.

بی‌شک خیال شهدای والامقام، در میان قصه‌های پر رمز و راز زمانه خود زیست می‌کنند و بر ماست که قصه زیست عاشقانه‌شان را به نسل امروز بازگو کنیم و چه شورا‌نگیز، جوانان امروز وطن، جنگ ۱۲ روزه را نیز دریافتند و به‌سان آرش کماندار به میدان آمدند و روایتگر قصه مردان روزهای سخت دفاع مقدس شدند.

به راستی این قصه‌ها، فقط در هنر ناب اسلامی است که به بار می‌نشیند. هنری که برای اعتلای ارزش‌ها جان می‌دهد و مجاهدانه تلاش می‌کند.

به همین بهانه جا دارد از تلاش مجدانه همه عوامل ساخت این آثار، به ویژه فیلم سینمایی «مجنون» و سریال «پسران هور» که با عشق پای کار آمدند تا قصه دل‌دادگی قهرمانان حقیقی این مرزوبوم را روایت کنند، صیمانه قدرشناسی و تشکر کنم. سعادت و بهیروزی آحاد هنرمندان دلسوز و متعهد را از خداوند سبحان مسئلت دارم.

آبان ۱۴۰۴

رئیس بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس و مقاومت

سرتیپ سببچی دکتر بهمن کارگر

در غرب و کردستان،

زنان اصفهانی

نقش بسیار

پررنگی داشتند.

خانم روغنی در

بیمارستان امام

خمینی، خانم

عارضی در بانه، و

خانم ایمانیان در

سنندج مهره‌های

بسیار قوی بودند

برخی اوقات از در

اتاق عمل تا بخش

داخلی، مجروحان

را برای عمل‌های

مختلف پشت

سر هم آماده

گذاشته بودیم.

گاهی در همین

صف انتظار، دو

سه نفر آخر شهید

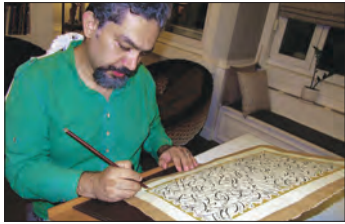
می‌شدند

عکس نوشت

گالری‌ها تمایلی به برگزاری نمایشگاه خوشنویسی ندارند!

علیرضا زندی هنرمند خوشنویس و عضو انجمن خوشنویسان ایران در گفتگویی درباره سبک شخصی اش در این هنر و اینکه چقدر در این سبک نوآوری دارد، توضیح داد: «من خط شکسته را در بین شیوه‌های مختلف هنر خوشنویسی برگزیدم که به بهانه سرعت در نوشتن، به همت مرتضی قلیخان شاملو ابداع شد و سپس به دست والای محمد شمع حسینی، ملقب به شفیعا ترویج پیدا کرد و در نهایت توسط نایبه بی‌بدیل درویش عبدالمجید طالقانی به اوج کمال و زیبایی رسید. این هنر قریب نیم قرن بعد از سید گلستانه، به دلیل بی‌توجهی مدیران فرهنگی هنری از چرخه ارتباطات فرهنگی دور افتاد. تا اینکه در دوران معاصر در سال‌های ۵۲-۱۳۵۱ به همت شادروان خسرو زعمی مدیر وقت انجمن خوشنویسان ایران، دوباره تعلیم و آموزش آن سر گرفته شد و به همت اساتیدی همچون بدالله کابلی خوانساری به عرصه رسید و حیاتی دوباره گرفت.»

او گفت: «خط شکسته در بدو پیدایش به طور کلی در پاسخ به نیاز سرعت در نوشتن پدیدار شد و با رها شدن قوس‌ها و سایش و حذف دندانه‌ها و همچنین پیوسته‌اتصالات حروف و کلمات در خط نستعلیق به وجود آمد. سرعت در نوشتن اولین وجه تمایز این شیوه بود دیگر شیوه‌هاست که به واسطه‌هایی و روان شدن آن، منشأ پوزنوغ و خلاقیت‌های فراوانی شد و ناخوانا بودن آن را نیز در پی داشت. این ناخوانایی در بطن خود هم چالش برانگیز است و هم راهگشا برای هنرجویانی که خلق هستند و تجسم قوی دارند.» زندی اظهار کرد: «اهمیت و ارزشمندی این شیوه به نوبه خود این‌ترین خط کشورمان در ترکیب‌بندی و طراحی صفحه است، چرا که به دلیل بیپیش‌ها و تغییر در تنوع بسیار، کلیات ترکیب آن غبارناک و بی‌ویژه و تازه‌تازه‌تر به خود می‌گیرد. در گذشته در صفحه‌آرایی و ترکیب‌بندی عمدتاً از اقلام ریز و غالباً از یک دانگ قلم استفاده می‌کردند در حالی که شکسته نویسان امروزی ترکیبی از اقلام مختلف از غبار تا جلی و شش دانگ را در یک صفحه ترکیب می‌کنند و این در هم تنیدگی در این شیوه به هر قطعه‌ای فرم و فضا و ترکیبی خاص می‌دهد و شاید عمده‌ترین تحولی که در خط امروز در صفحه‌آرایی خط شکسته پدید آمده، همین تنوع و تنگی است در حالی که دیگر شیوه‌ها همچنان از فرم و فضای قدیمی خود بیرومی می‌کنند و دست خوشنویس برای اجرای خلاقیت‌ها به نسبت خط شکسته بسته مانده است.»

او عنوان کرد: «معتقدم توفیق و ارتقای هنرمند تنها در خلاقیت، فردیت و تشخیص هنری اوست و تقلید و تکرار مدام امری عبث است. وقتی آثار بدالله کابلی و نمایشانه‌ای از بهرام بیضایی را تماشا می‌کنید به وضوح امضای صاحب اثر را بر اثر هنری خواهید دید؛ من نیز همیشه تلاش داشته‌ام که در خلق اثر مقلد نباشم و این تصمیم شامل انتخاب شعر، ترکیب‌بندی و فضا سازی در ساختار قدمایی و معاصر است.»

این هنرمند خوشنویس در پاسخ به اینکه چطور می‌تواند در این هنر خلاقیت و نوآوری داشته، بیان کرد: «خلاقیت و نوآوری در هر زائری در درجه اول نیاز به دانش و تجربه کافی دارد. دانش همان سیر آکادمیک و اصولی سلسله مراتبی در شعب انجمن خوشنویسان ایران است و تجربه هم شامل تمرین و ممارست بسیار در این هنر است که سلوک در آن قابل قیاس با هیچ هنر دیگری نیست.»

او درباره ارزیابی خوشنویسی و جایگاه آن در دانشگاه‌های کشور، توضیح داد: «خوشنویسی را می‌توان شاخص‌ترین هنر در پهنه سرزمین‌های اسلامی و به مثابه زبان هنری مشترک برای تمامی مسلمانان دانست. این هنر همواره برای مسلمانان ارزش ویژه داشته است، چرا که در بنیاد، آن اثر تجسم کلام و وحی می‌دانسته‌اند و نگاه ویژه و قدسی به واسطه نگارش قرآن داشته‌اند. ماهیت اقتضای این جایگاه آن است که اقتصاد هنرمندان خوشنویس نه تنها به واسطه کتابت متون دینی و وجود اشعار و متون فرهنگ غنی چندین هزار ساله کشورمان در وضعیت مطلوبی باشد، خوشنویسان باید بدون هیچ دغدغه و ملالی به خلق آثار بدیع و نگارش متون جدید بپردازند، در حالی که سال‌هاست چنین نیست و نگاه مدیران و مسئولان فرهنگی مملکت به مراتب نازل‌تر از گذشته می‌شود.»

او یادآور شد: «اساتید خوشنویسی با توجه به عدم موفقیت در فروش آثارشان که دلایل بسیار دارد، تمایلی به برگزاری نمایشگاه ندارند. ناشران با توجه به گرانی کاغذ و مسائلی دیگر رغبتی برای انتشار کتاب ندارند. گالری‌ها عمدتاً هیچ تمایلی به برگزاری نمایشگاه‌های خوشنویسی سنتی و اصلاً حاکم‌الاسبک ندارند و بازار هنر مدرن پریشان‌داغ است! برگزاری جشنواره‌های خوشنویسی با داوری داوران ایرانی در کشورهای حوزه خلیج فارس سبب شده تا نفیس‌ترین آثار هنرمندان مملکت ولو به پهای بسیار خوب و عالی از مملکت خارج شود!»

زندی تاکید کرد: «به شما قول می‌دهم تا چند سال بعد هیچ نقدی خوشنویسی معاصر در کشور برای عرضه نداشته باشیم و باید همچنان باید به تماشای آثار قدمایی میرعماد، میرعلی، میرزا غلامرضا، درویش عبدالمجید طالقانی و ... بنشینیم که البته همیشه لذت بخش است...!»، **مه‌ر**

گفت‌وگوی هنرمندان نگارگری صفوی بانقاشی معاصر

گفت‌وگوی اصفهان زیبا بارضادوست، هنرمند و نقاش اصفهانی درباره نمایشگاه «در خواب‌های دیونوسوس»

سارا منتظری خبرنگار گروه هنر و ادبیات

چهارچوب به نمایش درمی‌آیند تا ماهیتی آزاد و شناور داشته و به نوعی یادآور پرده‌های آویزان در خانه‌ها است.»

او در خصوص مفاهیم موجود در این آثار توضیح می‌دهد: «خودم هم به درستی نمی‌دانم که مفهوم اصلی این آثار چیست و ممکن است هیچ مفهوم مشخصی نداشته باشند. درواقع، این مجموعه بیشتر نوعی تمرین و جست‌وجو در هنر ترکیبی پست مدرن است؛ تلاشی برای گفت‌وگو میان نگارگری ایرانی دوران صفوی و نقاشی امروز من که بیشتر به خواب‌وخیال‌ها یا بهتر است بگویم به کابوس شبیه شده‌اند. من در این آثار، انتقال هیچ پیام مستقیمی به مخاطب را در نظر نداشتم‌ام و هدف من بیشتر مطالعه و ترکیب زیبایی‌شناسی کلاسیک صفوی با نگاه شخصی و معاصر خودم بوده است. در برخی تابلوها می‌توان نشانه‌هایی از تخریب دید که یادآور نقاشی‌های دیواری عمارت چهل ستون اصفهان هستند که با کلتنگ و چکش بر چهره‌های زیبا و ارزشمند آن آثار تاخته‌اند و من شاهد زنده برخی از این تخریب‌ها بوده‌ام. بسیاری از ما، روزانه شاهد چنین تخریب‌هایی هستیم، شاید انسان امروزه با سرعت در حال تخریب گذشته یا از بین بردن طبیعت است.»

دوست هم چنین یادآور می‌شود: «کلیه آثار این مجموعه با تکنیک Mixed Media ابراشده‌اند که ترکیبی از رنگ آکریلیک، مرکب، رنگ روغن و مواد دیگر بر روی بوم است. من در بخش‌هایی که به بازسازی نگارگری اصلی نزدیک شده‌ام، و نیاز به جزئیات و رنگ‌های شفاف داشته‌ام، از رنگ‌های ترکیبی با آب و آکریلیک و برای رنگ‌گذاری‌ها از ورق طلایی استفاده کرده‌ام تا به جلوه سنتی آن آثار نزدیک‌تر شود و تضاد رنگی و بافت رنگ روغن و مواد مختلف به من امکان بهره‌وری بهتری برای استفاده از تضاد را به من داده‌اند؛ تضاد در رنگ و تضاد در بافت.»

دوست هم چنین یادآور می‌شود: «کلیه آثار این مجموعه با تکنیک Mixed Media ابراشده‌اند که ترکیبی از رنگ آکریلیک، مرکب، رنگ روغن و مواد دیگر بر روی بوم است. من در بخش‌هایی که به بازسازی نگارگری اصلی نزدیک شده‌ام، و نیاز به جزئیات و رنگ‌های شفاف داشته‌ام، از رنگ‌های ترکیبی با آب و آکریلیک و برای رنگ‌گذاری‌ها از ورق طلایی استفاده کرده‌ام تا به جلوه سنتی آن آثار نزدیک‌تر شود و تضاد رنگی و بافت رنگ روغن و مواد مختلف به من امکان بهره‌وری بهتری برای استفاده از تضاد را به من داده‌اند؛ تضاد در رنگ و تضاد در بافت.»

دوست هم چنین یادآور می‌شود: «کلیه آثار این مجموعه با تکنیک Mixed Media ابراشده‌اند که ترکیبی از رنگ آکریلیک، مرکب، رنگ روغن و مواد دیگر بر روی بوم است. من در بخش‌هایی که به بازسازی نگارگری اصلی نزدیک شده‌ام، و نیاز به جزئیات و رنگ‌های شفاف داشته‌ام، از رنگ‌های ترکیبی با آب و آکریلیک و برای رنگ‌گذاری‌ها از ورق طلایی استفاده کرده‌ام تا به جلوه سنتی آن آثار نزدیک‌تر شود و تضاد رنگی و بافت رنگ روغن و مواد مختلف به من امکان بهره‌وری بهتری برای استفاده از تضاد را به من داده‌اند؛ تضاد در رنگ و تضاد در بافت.»

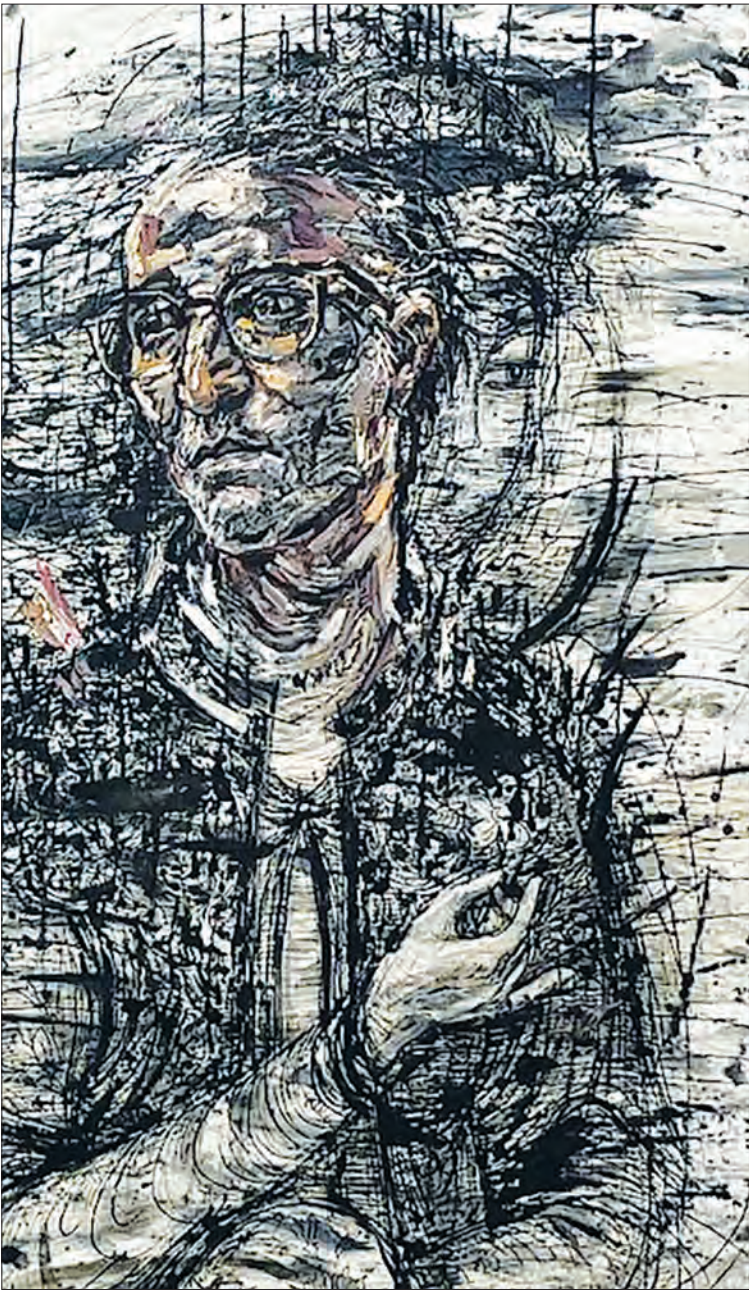
دوست هم چنین یادآور می‌شود: «کلیه آثار این مجموعه با تکنیک Mixed Media ابراشده‌اند که ترکیبی از رنگ آکریلیک، مرکب، رنگ روغن و مواد دیگر بر روی بوم است. من در بخش‌هایی که به بازسازی نگارگری اصلی نزدیک شده‌ام، و نیاز به جزئیات و رنگ‌های شفاف داشته‌ام، از رنگ‌های ترکیبی با آب و آکریلیک و برای رنگ‌گذاری‌ها از ورق طلایی استفاده کرده‌ام تا به جلوه سنتی آن آثار نزدیک‌تر شود و تضاد رنگی و بافت رنگ روغن و مواد مختلف به من امکان بهره‌وری بهتری برای استفاده از تضاد را به من داده‌اند؛ تضاد در رنگ و تضاد در بافت.»

دوست هم چنین یادآور می‌شود: «کلیه آثار این مجموعه با تکنیک Mixed Media ابراشده‌اند که ترکیبی از رنگ آکریلیک، مرکب، رنگ روغن و مواد دیگر بر روی بوم است. من در بخش‌هایی که به بازسازی نگارگری اصلی نزدیک شده‌ام، و نیاز به جزئیات و رنگ‌های شفاف داشته‌ام، از رنگ‌های ترکیبی با آب و آکریلیک و برای رنگ‌گذاری‌ها از ورق طلایی استفاده کرده‌ام تا به جلوه سنتی آن آثار نزدیک‌تر شود و تضاد رنگی و بافت رنگ روغن و مواد مختلف به من امکان بهره‌وری بهتری برای استفاده از تضاد را به من داده‌اند؛ تضاد در رنگ و تضاد در بافت.»

دوست هم چنین یادآور می‌شود: «کلیه آثار این مجموعه با تکنیک Mixed Media ابراشده‌اند که ترکیبی از رنگ آکریلیک، مرکب، رنگ روغن و مواد دیگر بر روی بوم است. من در بخش‌هایی که به بازسازی نگارگری اصلی نزدیک شده‌ام، و نیاز به جزئیات و رنگ‌های شفاف داشته‌ام، از رنگ‌های ترکیبی با آب و آکریلیک و برای رنگ‌گذاری‌ها از ورق طلایی استفاده کرده‌ام تا به جلوه سنتی آن آثار نزدیک‌تر شود و تضاد رنگی و بافت رنگ روغن و مواد مختلف به من امکان بهره‌وری بهتری برای استفاده از تضاد را به من داده‌اند؛ تضاد در رنگ و تضاد در بافت.»

دوست هم چنین یادآور می‌شود: «کلیه آثار این مجموعه با تکنیک Mixed Media ابراشده‌اند که ترکیبی از رنگ آکریلیک، مرکب، رنگ روغن و مواد دیگر بر روی بوم است. من در بخش‌هایی که به بازسازی نگارگری اصلی نزدیک شده‌ام، و نیاز به جزئیات و رنگ‌های شفاف داشته‌ام، از رنگ‌های ترکیبی با آب و آکریلیک و برای رنگ‌گذاری‌ها از ورق طلایی استفاده کرده‌ام تا به جلوه سنتی آن آثار نزدیک‌تر شود و تضاد رنگی و بافت رنگ روغن و مواد مختلف به من امکان بهره‌وری بهتری برای استفاده از تضاد را به من داده‌اند؛ تضاد در رنگ و تضاد در بافت.»

دوست هم چنین یادآور می‌شود: «کلیه آثار این مجموعه با تکنیک Mixed Media ابراشده‌اند که ترکیبی از رنگ آکریلیک، مرکب، رنگ روغن و مواد دیگر بر روی بوم است. من در بخش‌هایی که به بازسازی نگارگری اصلی نزدیک شده‌ام، و نیاز به جزئیات و رنگ‌های شفاف داشته‌ام، از رنگ‌های ترکیبی با آب و آکریلیک و برای رنگ‌گذاری‌ها از ورق طلایی استفاده کرده‌ام تا به جلوه سنتی آن آثار نزدیک‌تر شود و تضاد رنگی و بافت رنگ روغن و مواد مختلف به من امکان بهره‌وری بهتری برای استفاده از تضاد را به من داده‌اند؛ تضاد در رنگ و تضاد در بافت.»

تجربه بسیار متفاوتی است از شنیدن آن به صورت مجازی.»

او در خصوص هدف خود از برگزاری این نمایشگاه اضافه می‌کند: «هدف من از برگزاری این نمایشگاه، صرفاً به اشتراک‌گذاری تجربه‌ها با نسل جوان‌تر است و هیچ هدف تبلیغاتی یا تجاری در میان نیست. آثار من باید دیده شوند، نقد شوند و از دل آن نقدها گامی کوچک به جلو برداشته شود تا هنرمندان نسل بعدی، آثار تازه‌تری ارائه دهند و حرکت ما رویه جلو باشد.»

دوست بیان می‌کند: «نگاه من به هنر گذشته و شکوه دوران صفوی، نگاه آمیخته با احترام و حسرت است؛ اما هیچ اعتقادی به بازگشت به گذشته ندارم. هنر عهد تیموری و صفوی مربوط به همان دوران است و همان‌طور که ما نمی‌توانیم لباس آن دوران را تن کرده یا به آن دوران بازگردیم، هنر نیز برای من نه تقلید از سنت است و نه بریدن از آن؛ بلکه ادامه گفت‌وگویی زنده میان گذشته و امروز»

تجربه بسیار متفاوتی است از شنیدن آن به صورت مجازی.»

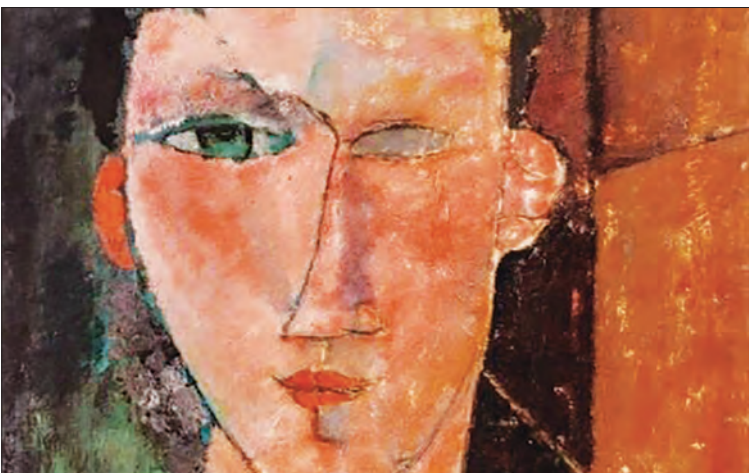
او در خصوص هدف خود از برگزاری این نمایشگاه اضافه می‌کند: «هدف من از برگزاری این نمایشگاه، صرفاً به اشتراک‌گذاری تجربه‌ها با نسل جوان‌تر است و هیچ هدف تبلیغاتی یا تجاری در میان نیست. آثار من باید دیده شوند، نقد شوند و از دل آن نقدها گامی کوچک به جلو برداشته شود تا هنرمندان نسل بعدی، آثار تازه‌تری ارائه دهند و حرکت ما رویه جلو باشد.»

دوست بیان می‌کند: «نگاه من به هنر گذشته و شکوه دوران صفوی، نگاه آمیخته با احترام و حسرت است؛ اما هیچ اعتقادی به بازگشت به گذشته ندارم. هنر عهد تیموری و صفوی مربوط به همان دوران است و همان‌طور که ما نمی‌توانیم لباس آن دوران را تن کرده یا به آن دوران بازگردیم، هنر نیز برای من نه تقلید از سنت است و نه بریدن از آن؛ بلکه ادامه گفت‌وگویی زنده میان گذشته و امروز»

تجربه بسیار متفاوتی است از شنیدن آن به صورت مجازی.»

او در خصوص هدف خود از برگزاری این نمایشگاه اضافه می‌کند: «هدف من از برگزاری این نمایشگاه، صرفاً به اشتراک‌گذاری تجربه‌ها با نسل جوان‌تر است و هیچ هدف تبلیغاتی یا تجاری در میان نیست. آثار من باید دیده شوند، نقد شوند و از دل آن نقدها گامی کوچک به جلو برداشته شود تا هنرمندان نسل بعدی، آثار تازه‌تری ارائه دهند و حرکت ما رویه جلو باشد.»

دوست بیان می‌کند: «نگاه من به هنر گذشته و شکوه دوران صفوی، نگاه آمیخته با احترام و حسرت است؛ اما هیچ اعتقادی به بازگشت به گذشته ندارم. هنر عهد تیموری و صفوی مربوط به همان دوران است و همان‌طور که ما نمی‌توانیم لباس آن دوران را تن کرده یا به آن دوران بازگردیم، هنر نیز برای من نه تقلید از سنت است و نه بریدن از آن؛ بلکه ادامه گفت‌وگویی زنده میان گذشته و امروز»

فروخته شد، از چهره‌های رکورددار در بازار حراج است. تابلو «نیم‌تنه الوبیرا» که یک سال پیش از مرگ هنرمند در ۳۵ سالگی خلق شده، یکی از چهار پرتره شناخته‌شده از این مدل است و فقط دو عدد از آن‌ها در مالکیت خصوصی باقی مانده‌اند؛ دو نمونه دیگر در موزه «هنر سنت لوئیس» و موزه «Kunstmuseum Bern» نگهداری می‌شوند. نقاشی «ریموند» (۱۹۱۵) احتمالاً «ریموند رادیگه» نویسنده رمان را نشان می‌دهد که در آن زمان فقط ۱۲ سال داشت. او اولین تابلو «نیم‌تنه الوبیرا» که یک سال پیش از مرگ هنرمند در ۳۵ سالگی منتشر کرد که باعث جنجال شد. این اثر آخرین بار در نمایشگاه بزرگ ۱۹۶۳ در «تیت» به نمایش گذاشته شد. در حراج «سورنالیسم و میراث آن»، شاخص‌ترین اثر، تابلو «جادوی سیاه» (La magie noire) اثر «رنه ماگریت» بود که در سال ۱۹۳۴ خلق شده است. /ایستا

تجربه بسیار متفاوتی است از شنیدن آن به صورت مجازی.»

او در خصوص هدف خود از برگزاری این نمایشگاه اضافه می‌کند: «هدف من از برگزاری این نمایشگاه، صرفاً به اشتراک‌گذاری تجربه‌ها با نسل جوان‌تر است و هیچ هدف تبلیغاتی یا تجاری در میان نیست. آثار من باید دیده شوند، نقد شوند و از دل آن نقدها گامی کوچک به جلو برداشته شود تا هنرمندان نسل بعدی، آثار تازه‌تری ارائه دهند و حرکت ما رویه جلو باشد.»

دوست بیان می‌کند: «نگاه من به هنر گذشته و شکوه دوران صفوی، نگاه آمیخته با احترام و حسرت است؛ اما هیچ اعتقادی به بازگشت به گذشته ندارم. هنر عهد تیموری و صفوی مربوط به همان دوران است و همان‌طور که ما نمی‌توانیم لباس آن دوران را تن کرده یا به آن دوران بازگردیم، هنر نیز برای من نه تقلید از سنت است و نه بریدن از آن؛ بلکه ادامه گفت‌وگویی زنده میان گذشته و امروز»

صفحه‌ان زیبا

شماره ۵۲۲۵

۰۶ / ۰۸ / ۱۴۰۴

سه‌شنبه

ویراستار و دبیر صفحه
علی ریشینی

مجمه‌سازی

ماجرای عجیب دفن مجسمه هفت‌متری شاه‌عباس در اصفهان

دهقان محمدی مجسمه‌سازی که با ساخت مجسمه آرش کمانگیر به شهرت رسید، با حضور در برنامه «ساپور» در گفت‌وگو با منصور ضابطیان درباره سانسور در رشته هنری خود اظهار کرد: خانواده من ایتالیا زندگی می‌کردند و بعد از انقلاب به ایران می‌آیند تا مملکتشان را بسازند؛ آن زمان پدرم که در چینه چیتای روم برای خودش عظمتی داشت، به خاطر قذغن بودن مجسمه‌سازی در ایران بیکار بود و حتی برای امرار معاش شومینه می‌ساخت. بخش عمده‌ای از جایگاهی را که پدرم دارم مدیون مادرم است که در این شرایط کنار او بود.

آیت‌الله خامنه‌ای به ساخت مجسمه چراغ سبز دادند

اوافرود: گذشت تا اینکه حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در فتوایی، با ذکر شرایطی که تندروها هم راضی باشند، مجسمه‌سازی را آزاد اعلام کردند. با دادن چراغ سبز توسط ایشان بعد از ۱۵ سال بیکاری، اولین مجسمه فیگوراتیو پس از انقلاب توسط پدر من به یاد رفتگرای ساخته شد که در خیابان‌ها تصادف کرده و کشته می‌شوند. این مجسمه زیر پل گیشا که چنین واقعه‌ای همانجا رخ داده نصب شده و حالا نیاز به مرمت دارد.

ماجرای عجیب دفن مجسمه هفت‌متری شاه‌عباس در اصفهان!

او با اشاره به مجسمه هفت‌متری شاه‌عباس سوار بر اسب که در دروازه شیراز اصفهان نصب شده است، گفت: او در ۲۳ سالگی برای ساخت این مجسمه انتخاب شد و سپس برای ادامه تحصیل به آکادمی رم می‌رود که میکل آنژ هم همانجا تحصیل کرده است. او وقتی به ایران برمی‌گردد با شهرداری مواجه می‌شود که شور حسینی داشته و می‌گوید شهری که اسفند ندارد مجسمه می‌خواهد چه کار؟! این تجمل‌گرایی است. معاون شهردار برای محافظت از مجسمه دستور می‌دهد یک چاله بکنند و این مجسمه هفت‌متری شش‌تنی خاک می‌شود.

هنوز کسی از جای آن مجسمه خبری ندارد

محمدی با اشاره به اینکه سال‌ها بعد پدرش این مرد بازنشسته را در زمان خاتمی پیدا کرده، ادامه داد: او از پدرم خواست مجوز ساخت آن مجسمه را برایش ببرد تا نشانی جایی که دفن شده را به او بدهد. پدرم موفق شد نامه‌ای بگیرد تا این اثر را از زمین بیرون بیاورند. آن زمان محمود پاک نیت هم نقش شاه‌عباس را در سریالی بازی می‌کرد. وقتی به خانه آن معاون شهردار سابق می‌رسند مراسم سوم او در حال برگزاری بوده است! مدتی بعد پدرم پیش خانواده‌اش می‌رود و آنها هم اظهار بی‌اطلاعی می‌کنند. خلاصه آن اثر زیر خاک مدفون شده است!

این مجسمه‌ساز یادآور شد: این روزها اصفهان استاندار فرهنگی دارد که این داستان را شنیده و اخیراً با من تماس گرفت. او از من خواست به اصفهان بروم تمام امکانات را در اختیارم بگذارند تا این مجسمه را پیدا کنیم قرار است بروم ببینم چه می‌شود! برخی نشانی‌هایی داده‌اند و ممکن است مجسمه در یک پادگان باشد!

مجمه کاوه هم از آن پایه‌نفرین شده پایین آمد

او با مقایسه این رویداد با ساخت مجسمه ستارخان در ایتالیا که ناتمام باقی ماند، اما ایتالیایی‌ها سال‌ها آن را نگهداری کردند، تاکید کرد: بعد از این پدرم آن زمان فعالیت می‌کرده که اسمشان کاوه بوده است. اگر اسم آن مجسمه کامران بود این قدر حساسیت برانگیز نمی‌شد! کار از چند سال در زیرزمین گذاشتند و بعد که آب‌ها از آسیاب افتاد سر جایش برگرداندند. /ایستا

ماه هم بانی وضع موجودیم!

احمد مهره کش دبیر گروه هنر و ادبیات

من شخصاً کاری به این ندارم که چه برخوردی باید در قبال این اتفاق صورت گیرد؛ کمالینکه معتقدم برخورد های قهری و قضائی طی سال های گذشته، نه تنها تأثیر چندانی در زمینه عفاف و حجاب در جامعه نداشته، بلکه به دلیل مقاومت منفی برخی، اثر سوئی نیز از خود برج گذاشته است. طی دو دهه گذشته دستگاه های حاکمیتی نشان داده اند برنامه منسجم، منظم، هماهنگ شده و یکپارچه ای در حوزه فرهنگ ندارند و تمام آنچه ارائه بیان کار نیست. اینکه چرا در چنین وضعیتی هستیم دلایل مختلفی دارد که قصد این نوشته پرداختن به آن ها نیست. ولی به طور کلی می توان به نداشتن دید فرهنگی و تفهیمیدن معنی کار فرهنگی از سمت مسئولان، بی صاحب بودن حوزه فرهنگ در جمهوری اسلامی و بسیاری از مسائل دیگر اشاره کرد. با این روند که فعلاً تغییری در ریل گذاری آن مشاهده نمی شود، می توان پیش بینی کرد که دستگاه حاکمیتی در آینده ای نزدیک قرار نیست تأثیرگذاری چندانی در حوزه فرهنگ عمومی

احیای دوباره گشت ارشاد را پیشنهاد می کنند. مشکل چنین سواالی در چیست؟ پاسخ در وضعیت فعلی نهفته است. به نظر می رسد افزایش برخورد های سلبی در حوزه فرهنگ بدون وجود مجموعه ای از راه حل های ایجابی گسترده و جامع، به تدریج موجب شده جامعه در اعتراض به این برخورد ها، از سنت فرهنگی خود و رعایت هنجارهای اجتماعی فاصله بگیرد. پس چرا فعالان مردمی حوزه فرهنگ از کم کاری نهاد های حاکمیتی در برخورد سلبی با این گونه اتفاقات گلّه دارند؟ چون به نظر می رسد آن ها از نظر ذهنی دچار نوعی عادی انگاری شده اند.

توضیح اینکه به موازات افزایش اعتراض منفی در جامعه و بروز آن به اشکال مختلف، فعالان فرهنگی ما هم نسبت به مسائل حوزه فرهنگ دچار نوعی رخوت و رکود شده و این رخوت حالتی از عادی و طبیعی بودن این ناهنجاری ها را برای آن ها بوجود آورده است. اما این عادی انگاری از جنس سکوت و نادیده گرفتن و بی اهمیت نشان دادن مسئله نیست، بلکه از جنس بیان خشم و ناراحتی در گفت و گو های خصوصی یا چت های اینترنتی یا در بهترین حالت برای بی راهیمیایی برای نشان دادن مخالفت شان است و به همین هم قناعت می کنند. ولی باز هم ما شاهد ارائه هیچ راه ایجابی در حوزه فرهنگ نیستیم.

فعالان فرهنگی انقلابی ما، مخصوصاً در اصفهان از بسیاری از عرصه های فرهنگ ساز که بروز و ظهور عینی و اجتماعی دارند، غفلت کرده اند اما نه در عرصه فیلم سازی، نه در عرصه کتاب خوانی، نه در عرصه موسیقی، نه در عرصه هنرهای نمایشی و تجسمی و سایر حوزه ها دست به کار بدیع و جریان سازی نزنده اند.

البته بی انصافی است اگر بگوییم هیچ کاری در این عرصه ها انجام نشده، اما نکته برجسته این است که این کارها نه تبدیل به جریان شده و نه سرمایه اجتماعی را توانسته پشت سر این گفتمان فرهنگی جمع کند. چون هیچ جریانی شکل نگرفته و سرمایه اجتماعی آنچنانی هم جمع نشده، برای جبران این خسارت، بهترین کار ابراز خشم از جنس همان چت ها و راهیمیایی های است که گفتیم. به همین دلیل است که با هر ناهنجاری فرهنگی ما از یک طرف باید منتظر ابراز نگرانی جریان های فرهنگی دغدغه مند باشیم و از طرفی دیگر شاهد اعلام مخالفت جریان های مخالف این دغدغه مندان و در نهایت نیز می بینیم که چرخشی در هنجارهای اجتماعی به وجود می آید که به ضرر سنت های تاریخی ماست. اما ما همچنان دست بسته به نظاره نشسته ایم تا دستی از غیب برون آید و کاری بکند؛ غافل از اینکه خودمان هستیم که بخشی از نانیان وضع موجودیم.

داشته باشند. بنابراین روی سخن ما آن ها نیست. بلکه روی سخن ما کسانی است که خارج از حوزه سازمانی و دستگاهی در حال کار فرهنگی هستند. این افراد و گروه ها، کارهای فرهنگی را به شکلی خودجوش و مردمی انجام می دهند و انتظار هم می رود در حوزه هایی که دستگاه های متولی کم کاری می کنند ورود کرده و جای خالی حاکمیت را پر کنند. اما به نظر می رسد آن ها هم دست کمی از نهاد های فرهنگی حاکمیتی ندارند. آنگونه که پیداست بسیاری از نهادهای مردم نهاد متولی کار فرهنگی، حداقل در اصفهان، به همان بله های دستگاه های حاکمیتی دچار شده اند؛ یعنی دید فرهنگی به مسائل ندارند، نمی دانند باید از کجا شروع کنند، چگونه شروع کنند، چه چیزی را شروع کنند، چه کسانی مخاطب هدف آن هستند، قرار است برای چه افرادی کار فرهنگی انجام دهند، با چه روشی می خواهند کار فرهنگی انجام دهند و ... به همین دلیل است وقتی آن ها هم با رخدادی مثل اتفاق خیابان ایران شهر تهران مواجه می شوند، اولین سوالات این است که چرا کسی تا این حد بی توجه برخورد نکرده و بعد هم راه حل هایی از جنس

وقتی زمین برای هوش مصنوعی کافی نیست

پیشرفت های هوش مصنوعی در سال های اخیر باعث شده تا تقاضا برای مراکز داده ها به طرز چشمگیری افزایش پیدا کند. با در نظر داشتن این نکته که این مراکز، انبارهای پر از رایانه هایی هستند که به پردازش و ذخیره داده ها می پردازند، طبیعتاً برای ایجاد چنین فضاهایی به زمین های بزرگ و مقادیر زیادی انرژی نیاز خواهد بود و در نهایت هم همین مراکز داده ها، مقادیر زیادی گاز دی اکسید کربن تولید می کنند.

۲۰۳۰ میلادی میزان تقاضا برای انرژی مراکز داده حدود ۱۶۵ درصد افزایش خواهد یافت. برخی از این مراکز از انرژی های تجدیدپذیر استفاده می کنند و برخی دیگر در کنار منابع انرژی خورشیدی یا بادی ساخته می شوند؛ اما به هر حال همه این منابع، نیازمند زمین هستند. همین امر باعث شده تا بعضی از شرکت ها به دنبال راهکارهای بلندمدت باشند و به فکر انتقال مراکز داده به مدار زمین بیفتند. از جمله مزایای این کار این است که فضا دیگر محدودیت های زمین را ندارد و در عین حال بدون آلودگی، شبی یا تغییرات فصلی، دسترسی مداوم به انرژی خورشیدی برقرار خواهد بود. در ماه مارس بود که شرکت Lonestar Data Holdings از فلوریدا اعلام کرد که یک مرکز داده کوچک را با موفقیت روی سطح ماه آزمایش کرده است. این شرکت برای ساخت و پشتیبانی شش ماهواره ذخیره سازی داده، قراردادی ۱۲۰ میلیون دلاری را امضا کرده که اولین ماهواره در سال ۲۰۲۷ پرتاب خواهد شد. هر ماهواره ۱۵ تنابایت ظرفیت خواهد داشت و در نقطه لاگرانژ زمین میان زمین و ماه به فعالیت خواهد پرداخت. چالش های اصلی در این مسیر شامل دفع گرما است. بسیاری از کارشناسان نسبت به توجیه اقتصادی این پروژه تردید دارند. کونتینن پارکر، مدیر آزمایشگاه پژوهش فضایی دانشگاه هنگ کنگ در این باره توضیح داد: اگر یک تحلیل واقعی از هزینه ها انجام دهیم، متوجه می شویم که این کار هنوز مقرون به صرفه نیست و مراکز داده زمینی همچنان بسیار ارزان ترند. در عین حال باید مدنظر داشت که فضا خطرات خاص خود را دارد؛ پرتوهای کیهانی، زباله های فضایی، مشکلات تعمیرات و حتی طوفان های خورشیدی ممکن است باعث مختل شدن عملکرد این مراکز شوند. علاوه بر این، بعضی از کشورها در حال توسعه فناوری های ضد فضا هستند که همین ممکن است به ماهواره ها آسیب بزند. / خبرآنلاین

اطلاعیه شهرداری منطقه ۳ اصفهان

نظر به اینکه حق کسب و پیشه و سرفقلى یکباب مغازه از پلاک های ثبتی ۱/۶۹۸۹۶ و ۷/۷۵۷۳ بخش ۳ ثبت اصفهان متعلق به آقای مجتبی انگشترساز واقع در خیابان علامه مجلسی - پاساژ مهدیه - طبقه همکف در مسیر طرح عمرانی جلوخان میدان امام علی (ع) قرار دارد و هیئت کارشناسان رسمی دادگستری ضمن بازدید از محل نسبت به ارزیابی آن اقدام و نظریه مورخ ۲۳/۰۷/۱۴۰۴ را صادر نموده اند. لذا باتوجه به ضرورت اجرای طرح و برابر ماده ۸ لایحه قانونی نحوه خرید و تملک اراضی و املاک برای اجرای برنامه های عمومی، عمرانی و نظامی دولت مصوب ۱۷/۱۱/۱۳۵۸، بدینوسیله به نامبرده یا نامبردگان و کلیه مدعیان احتمالی ابلاغ می گردد حداکثر ظرف مدت یکماه از تاریخ نشر این آگهی جهت انجام معامله طبق نظریه کارشناسی به شهرداری منطقه سه واقع در خیابان کمال، روبروی حسینییه رضوی، واحد آزادسازی مراجعه نمایید. بدیهی است در صورت عدم مراجعه برابر مقررات اقدام خواهد شد.

روابط عمومی شهرداری منطقه ۳

اطلاعیه شهرداری منطقه ۳ اصفهان

نظر به اینکه حق کسب و پیشه و سرفقلى یکباب مغازه از پلاک های ثبتی ۷/۷۵۷۳ و ۷۵۵۶ و ۷۵۷۱ بخش ۳ ثبت اصفهان متعلق به آقای محمود حاج آقامعمار واقع در خیابان علامه مجلسی - پاساژ مهدیه - طبقه همکف در مسیر طرح عمرانی جلوخان میدان امام علی (ع) قرار دارد و هیئت کارشناسان رسمی دادگستری ضمن بازدید از محل نسبت به ارزیابی آن اقدام و نظریه مورخ ۲۳/۰۷/۱۴۰۴ را صادر نموده اند. لذا باتوجه به ضرورت اجرای طرح و برابر ماده ۸ لایحه قانونی نحوه خرید و تملک اراضی و املاک برای اجرای برنامه های عمومی، عمرانی و نظامی دولت مصوب ۱۷/۱۱/۱۳۵۸، بدینوسیله به نامبرده یا نامبردگان و کلیه مدعیان احتمالی ابلاغ می گردد حداکثر ظرف مدت یکماه از تاریخ نشر این آگهی جهت انجام معامله طبق نظریه کارشناسی به شهرداری منطقه سه واقع در خیابان کمال، روبروی حسینییه رضوی، واحد آزادسازی مراجعه نمایید. بدیهی است در صورت عدم مراجعه برابر مقررات اقدام خواهد شد.

روابط عمومی شهرداری منطقه ۳

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۸/۰۶

آگهی مزایده پیش فروش واحد های تجاری انبار شرکت تعاونی ماشین ساز-فلز تراش اصفهان -تام

پیرو مصوبات مجمع عمومی مورخ ۲۲/۰۴/۱۴۰۲ و تصمیمات هیئت مدیره شرکت تعاونی تام در جلسات مورخ ۳۰/۰۴/۱۴۰۴ و ۱۳/۰۷/۱۴۰۴ در راستای اجرای فاز دوم پروژه چندمنظوره انبار شرکت تعاونی تام اعلام می گردد؛

تعداد یک باب مغازه تجاری - تجاری و دو باب مغازه تجاری - کارگاهی واقع در مجموعه ساختمانی انبار شرکت تعاونی تام پیش فروش می گردد. متقاضیان ظرف مدت ده روز از تاریخ آگهی به دفتر شرکت واقع در چهار راه باهنر، خیابان آیت اله صادقی، مجتمع ارسطو، طبقه سوم، واحد ۱۷ مراجعه فرمایید.

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده نوبت اول

جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده نوبت اول شرکت تعاونی مصرف کارکنان اداره کل ره و شهرسازی استان اصفهان راس ساعت ۰۹:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۲۸/۰۸/۱۴۰۴ در محل نمازخانه اداره کل راه و شهرسازی استان اصفهان به آدرس: اصفهان - خیابان سعادت آباد به صورت حضوری- الکترونیکی -تشکیل می گردد. لذا از کلیه اعضاء دعوت می شود **با در دست داشتن کارت و یا دفترچه عضویت راس ساعت مقرر** در محل مذکور حضور به هم رسانید و یا وکیل/ نماینده خود را کتباً معرفی نمایید.

***** ضمناً به اطلاع می رساند که به موجب ماده ۱۹ آیین نامه نحوه تشکیل مجامع عمومی: تعداد آراء وکالتی هر عضو و هر شخص غیرعضو تنها یک رای خواهد بود و اعضای متقاضی اعطای نمایندگی، می بایست به همراه نماینده خود حداکثر تا تاریخ ۲۶/۰۸/۱۴۰۴ در محل شرکت تعاونی حاضر تا پس از احراز هویت و تأیید وکالت، برگه ورود به مجمع را دریافت دارند.**

-دستور جلسه:

- طرح و تصویب صورتهای مالی سال ۲۹/۱۲/۱۴۰۳ و نحوه تقسیم سود ویژه و میزان پرداخت پاداش به اعضای هیئت مدیره و بازرسان و کارکنان و بودجه سال جاری شرکت.
- گزارش هیئت مدیره و بازرس بازرسان
- ارائه گزارش تغییرات اعضاء و سرمایه شرکت تعاونی
- داوطلبان تصدی سمت های هیئت مدیره و بازرسی به موجب مقررات جاری موظفند **حداکثر ظرف پنج روز تقویمی پس از انتشار آگهی** دعوت فرم داوطلبی را تکمیل و تحویل دفتر تعاونی نمایند.

مناقصه عمومی یک مرحله ای فراخوان مناقصه

ردیف	عنوان مناقصه	مبلغ سپرده شرکت در مناقصه (ریال)
۱	پروژه خرید تجهیزات سامانه نظارت تصویری شهر اصفهان	۲۷,۲۰۰,۰۰۰ ریال

شهرداری اصفهان در نظر دارد نسبت به انتخاب پیمانکار ذیصلاح جهت خرید تجهیزات سامانه نظارت تصویری شهر اصفهان، نسبت به برگزاری مناقصه عمومی و انتخاب پیمانکاران ذیصلاح از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت جهت مناقصه ذیل اقدام نماید:

کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.

مهلتهای:

- مهلت انتشار فراخوان: ۱۴۰۴/۰۸/۰۵
- مهلت ارسال پیشنهادات: ۱۴۰۴/۰۹/۰۱
- مهلت دریافت اسناد فراخوان: ۱۴۰۴/۰۸/۱۷
- زمان بازگشایی پاکت ها: ۱۴۰۴/۰۹/۰۵

اطلاعات تماس و آدرس دستگاه: اصفهان، بزرگراه شهید چمران، ابتدای خیابان اشراق شمالی، جنب ساختمان نظام مهندسی، مقابل (شهرداری منطقه ۷)، معاونت حمل و نقل و ترافیک، کد پستی: ۸۱۹۳۶۱۴۸۷۳ شماره تماس: ۰۲۴۲-۳۲۲۰۰۳۱-۰۱ داخلی: ۲۱۰

داستان «راه روان»

سرگذشت دیروز و وضعیت امروز محله راران
در هم محله چهل و نهم

به همراه گفت و گوهایی بانخبگان، فعالان و اینارگران محله

نادرقلی نادری رارانی (نویسنده، محقق، خط‌شناس و قرآن‌شناس)، مطهره سادات حسینی (نخبه ورزشی) علی حیدری و مهتری زمانی (مسئولان پایگاه بسیج) زهرا امینی (همسر شهید براتعلی نجاریان)، محسن قاسمی و فاطمه زمانیان (مسئولان کانون فرهنگی هنری) جانباز ابراهیم احمدی (برادر شهید دیدار احمدی) مصطفی امینی (استاد دانشگاه)

گفت و گوباهوشنگ نظری پور، مدیر منطقه ۱۵، درباره آخرین اقدام‌های شهرداری در این منطقه و محله راران و پاسخ‌های

اوبه مطالبه‌ها و پرسش‌های ساکنان ۱۴ و ۱۵

زینب دبیری

«راه روان»ی که راران شد

نگاهی به تاریخ چند هزارساله روستای سرسبز بلوک قهاب

روستای راران جزو بلوک قهاب و در ۷ کیلومتری شمال شرقی اصفهان واقع شده است؛ دهکده‌ای سرسبز با قدمتی چند هزارساله و تاریخی مدون از رجال و شخصیت‌های علمی در اعصار گذشته تاریخ است.

نادرقلی نادری رارانی، نویسنده کتاب «تاریخ شهر خوراسگان و روستای راران» در رابطه با تاریخچه راران، می‌گوید: «پیشینه تاریخی این روستا حداقل به حدود سه هزار سال پیش می‌رسد که سند گویای این تاریخ، قنات پرآب این روستا در گذشته بوده که از زمان مادها به جامانده است.»

از او درباره این قنات می‌پرسم؛ چنین توضیح می‌دهد: «قنات این دهکده پرآب‌ترین قنات بلوک جی و قهاب بود که قرن‌های متمادی سه هزار جریب زمین‌های حاصلخیز این روستا را مشروب و سرسبز می‌کرد و شاید به دلیل آب سرشار، خاک حاصل‌خیز، وفور نعمت و اعتدال هوا مردمی خون‌گرم و مهربان و کشاورزانی مقاوم و پرتوان از قدیم‌الایام در این خطه جمع شده‌اند.»

نادرلی رارانی با اشاره به اینکه راران در هزار سال پیش به‌عنوان شهرکی امن و آباد در منطقه اصفهان مطرح بوده است، می‌افزاید: «اران راهی پرفت‌وآمد، مسطح و اریبه‌رو از طریق دروازه طوقچی، هفتون و لفتون به راران داشته و از راران به هفتشویه، قهجاورستان، گلون‌آباد و نائین ادامه داشته که هنوز راه معروف آن به نام «جاده اریبه» در راران مشخص است.»

او به دوران سلجوقیان اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: «حدود سال ۴۷۰ هجری قمری در زمان سلجوقیان راران یک منطقه بیلاقی در اصفهان به شمار می‌رفت و متمولین اصفهان باغ‌هایی در این محل داشتند.»

رونق و اهمیت راران

این نویسنده به دلایل اصلی رونق و اهمیت راران اشاره می‌کند و می‌گوید: «برخورداری از قناتی سرشار از آب شیرین، گوارا، مسلط و جاری به زمین‌های کشاورزی و خانه‌های مسکونی، داشتن راهی عریض و مسطح از اصفهان و امنیت جاده‌ای به علت نزدیکی به شهر و کثرت ایاب و ذهاب و بنای منار در این محل دلیل اهمیت راران در آن زمان بوده است.»

قدیم دارای درخت‌های مثمر و میوه‌های متنوع بود؛ ولی با خشک شدن قنات راران و مشکلات مسیر آب از طریق چاه موتور، درختان این باغ‌ها خشکید و به زمین‌های کشاورزی و ساختمان مسکونی و محل دام تبدیل شد.»

روستای راران

نادرلی ادامه می‌دهد: «بنده در سال ۱۳۲۴ در روستای راران نزد پدر و مادرم زندگی می‌کردم و از آن تاریخ به بعد مرحوم پدرم به توصیه مرحوم حاج غلامعلی برکت خوراسگانی خانهای در خوراسگانی خرید و من را برای تحصیل به آنجا فرستاد؛ بنابراین آنچه در این قسمت کتاب نوشته‌ام آن چیزی است که از گذشته از خاطرم باقی مانده.»

او درباره شغل ساکنان راران، می‌گوید: «در گذشته غیر از حمای و بقالی، همگی یا کشاورز بودند یا در امور کشاورزی و دامداری فعالیت می‌کردند. اکثر اهالی اصالتاً پدر و اجدادشان اهل خوراسگان بوده و تعداد محدودی نیز از گز و برخوار و ملاورد بودند.»

این نویسنده و محقق درباره جغرافیای راران می‌گوید: «اراضی این روستا محدود است. از طرف شمال به زمین‌های روستای بهاران و روستای اندوان و گیان از طرف جنوب به اراضی روستاهای جوهران، ابر و کنگاز و از طرف شرق به قنات روستای جلمرز و از طرف غرب به قنات گیان و اندوان می‌رسد.»

نادرلی یکی از نکات مثبت موقعیت زمین‌های کشاورزی راران را وجود چهار رشته قنات جاری و سهم آب رودخانه زاینده‌رود عنوان می‌کند و می‌افزاید: «آب فراوان این منطقه در تلطیف هوا، استفاده از آب آشامیدنی، آب دهی احشام و درخت‌کاری در نزدیکی قنات‌ها نقش مؤثر و مفیدی در سلامتی و سهولت کار در صحراها و استفاده مادی کشاورزان داشت. این پنج رشته آب جاری همگی از جنوب به شمال جریان داشتند.»

باغ‌های راران

از او در مورد باغ‌های راران می‌پرسم؛ می‌گوید: «در اطراف خانه‌های مسکونی این روستا پنج باغ وجود داشت که در

از او درباره مالکان زمین‌های راران می‌پرسم؛ توضیح می‌دهد: «بخش بزرگی از اراضی راران متعلق به خاندان نجفی و بخش‌های دیگر متعلق به کرباسیان، کرمانی‌ها و... بوده است.»

وجه تسمیه راران

نادرلی در رابطه با علت نام‌گذاری راران، خاطرنشان می‌کند: «کلمه راران مخفف دو کلمه راه و روان است که به علت وجود راهی عریض و مسطح از شهر اصفهان به این روستا نشئت گرفته. راه روان در اثر تکرار و سهولت بیان به کلمه راران تبدیل شده است.»

او به وسعت راران اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: «اران روستایی است به وسعت ۳۲۴ هکتار مربع که از قدیم‌الایام رونق کشاورزی در آن در سطح اصفهان مطرح بوده و از دو قسمت صحرای قنات آب و صحرای رود آب تشکیل شده است. صحرای قنات آب از قنات سرشار روستا مشروب می‌شده و صحرای رود آب از شش سهم مادی نیاصرم سیراب می‌شده است.»

است. از شب نشینی های زمستان و اجتماع اهالی در کنار قنات هفتشویه خبری نیست و حتی دیگر فرصت احوال پرسوی گرم و صمیمانه نیز گرفته شده و این پیامد دنیای ماشینی و ازدیاد جمعیت و نیاز روزمره زندگی کنونی است.

راهی که به سبزه میدان می رسید

یدالله امینی، یکی دیگر از قدیمی های ساکن محله راران است. او در رابطه با نام راران می گوید: «صدسال پیش اینجا به راه روان معروف بود و در کوچه اصلی دو مناره قرار داشت. از سبزه میدان یک جاده اصلی بود که اگر کسی آنجا می ایستاد به راحتی مناره میدان کهنه را می دید.»

داستان جاده اراهه

او به جاده اراهه راران اشاره می کند و ادامه می دهد: «از این جاده با اراهه، سنگ و وسایل مورد نیاز را حمل و نقل می کردند و از آن زمان تاکنون به جاده اراهه معروف است.»

از امینی درباره رسم و رسوم اهالی راران در گذشته می پرسیم. او به جشن عروسی اشاره می کند و می افزاید: «در آن زمان ظهرا از حمامی وعده می گرفتند و داماد را به حمام می بردند و همان جا هم به همراهان داماد نهار می دادند. زمانی هم که می خواستند عروس را بیاورند، یک آینه را برادر عروس می گرفت و در کوچه راه می افتادند. چند قدم که عروس می آمد، عروس باید می ایستاد و می گفت که نمی آیم؛ باید داماد سلام بدهد و بعد دوباره یکم آرام تر می آمد و بعد دوباره می ایستاد. داماد می آمد و سلام می داد. بعد می آمدیم در خانه عروس. یک عده ای می رفتند داخل خانه و بقیه برمی گشتند.» او می گوید: «آن روزها صفایی داشت. هر کسی به مشهد می رفت، همه او را همراهی می کردند و دم راهی می گذاشتند. زمان بازگشت هم برای او چاوشی می خواندند.»

گله داری که از رونق افتاد

این ساکن محله راران از گله داری اهالی محل می گوید و از زیادی آب و شادابی محله و ادامه می دهد: «در آن زمان خانه های نبود که دام نداشته باشد. نعمت فراوان بود. آن روزها باران زیادی می بارید؛ آن قدر زیاد که گاهی سیل می شد و حتی طاق خانه ها را خراب می کرد.» او می افزاید: «اینجا قنات های زیادی بود که آبی که به سیل تبدیل شده بود، به طرف قنات ها راهی می شد و اصلا گردوخاکی در اینجا نبود.» او به حمام قدیمی محله اشاره می کند و می گوید: «آن زمان یک حمام داشتیم که خزینه ای بود و آب آن از چاهی که در نزدیکی آن قرار داشت، تأمین می شد.»

که کار صحرا کم بود. معمولاً صبح و عصر مردان در کنار قنات هفتشویه پشت به دیوار و رو به آفتاب می نشستند و از هر دری صحبت می کردند. جوانان عصرها به بازی "گوی" و "جفت و خیزک" و شبها به "غم و طره" سرگرم بودند. از او درباره برنامه های ویژه نوروز می پرسیم؛ توضیح می دهد: «با فرارسیدن عید نوروز چهره روستا تغییر می کرد، کوچه ها آب پاشی می شد، خانواده های روستایی سبزه سبز می کردند، مردم لباس نو می پوشیدند و اگر افرادی با هم قهر بودند در این ایام به توصیه بزرگ روستا یا بزرگان فامیل آشتی می کردند. سه روز اول سال را اهالی به دیدوبازدید همدیگر مشغول بودند و در ایام فروردین مهمانی های فامیلی انجام می گرفت که معمولاً در شب بود به صرف چای، شام و پذیرایی وسیله ایاب و ذهاب اهالی معمولاً الاغ و مادیان و دوچرخه بود. خوراک معمول مردم صبحها نان با مقداری شیر یا پنیر و ظهرها نان و ماست و شبها آبگوشت و شب عید نوروز برنج و خورش بود و غذای متنوع امروزی معمول نبود. محصولات کشاورزی هم به سطح تولید کنونی نمی رسید.»

نادری با اشاره به نبود برق، گاز، تلفن، رادیو تلویزیون و امکانات رفاهی کنونی در راران، می افزاید: «با تمامی این کمبودها نمی دانم چه جوی در آن زمان حاکم بود که اکثر مردم شاد، قانع، سالم، قوی، فعال و بانشاط بودند و کمتر گله و شکایت از زمانه و روزگار داشتند و معمولاً راضی و شاکر به نظر می رسیدند.»

راران امروز

از این نویسنده و محقق درباره راران کنونی می پرسیم؛ می گوید: «از سال ۱۳۴۵ در راران به علت عدم بارندگی کافی آب سطحی اکثر نقاط ایران پایین رفت و متأسفانه بسیاری از رشته قنات های این مملکت کم آب شد. قنات راران نیز جزو قنات های بی آب شد؛ ولی کشاورزان سخت کوش و مقاوم این روستا با کمال کوشش و فعالیت شبانه روزی به حفر چاه های سطحی و نیمه عمیق و عمیق پرداختند.»

او به تغییر و تحول بزرگی که در راران رخ داده اشاره می کند و می افزاید: «روستای راران از نظر وضعیت اجتماعی، فرهنگی، حرفه و فن چون دیگر نقاط این کشور توسعه و تغییر یافته است، خانه های بزرگ خشت و گلی چند خانوار قدیم با داشتن باغ و باغچه به خانه هایی با هال و سرسرا و پاسیو تبدیل شده است. از شیر، ماست، کره و پنیر محلی دیگر خبری نبود. گله داری با آن همه امکاناتی در سابق برای کشاورزان داشت تقریباً برچیده شد و تعداد پنج هزار رأس دامی که در نیم قرن پیش در این محل بود، اکنون به ۵۰۰ رأس رسیده

شیعه مذهب و از قدیم الایام به مبانی مذهب و سنت های دینی پایبند و علاقه مند بودند. روضه هفتانه ای یک سنت معمول و مقدسی بود که معمولاً روزهای پنجشنبه و جمعه هنگام عصر درون خانه های روستا برپا می شد و مرحوم حجت الاسلام حاج سید محمد میرهندی از اصفهان، مرحوم حجت الاسلام حاج آقا محمد امام جمعه زاده از خوراسگان که هر دو نفر از سادات شریف النسب و مورد احترام اهالی بودند، به طور ساده و بی ریا و بدون هیچ گونه پذیرایی در مجالس روضه می خواندند.»

نادری به ماه های محرم و صفر اشاره می کند و ادامه می دهد: «در این ایام در مسجد روستا شبها روضه بوده و شرکت کنندگان با جای پذیرایی می شدند. ایام ماه مبارک رمضان نیز نماز جماعت ظهر و عصر و روضه همه روزه در مسجد توسط مرحوم حاج آقا محمد امام جمعه زاده برگزار می شد.»

آداب و سنن و معیشت و زندگی قدیم

مردم راران

نادری در رابطه با آداب و رسوم مردم راران می گوید: «در قدیم اگر زنی وضع حمل داشت زن میان سال قابله ای را که ساکن راران بود می آوردند و پسرپچه ای را می گفتند روی بام اتاقی که زن حامله در آن بود اذان بگوید. معتقد بودند با گفتن اذان وضع حمل هم آسان می شود. برای جشن عروسی هم مثل تمام محله ها جشن می گرفتند. در مورد مسافرائی که از روستا به مشهد یا کربلا یا مکه می رفتند، در هنگام بدرقه عده ای از اهالی جمع می شدند و مسافر را تا مسافتی بدرقه می کردند. در بازگشت از فاصله ای قبل از روستا به استقبال می رفتند و یک نفر چاوشی می خواند که معمولاً مرحوم رمضان علیزاده معروف به رمضان لیلا بود که صدایی رسا و دل نشین داشت. به خصوص آن موقعی که با صوت داوودی و آوای ملکوتی اش با تحریری زیبا در اوج صدا به آواز این بیت را می خواند: به یازده پسران علی ابوطالب

به ماه عارض هر یک جداجدا صلوات آن روزها آن چنان صفایی داشت که در طول عمر نظیر آن را ندیده ام.»

نادری ادامه می دهد: «در بازگشت مسافر از کنار قنات هفتشویه تا درب منزل مسافر هر خانه ای سر راه قرار داشت دم راهی می گذاشت که مقداری شربت یا نقل بود که بین همراهان تقسیم می شد و مشتکی اسپند که روی آتش می ریختند و فضا را خوشبو می کردند. معمولاً مسافری که از زیارت برگشته بود مدت سه روز و شب در منزل مشغول پذیرایی بود. اهالی به دیدن زائر می رفتند و با صرف چای و شیرینی پذیرایی می شدند.» او با آرامشی وصف ناپذیر از آن روزهای راران می گوید: «در سه ماه زمستان

نادری ادامه می دهد: «این روستا در آن زمان حدود ۱۵ خانه و ۴۵ خانوار و حدود ۱۷۰ نفر جمعیت داشت و دارای حدود ۳۰۰ هکتار زمین بود. این روستا یک حمام، یک یخچال و یک مسجد داشت؛ اما از مدرسه و مکتب خبری نبود. زمانی که من به دنیا آمدم در بین فامیل پدری و مادری بنده باسوادی نبود.»

مساجد راران

نویسنده کتاب «تاریخ شهر خوراسگان و روستای راران» به مسجد راران اشاره می کند و می گوید: «در گذشته انبار بزرگی در محل قرار داشت که خشت و گلی بود. این انبار متعلق به پدرم بود که آن را برای ساخت مسجد اهدا کردند. این مسجد با ۹ دهانه گنبد به شکل مربع در مرکز روستا قرار داشت. مسجد راران حدود ۲۰ مترمربع مساحت داشت و سمت شمال آن محوطه مستطیلی شکلی بود و یک سقاخانه با یک سنگاب یکپارچه در کنار در ورودی مسجد قرار داشت که با توسعه مسجد آن سقاخانه خراب شد.»

او ادامه می دهد: «مسجد بزرگ راران در حال حاضر توسعه یافته و قسمت مسقف و محوطه آن در مجموع حدود ۱۲۰ مترمربع مساحت دارد. بنای جدید با آجر، سیمان، تیرچه بلوک و آهن ساخته شده و محراب مسجد با کتیبه ای از آیات کلام الله مجید و کاشی معرق تزیین شده است.»

یخچال راران

نادری به یخچال قدیمی راران اشاره می کند و توضیح می دهد: «این یخچال در جنوب غربی روستا قرار داشت و با دیوارهای چینه ای گلی محصور بود. در درون این حصار چند اتاق نشیمن و یک گودال مخزن یخ و باغ کوچک مشجری در سمت شمال محوطه آن بود. آن زمان مرحوم حسین یخچالی که مردی تقریباً شصت ساله بود یخ مصرفی یک سال روستا را در فصل زمستان در یخچال فراهم می کرد و در فصل تابستان صبحها مقداری یخ برای تقسیم کردن در بین تمام خانه های روستا بار الاغ می کرد. اهالی راران بابت زحمت تهیه یخ و حمل و تقسیم آن بین خانه ها و صحراهای راران، مقداری گندم به او می دادند.»

از او درباره مشاغل دیگر راران می پرسیم؛ می گوید: «آن روزها حرفه هایی چون نجاری، سلمانی، پینه دوزی، مسگری، پالان دوزی، نعل بندی که مورد نیاز آن زمان روستاها بود در راران وجود نداشت. معمولاً مرحوم حاج شیخ زین العابدین عابدینی برای نجاری و مرحوم استاد حسن امینیان برای سلمانی هفته ای یک روز به روستا می آمدند.»

این نویسنده با اشاره به آداب و رسوم مردم راران، می افزاید: «اهالی راران همگی مسلمان و

زینب دبیری

دلارام قندهاری

منار راران؛ روایتی از گذشته

قدمت این منار به بیش از ۷۰۰ سال می‌رسد

آنجا نصب می‌شود.»

ویژگی‌های منار راران

از نویسنده کتاب «تاریخ شهر خوراسگان و روستای راران» در رابطه با ویژگی‌های منار راران می‌پرسیم؛ می‌گوید: «سه ویژگی در این منار مشاهده می‌شود که در هیچ منار دیگری در سراسر ایران مجموع این سه خصلت جمع نشده است. اندازه زیبا و خوش‌ترکیب این منار که مناسب‌ترین اندازه را از نظر چشم‌انداز خارجی دارد، رنگ زیبایی آجرها به خصوص در هنگام عصر که نور طلایی خورشید زیبایی چشم‌نوازی را به این اثر می‌بخشد، تکرار نام مقدس حضرت محمد (ص) که گذشته از قداست، نقش موزون و جذابی در بدنه خارجی منار منقوش ساخته است.»

او ادامه می‌دهد: «در قدیم مسجدی در کنار منار وجود داشته است. مرحوم پدرم، حاج محمدعلی نادری تعریف می‌کرد که باقی‌مانده مسجد مخروبه کوچکی را در کنار این منار دیده بود که به مرور زمان خراب شد و اکنون هیچ اثری از آن باقی نمانده است.»

نادری می‌افزاید: «من همیشه در هر کجای دنیا بوده‌ام زادگاهم را به یاد داشته‌ام و به زادگاه خودم با همان جاده‌های خاکی و دیوارهای خشت و گلی با مردمی سخت‌کوش و مهربان عشق می‌ورزم و امیدوارم تا آخرین لحظات حیات خود با این مردم در ارتباط باشم.»

مشخص شدن راه کاروانیان که از مسافتی دور مسیر راه تشخیص داده شود و شب‌ها بر فراز آن آتش روشن بوده است. هدف دیگر از ساخت منار، در هنگام محاصره، شهری که مورد هجوم بیگانگان بوده با شعله آتش برفراز منار و رنگی مخصوص قوای اطراف را برای کمک‌رسانی مطلع می‌ساخته است. هدف سوم پیش از ظهور اسلام، در ایران اکثر منارها به منظور مشخص شدن راه کاروانیان در روز و شب بوده که در مسیر راه‌ها ساخته می‌شد و به میل موسوم بود.»

نادرقلی نادری رارانی، نویسنده کتاب «تاریخ شهر خوراسگان و روستای راران» منار راران را تنها اثر تاریخی این روستا معرفی می‌کند و می‌گوید: «قدمت این منار به بیش از ۷۰۰ سال می‌رسد و همچنان سالم و زیبا برجای مانده است.»

او ادامه می‌دهد: «بنا به تحقیق دانشمندان و مورخان، بنای منار برای چند منظور بوده است. نخست برای

تاریخ و سابقه منار سازی در ایران

مشخص شدن راه کاروانیان که از مسافتی دور مسیر راه تشخیص داده شود و شب‌ها بر فراز آن آتش روشن بوده است. هدف دیگر از ساخت منار، در هنگام محاصره، شهری که مورد هجوم بیگانگان بوده با شعله آتش برفراز منار و رنگی مخصوص قوای اطراف را برای کمک‌رسانی مطلع می‌ساخته است. هدف سوم پیش از ظهور اسلام، در ایران اکثر منارها به منظور مشخص شدن راه کاروانیان در روز و شب بوده که در مسیر راه‌ها ساخته می‌شد و به میل موسوم بود.»

راران سالن ورزشی استاندارد می‌خواهد

گفت‌وگو با مطهره سادات حسینی، ورزشکار نخبه محله

برای استفاده از امکانات ورزشی مناسب به محله‌ها یا بخش‌های دیگر شهر بروند که زمان و هزینه دارد.

این بانوی ورزشکار محله راران اظهار کرد: برای ساخت و تجهیز امکانات ورزشی بودجه لازم است. تا زمانی که مجموعه فرهنگی و ورزشی در راران کامل نشود، این نشان‌دهنده کمبود بودجه یا اولویت‌دهی پایین است.

حسینی گفت: برای اینکه امکانات ساخته و استفاده شوند، نیاز به همکاری بین شهرداری، اداره ورزش، مردم محلی وجود دارد. طراحی محله محور نشان‌دهنده شروع چنین تعاملاتی است؛ اما ممکن است تا تحقق کامل با چالش‌هایی مواجه باشد.

این قهرمان ورزشی محله راران افزود: توصیه من به جوانان این است که در مسیر تلاش و پیشرفت، از سختی‌ها نهراسند؛ چراکه موفقیت تنها نصیب کسانی می‌شود که با ایمان، پشتکار و اراده، هیچ‌گاه تسلیم نمی‌شوند.

با احداث سالن ورزشی استاندارد در محله راران، مجهز به تهویه و امکانات لازم، زمینه فعالیت سالم و پیشرفت جوانان این منطقه را فراهم کنند. متأسفانه نبود چنین فضایی باعث شده بسیاری از استعدادها و ورزشی راران فرصت شکوفایی پیدا نکنند.

این بانوی ورزشکار محله راران گفت: کمبود فضای ورزشی اختصاصی یکی از معضلات این محله است. گفته شده در طرح طراحی برای محله راران، احداث یک مجموعه فرهنگی و ورزشی در نظر گرفته شده است که زمین آن پشت مسجدالاقامه محله راران است. این یعنی تاکنون چنین مجموعه‌ای کامل نشده یا در دست اجراست.

حسینی خاطر نشان کرد: زیرساخت‌هایی مانند زمین‌های مناسب، سالن‌های چندمنظوره، کف‌پوش مناسب، روشنایی، امکانات تجهیزات ورزشی ممکن است کم یا نامناسب باشند؛ چون اگر بود، نیازی به طراحی مجموعه جدید یا طرح محله محوری برای ورزشی نبود.

او ادامه داد: اهالی محله مجبور هستند

پدرم با حمایت‌های بی‌دریغ خود در مسیر داوری، انگیزه‌ام را دوچندان کرده است. این بانوی ورزشکار محله راران خاطر نشان کرد: مسیر پیشرفتم آسان نبوده است. به دلیل کمبود وسایل نقلیه و ناهماهنگی ساعت حرکت اتوبوس‌ها، بارها مجبور شدم مسیریهای طولانی را پیماده طی کنم تا به کلاس یا تمرینم برسم. حتی دو بار شکستگی پا در کاراته را تجربه کردم؛ اما هیچ‌یک از این دشواری‌ها سبب دلسردی من نشد؛ چراکه ایمان داشتم پشتکار می‌تواند هر مانعی را از میان بردارد.

حسینی افزود: هدف من این است که در آینده به عنوان داور رسمی AFC فعالیت داشته باشم و در عرصه بین‌المللی افتخارآفرینی کنم. همچنین آرزو دارم باشگاه ورزشی خود را تأسیس کنم تا بتوانم استعدادها و نوجوانان و جوانان را از سنین پایین پرورش دهم و شرایطی بهتر از آنچه خودم تجربه کردم، برای آنان فراهم آورم. او در ادامه تصریح کرد: از شهردار محترم منطقه و مسئولان شهری درخواست دارم

مطهره سادات حسینی، متولد ۱۳۸۴ محله راران شهرداری منطقه ۱۵ اصفهان از ۱۱ سالگی با عشق پا به عرصه ورزش گذاشت و فعالیت ورزشی خود را با رشته والیبال آغاز کرد؛ سپس به فوتسال و کاراته روی آورد و در ادامه وارد حوزه داوری فوتبال و فوتسال شد.

ورزشکار نخبه محله راران بیان کرد: در طول این مسیر، موفق به کسب مقام اول کشوری و چندین مدال طلا و نقره در سطح استان شدم و این پشتکار و تلاش را اول به خدای مهربان و بعد لطف خانواده مدیون هستم که در سرتاسر مسیر نام و یاد خدا و همراهی تمام عزیزانم مرا به شوق رساندن به مسیر نزدیک‌تر می‌کرد.

او ادامه داد: در حال حاضر دانشجوی رشته علوم ورزشی هستم و به صورت هم‌زمان در رشته کاراته و داوری فوتبال و فوتسال فعالیت دارم. خانواده‌ام، به ویژه مادرم که نخستین لباس کاراته‌ام را برایم تهیه کرد و همواره دعای خیرش پشتیبانم بوده، نقش پررنگی در پیشرفت من داشته‌اند؛ همچنین

مریم نقیان

قصه مردمی ترین خانه محله

فعالیت های پایگاه شهید بهشتی نژاد به روایت علی حیدری، مسئول پایگاه

مثبت بوده است. این محله در مشارکت های سیاسی و برگزاری مناسبت های مذهبی، از پرنگ ترین مناطق شهر است که نشان از تأثیر عمیق کار فرهنگی پایگاه دارد. با این حال، بزرگ ترین چالش پیش رو، مشکل بودجه و نبود امکانات سخت افزاری و فضاهای مناسب است. مسئول پایگاه با تأسف، اشاره می کند که محله آن ها حتی از یک «فرهنگ سرای محلی» یا یک «سالن ورزشی» ساده نیز محروم است و آن ها مجبورند بار بسیاری از این کمبودها را با بودجه محدود مردمی پر دوش بکشند. او از شهرداری و نهادهای مربوط گلایه می کند که با وجود پیگیری های مکرر، این محله اصیل که هنوز بافت سنتی و ارزشی خود را حفظ کرده، از ابتدایی ترین امکانات شهری مانند فاضلاب مناسب نیز محروم مانده است.

برنامه آینده؛ حرکت به سمت دنیای دیجیتال

حیدری درباره برنامه های آینده می گوید: «قصه داریم امکانات نرم افزاری خود را به روز کنیم تا در حوزه فناوری اطلاعات برای جوانان مفید باشیم و از حالت قدیمی خارج شویم؛ همچنین در پی آن هستیم که با افزودن تجهیزات و امکانات سخت افزاری، پاسخگوی نیازهای روز نوجوانان و جوانان محل باشیم.»

یک درخواست مهم

فرمانده پایگاه بسیج شهید بهشتی نژاد در پایان گفت و گو با بیان نکته ای مهم از مسئولان می خواهد: «شهرداری ها و نهادهای حکومتی باید نگاهی ویژه به محله های بومی و اصیلی مانند ما داشته باشند. نباید گذاشت مردم به خاطر کمبود امکانات، مجبور به ترک مکانی شوند که یک عمر در آن زندگی و ارزش های اصیل خود را در آن حفظ کرده اند. حفظ این محله ها، به معنای حفظ هویت و امنیت شهر است.»

این گزارش با بیانی روایی و جذاب، تلاش های خالصانه یک پایگاه بسیج محله ای را به تصویر می کشد و هم زمان مشکلات و درخواست های مردمی را به گوش مسئولان می رساند.

پایگاه را «آماده سازی جوانان و نوجوانان برای زندگی به عنوان نیروی تراز انقلاب اسلامی» عنوان و تأکید می کند: «تمام برنامه های ریز، در راستای این هدف کلان برنامه ریزی و اجرا می شود.»

نگاهی بر برنامه های شاخص پایگاه

او در ادامه برنامه های شاخص پایگاه شهید بهشتی نژاد را تشریح می کند: «برنامه های فرهنگی شامل برگزاری یادواره های شهید، اردوهای فرهنگی، کلاس های عقیدتی و زیارت های دسته جمعی به مکان هایی مانند جمرکان است. برنامه های سیاسی شامل دعوت از مسئولان استانی و برگزاری جلسات روشنگری برای مردم است. برنامه های امنیتی نظامی شامل برگزاری دوره های آموزش سلاح و سازمان دهی گشت های شبانه با مشارکت جوانان محل برای کمک به امنیت منطقه است.»

بازخورد مثبت مردم و بزرگ ترین چالش

بازخورد فعالیت های این پایگاه در محله بسیار

از آموزشی و فرهنگی تا کارهای جهادی را در بر می گیرد. آن ها در ابتدای کار، با خلاقیت و بدون بودجه، بخشی از پایگاه را به یک فضای ورزشی برای جوانان تبدیل کردند تا کمبود فضاهای شهری را جبران کنند.

در بحران کرونا، این پایگاه به سنگری بی وقفه تبدیل شد؛ از همکاری با هلال احمر و جمع آوری آمار دقیق از سالمندان محل تا نظارت تلفنی بر وضعیت سلامت آنان و ضد عفونی شبانه روزی معابر عمومی، برخی از اقدامات پایگاه شهید بهشتی نژاد است.

برگزاری کلاس های آموزشی از جمله کامپیوتر و تقویت با بهره گیری از نیروهای بومی و فارغ التحصیلان خود محله و همچنین تمرکز بر برنامه های پرورشی برای نونهالان و نوجوانان از دیگر اقدامات آن هاست. کلاس های قرآن، احکام، مشاوره، آگاهی بخشی در مورد فضای مجازی و برنامه های عقیدتی ویژه خانواده ها، بخشی از این تلاش هاست.

هدف پایگاه تربیت نیروی تراز انقلاب اسلامی است

فرمانده پایگاه بسیج بهشتی نژاد هدف کلی

در قلب یکی از محله های اصیل و با بافت مذهبی شهر اصفهان، پایگاه بسیج شهید بهشتی نژاد، داستانی طولانی از ایثار و خدمت را در سینه دارد. این پایگاه که خود ساکنان محل از بدو تولد با آن خو گرفته اند، از اوایل دهه شصت و هم زمان با دوران دفاع مقدس، با هدف اولیه جمع آوری کمک های مردمی برای جبهه ها تأسیس شد و امروز به قطب فرهنگی، اجتماعی و امنیتی محله تبدیل شده است.

مسئولی با عشق به محله

علی حیدری، مسئول پایگاه شهید بهشتی نژاد یکی از فرزندان همین محله که خود در همین جا به دنیا آمده و بزرگ شده، امروز مسئولیت این پایگاه را بر عهده دارد. او انگیزه خود از پذیرش این مسئولیت را عشق به زادگاهش و احساس دینی می داند که برای خدمت به هم محله ای هایش در وجودش ریشه دوانده است.

از ورزش تا مشاوره؛ دامنه ای گسترده از خدمت به مردم محله

فعالیت های این پایگاه حوزه های متنوعی

میره فهامی

به جای خانه دنیا، بهشت را انتخاب کرد

زهرا امینی از همسر شهیدش، براتعلی نجاریان می‌گوید

وقتی زندگی‌ات بر محور دین و قرآن باشد، خدا انتخابت خواهد کرد و وقتی خدا انتخابت کرده باشد، دیگر هیچ چیزی مانعت نمی‌شود؛ نه خانه‌ساختن و نه بچه‌ای که چشم‌انتظار آمدنش هستی. می‌روی برای هدفی که برایت از همه چیز و همه‌کس مهم‌تر است و در همان سفر اول، اسمت را در فهرست شهیدان عملیات محرم ثبت می‌کنی. شهید براتعلی نجاریان شهیدی ۲۲ ساله از محله راران است. زهرا امینی، همسر شهید، از خاطرات کوتاه و شیرین زندگی مشترکشان برایمان می‌گوید.

همیشه راهنمایم بود و خوب و بد را یاد می‌داد

سال ۵۸ بود که ازدواج کردیم. یک نسبت فامیلی با هم داشتیم و هر دو اهل محله راران بودیم. من دوازده ساله بودم و او نوزده ساله. هنوز بچه بودم؛ اما تقدیر این بود که خیلی زود وارد زندگی مشترک بشوم. او آدم خیلی خوب، مؤمن و خوش اخلاقی بود. من چیزی از زندگی نمی‌فهمیدم؛ اما او همیشه امریه معروف و نهی از منکر می‌کرد و راهنمایم بود. همه چیز را به من یاد می‌داد. زندگی خیلی خوبی داشتیم. با اینکه خودش هم سن زیادی نداشت؛ ولی کارهایش همه بر اساس دین و قاعده بود.

درش را شبانه خواند تا بتواند روزها کار کند و عصای دست خانواده باشد

درش را شبانه خوانده بود تا بتواند کار کند و کمک خرج خانواده باشد و عصای دست آن‌ها. ما حدود دوسالی نامزد بودیم. یادم هست یک‌بار همراه مادر و خاله‌ام توی کوچه او را دیدیم. با آن‌ها سلام علیکی کرد. وقتی رفت، تازه فهمیدم نامزدم براتعلی بود.

قدیم این طوری نبود که دختر و پسر هم را ببینند و صحبت کنند. هنوز عقد نکرده بودیم و به خاطر حیایی که داشتیم هم را درست ندیده بودیم. آن قدر کوچک بودم که حتی نمی‌دانستم نامزدی یعنی چه؛ ولی چون خودش و خانواده‌اش آدم‌های خوبی بودند پدرم قبول کرد. بعد از حدود دو سال، عقد کردیم و بعد از ۱۰ روز هم عروسی.

قرآن را با صوت زیبایی می‌خواند

خیلی به قرآن علاقه داشت و قرآن را با صوت خیلی زیبایی می‌خواند. یک‌بار مادرم آمد خانه‌مان، براتعلی داشت قرآن می‌خواند. پرسید چه کسی دارد قرآن می‌خواند؟ باور نمی‌کرد این صدای براتعلی باشد.

سواد زیادی نداشت. تا کلاس چهارم پنجم بیشتر نخوانده بود؛ ولی قرآن را مسلط و زیبا می‌خواند. گاهی هم مداحی می‌کرد. بیشتر وقت‌ها به من می‌گفت توی کوچه لباس روشن نبوش، در مجالس مذهبی شرکت کن، نمازت را اول وقت بخوان.

در بسیج محل مسئول تدارکات بسیج بود. اردوهای چندروزه می‌رفتند و دوره‌های نظامی می‌دیدند. دفعه آخری که رفته بودند اردو مقداری قند و چایی و چیزهای دیگر اضافه آمده بود. وقتی می‌خواست بروم همه را برد توی مسجد تحویل داد. لباس‌های بسیج هم که دستش بود سپرد تا بدهم به افرادی که هزینه داده‌اند. همه کارهایش را کرد و اعزام شد. سال ۶۱ بود که رفت. گفت می‌روم و برای به دنیا آمدن بچه‌مان برمی‌گردم. بیست و چند روز بیشتر در جبهه نبود که خبر شهادتش را آوردند. عملیات محرم به شهادت رسید. ۲۲ سالش بود. پسرمان ۱۳ روز بعد از شهادتش به دنیا آمد.

دایی‌ام تازه از جبهه برگشته بود. رفتیم او را ببینیم. شب من را آنجا نگه داشتند. همان شب دایی‌ام که هنوز نمی‌دانست براتعلی شهید شده، به من گفت اگر براتعلی شهید شد چه کار می‌کنی؟ گفتم: هر کاری که همه خانواده‌های شهید کردند. چه کار باید بکنم؟ فردایش خبر شهادتش را آوردند.

به خاطر علاقه‌اش به حضرت مهدی (عج) اسم پسرمان را مهدی گذاشتم

مداحی می‌کرد و به امام حسین (ع) و اهل بیت علاقه عجیبی داشت. همیشه زیر لب زمزمه می‌کرد. حتی موقع کار و کشاورزی هم مداحی می‌کرد و قرآن می‌خواند. پدرش می‌گفت: «این قدر نخوان.» به حضرت مهدی (عج) بسیار عشق می‌ورزید؛ برای همین اسم پسرمان را مهدی گذاشتم.

دعای خیرش همیشه همراهان بوده است

بعد از شهادتش خانواده‌اش خیلی کمک‌حال ما بودند؛ به خصوص

خودش هم احترام زیادی برای پدر و مادر قائل بود. به طور کلی، زندگی‌اش بر پایه دین و رعایت حلال و حرام می‌چرخید.

خیلی خوش سفر بود و اخلاق خوبی داشت

خیلی به بزرگ‌ترها احترام می‌گذاشت. اگر حتی بزرگ‌تری حرف اشتباهی می‌زد که با اعتقاداتش جور نبود، در مقابلش سکوت می‌کرد و می‌گفت که نباید به بزرگ‌تر بی‌احترامی کرد. زندگی خیلی ساده‌ای داشتیم. یک‌بار به سفر مشهد رفتیم. خیلی خوش گذشت و پر از خاطره بود. او خیلی خوش سفر بود و هر جا می‌رفتیم، با اخلاق خوبش همه را جذب می‌کرد.

خیلی دلش می‌خواست به جبهه برود

خیلی دلش می‌خواست برود جبهه؛ اما چون من باردار بودم و یک بچه هم از بارم رفته بود، می‌گفت صبر می‌کنم بچه به دنیا بیاید. باین حال، خودش آرام آرام کارهای اعزامش را انجام می‌داد. عکسش را گرفت و زد به دیوار اتاق. نگاهش می‌کرد و می‌گفت این عکس برای جلوی تابوتم خوب است. می‌گفت ما می‌رویم راه کربلا را باز می‌کنیم و برمی‌گردیم.

تازه سیسمونی بچه‌مان را آورده بودند که رفت جبهه

مشغول ساختن خانه بودیم و بناها مشغول کار بودند. گفت: من چقدر دارم خانه می‌سازم؟ باید بروم. همان روزها، پدر و مادرم تازه برای بچه‌مان سیسمونی آورده بودند؛ اما رفت کارهای ثبت‌نامش را انجام داد. گفت اگر فردا نروم تا ۱۸ روز دیگر اعزام ندارند.

۱۳ روز بعد از شهادتش، فرزندان به دنیا آمد

پدرش هم که خیلی هوای ما را داشت؛ آن قدر که پسر من به او بابا می‌گفت و جای خالی پدر را برایش پر کرده بود. وقتی بزرگ شد، کم‌کم متوجه شهادت پدرش شد. زندگی کوتاهی کنار هم داشتیم؛ اما هر لحظه‌اش برایم خاطره بود. براتعلی مردی بود که مثلش دیگر پیدا نمی‌شود. آن‌ها را خدا برای خودش انتخاب کرد. هر وقت مشکلی داریم سر مزارش می‌رویم و از او می‌خواهیم برایمان دعا کند. بارها حس کرده‌ایم که دعای خیرش همیشه همراهان است. امیدوارم روحش با شهیدان کربلا محشور شود و دعای خیرش همیشه پشت سر فرزند و خانواده‌اش باشد.

شهادت افتخار است؛ نه اعتبار

در قسمتی از وصیت‌نامه‌اش نوشته بود: «شهادت افتخار است؛ نه اعتبار. زندگانی دنیا تا وقتی ارزش دارد که دین و ناموس ما در خطر نباشد؛ ولی آن وقت که دین و اسلام راستین در معرض خطر قرار بگیرد، آن هنگام حیات انسان‌های باسرف مبدل می‌شود به ذلت و خواری. ما نباید تنها به شعار اکتفا کنیم شعار آن زمان بالارزش است که توأم با عمل باشد؛ زیرا شعار به‌تنهایی مانند طبل است؛ پر از صدا، ولی بی‌محتوا. سپاس خدا را که توفیق عنایت کرد تا در این جهاد شرکت کنم. به خدا سوگند یاد می‌کنم اکنون که این وصیت‌نامه را می‌نویسم احساس خوشحالی می‌کنم. وقتی انسان باید از مرگ ترسد و ناراحت باشد که در راه شیطان کشته بشود و یا نیتش خالص نباشد.

تا انسان حرکت و هجرت نکند، واقعیت را نخواهد دریافت. امروز در جبهه‌های ما رزمندگان اسلام در دو جهت جهاد می‌کنند؛ یک با هوای نفسانی و دوم با کفر جهانی.»

زهره سادات طالقانی

کانون ایمان و نشاط برای نوجوانان

گفت‌وگو با محسن قاسمی و فاطمه زمانیان، مسئولان کانون فرهنگی هنری بقیه الله الاعظم (عج) مسجد القائم

کامل سالن باشند. بی تردید حمایت این نهادها می‌تواند نقشی تعیین‌کننده در رشد، نشاط و سلامت نسل نوجوان محله ایفا کند. با اینکه سالن ورزشی کانون هنوز به‌طور کامل تجهیز نشده؛ اما با خلاقیت و همیاری دختران، به محلی پرانرژی برای رشد تبدیل شده است. زمانیان امیدوار است با حمایت شهرداری و نهادهای محلی، این سالن به فضایی پویا و مجهز برای رشد نوجوانان بدل شود.

مسجدی که به جوانان تعلق دارد

زمانیان می‌گوید: «وقتی نوجوانان احساس کنند نظرشان مهم است، مسجد برایشان خانه می‌شود؛ نه مکان رسمی. در همین مسیر، خانواده‌ها نیز در کنار مسجد ایستاده‌اند و نقش بازوی فرهنگی و مالی کانون را ایفا می‌کنند. نتیجه این پیوند، شکوفایی استعدادها بوده است. برخی نوجوانان از مکبری به مداحی رسیده‌اند، عده‌ای دیگر به گویندگی و اجرا علاقه‌مند شده‌اند و با حمایت کانون، در کلاس‌های تخصصی شرکت کرده‌اند. اینجا هر نوجوان مسئولیتی دارد و همین حس اعتماد، آن‌ها را به نیروهای آینده مسجد و جامعه بدل کرده است.»

چالش‌ها و امیدها

البته مسیر همیشه هموار نیست. گاهی شور بچه‌ها کم می‌شود، گاهی امکانات کافی نیست؛ اما قاسمی می‌گوید: «مسجد باید با روند زندگی مردم نفس بکشد. اگر مسجد را به روی زندگی باز کنیم، زندگی هم به سوی مسجد برمی‌گردد.»

خاطراتی که لبخند بر جامی گذارند

قاسمی با لبخند بیان می‌کند: «وقتی می‌بینم نوجوانی از کلاس سرود مستقیم می‌رود برای بسته‌بندی کمک‌های مؤمنانه، حس می‌کنم تلاش‌هایمان بی‌ثمر نبوده.»

خانم زمانیان ادامه می‌دهد: «زیباترین لحظه، وقتی است که دختری خجالتی حالا روی سن تلاوت قرآن می‌کند. این یعنی ایمان را در دلشان کاشته‌ایم.»

امروز مسجد القائم، مرکز عبادت و پیوند نسل‌هاست؛ جایی که پدران و مادران در کنار فرزندان وضو می‌گیرند و نماز می‌خوانند، نوجوانان با اعتماد به نفس قرآن تلاوت می‌کنند و خدمت و فعالیت فرهنگی را عبادت می‌دانند.

وقتی زمین بازی هم مقدس می‌شود

در حیاط مسجد، صدای توپ و خنده می‌آید. زمین دارت و تنیس، پاتوق نوجوانان است. فوتبال از ساعتی قبل از مغرب تا پس از عشا جریان دارد. شرط بازی ساده است. به گفته قاسمی: ما یاد گرفتیم تفریح و عبادت را از هم جدانکنیم.

کانونی برای دختران؛ جایی امن و الهام‌بخش

در طبقه بالای مسجد، بخش خواهران کانون فرهنگی بقیه‌الله با مدیریت فاطمه زمانیان فعال است. او می‌گوید: می‌خواستیم دختران هم سهمی از این نشاط داشته باشند. مسجد باید برای آن‌ها هم پناه باشد، هم فرصت.

از محدودیت تا خلاقیت

با وجود فراهم‌بودن فضای مناسب برای فعالیت‌های ورزشی در کانون، هنوز این سالن ورزشی به‌طور کامل تجهیز نشده است. خوشبختانه در این زمینه، پیگیری‌ها و تعاملاتی با شهرداری و سایر نهادهای محلی در حال انجام است و اعضای کانون امیدوارند با تداوم این همکاری ارزشمند، شاهد تجهیز و فعال شدن

سال ۱۳۸۸ در بخش فوقانی مسجد آغاز به کار کرد؛ جایی که امروز به یکی از مراکز فرهنگی مؤثر محله راران تبدیل شده و مرز میان عبادت و زندگی را از میان برداشته است.

محسن قاسمی، مدیرمسئول بخش برادران، می‌گوید: «می‌خواستیم مسجد را جایی بسازیم که نوجوانان از آمدنش لذت ببرند؛ نه احساس اجبار کنند. جایی که قرآن، زندگی شود.»

کلاس‌هایی که ایمان را زنده کردند

از دل همین نگاه، کلاس‌های متنوعی جان گرفت: آموزش مفاهیم و قصص قرآنی، گروه سرود پرشور «ریحانة‌الحسین»، حلقه‌های معرفتی پیش از نماز جماعت، آموزش فن بیان و مهارت‌های زندگی. اینجا نوجوانان یاد گرفتند چگونه ایمان را در رفتار روزمره‌شان معنا کنند.

عبادت در عمل؛ از نماز تا جهاد خدمت

فعالیت‌های مسجد فقط به عبادت ختم نشد. طرح «جهاد خدمت» باهدف یاری نیازمندان شکل گرفت؛ از تهیه جهیزیه و تعمیر خانه محرومان تا توزیع بسته‌های معیشتی. عبادت در اینجا در دل عمل معنا می‌شود.

در محله راران، مسجدی هست که صدای اذان و قرآنش با خنده نوجوانان درهم می‌آمیزد؛ جایی که ایمان نه در سکوت، بلکه در حرکت، رفاقت و خدمت معنا پیدا کرده است.

بازگشت زندگی به مسجد پس از سکوت

کرونا

این کانون فرهنگی مدتی به دلیل شیوع بیماری کرونا راکد بود؛ اما با همت و همراهی هیئت‌امنا، گروه‌های فرهنگی (بسیج خواهران و برادران) و امام جماعت مسجد و مسئولیت محسن قاسمی، فعالیت‌ها دوباره با قدرت آغاز شد و شور و پویایی به فضای مسجد بازگشت.

مسجدی که از عبادت فراتر رفت

مسجد القائم سال‌ها مأمنی آرام برای نمازگزاران قدیمی بود، اما حالا صدای خنده نوجوانان در کنار اذان مغرب، فضای صحن را پر کرده است. این مسجد دیگر فقط محل عبادت نیست؛ بلکه مدرسه زندگی و کانونی از یادگیری، ایمان و رفاقت است.

تولد یک قلب تپنده در دل محله

کانون فرهنگی هنری بقیه‌الله‌الاعظم (عج) از

میره فهامی

«دیدار» به دیدار حق شتافت

گفت‌وگو با جانباز ابراهیم احمدی و خاطره‌هایی از برادر شهیدش

تصرف بچه‌ها درآمد. در جبهه همیشه اثر ذکر و توسل را در کارها می‌دیدیم.

با اینکه بازنشسته شده‌ام در بسیج فعال‌ام

جنگ که تمام شد، چند سال شغل آزاد داشتم و بعد در شهرداری مشغول به کار شدم. در پایگاه بسیج شهرداری هم فعال بودم. آموزش‌ها و اردوهای مختلفی برگزار می‌شد که آنان را همراهی می‌کردم. الان هم با اینکه بازنشسته شده‌ام، در پایگاه بسیج محل کم‌وبیش اگر کاری داشته باشند کمک می‌کنم و همراهشان هستم.

هنوز هم با بچه‌های گردان حضرت زهرا (س) دورهم جمع می‌شویم

سال ۷۲ ازدواج کردم. سه فرزند دارم. برایشان از خاطرات گذشته می‌گویم و از روزهای دور یاد می‌کنم. عکسی روی دیوار اتاق از من و سه تا از هم‌زمان هست. ابراهیم شاطری و حسین صانعی در آن عکس هستند. ما در جبهه همیشه با هم بودیم. وقتی می‌آمدیم مرخصی بعد از نماز جمعه روبه‌روی عالی‌قاپو وعده می‌کردیم تا هم را ببینیم. همه بچه‌های گردان هم که مرخصی بودند می‌آمدند. هنوز هم در برنامه‌ای که ماه رمضان و دهه محرم داریم با بقیه بچه‌های گردان حضرت زهرا(س) جمع می‌شویم و از خاطرات گذشته یاد می‌کنیم.

شهید دیدار، ۳۲ سال گمنام بود

برادرم شهید دیدار احمدی، فرزند ارشد خانواده بود. تا سوم راهنمایی درس خواند و به کار کشاورزی مشغول شد. ۷۰ سالش بود که به خدمت سربازی رفت. به محض اینکه پایان خدمتش را گرفت به عنوان بسیجی به جبهه رفت و همان بار اول به شهادت رسید. ۲۲ سالش بود، ۲۱ فروردین سال ۶۲، عملیات والفجر یک منطقه فکه، به شهادت رسید. اول گمنام بود و بعد از ۳۲ سال بی‌کسرش در تفحص پیدا شد و او را آوردند. پدرم آن زمان در قید حیات نبود؛ اما مادرم بعد از ۳۲ سال، از چشم‌انتظاری درآمد. یک فرزند هم از او به یادگار مانده است.

تا می‌دید کاری برای من سنگین است خودش آن را انجام می‌داد

دیدار خیلی خوش اخلاق بود و بسیار مؤمن. آزارش به هیچ‌کسی نمی‌رسید. خیلی مردم‌دار بود و اگر کاری از دستش برمی‌آمد برای دیگران انجام می‌داد. بیشتر مواقع برای کشاورزی باهم به صحرا می‌رفتیم. من ۱۲ سالی از او کوچک‌تر بودم. وقتی می‌دید کاری برای من سنگین است، سریع خودش آن را انجام می‌داد و می‌گفت، تو برو بنشین توی سایه. خیلی هوایم را داشت.

همیشه طلب شهادت می‌کرد و نصیبش شد

شهید تورجی‌زاده بنیان‌گذار هیئت مجبان حضرت زهرا (س) بود. دوشنبه‌های هر هفته در جبهه مراسم داشتیم. هر هفته توی یکی از سوله‌ها، مراسم روضه و سینه‌زنی برپا می‌شد. شهید تورجی‌زاده همیشه شهادت را طلب می‌کرد و بالاخره شهادت نصیبش شد.

صبح نشده، یک نفر، بدون اینکه کسی بفهمد لباس‌ها را می‌شست

با اتوبوس بچه‌ها را برای حمام به شهرک دارخوین می‌بردند. لباس‌هایمان را می‌گذاشتیم تا صبح بشوییم. صبح نشده یک نفر، تمام لباس‌ها را بدون اینکه کسی بفهمد و بداند کیست، می‌شست.

اثر ذکر و توسل را در کارها می‌دیدیم

شب عملیات کربلای ۵ مرحله دو، تیربار دشمن عجیب روی سرمان کار می‌کرد. نمی‌توانستیم بلند صحبت کنیم. آقای اسدی، فرماندهان به نفر اول پیامی داد و همه یکی یکی تا آخر آن را منتقل کردند. آقای اسدی گفته بود که فقط یا زهرا و یا حسین بگویند که این تیربار خاموش شود و بتوانیم جلو برویم. وقتی پیام به عقب رسید، یکی از بچه‌ها بلند شد و یک آری‌چی شلیک کرد. تیربار خاموش شد و شروع کردیم به جلورفتن. خط شکست و قرارگاه دشمن به

خاتم‌الانبیا و بعد در استان گلستان چند عمل روی دستم انجام شد. به اصفهان آمدم و در بیمارستان شهید صدوقی ادامه درمانم انجام شد.

ترکش در قلبش فرورفته بود

یک بار دیگر هم در عملیات کربلای ۱۰ مجروح شدم. ما چند سنگر بالاتر از سنگر شهید تورجی‌زاده بودیم. یک خمپاره خورد در سنگر ما و چند نفر شهید شدند. من هم از ناحیه کتف راست مجروح شدم. دوباره درمان‌ها انجام شد و بعد به جبهه برگشتم. علیرضا مارانی یکی از هم‌زمان و دوست صمیمی‌ام بود. وقتی خمپاره خورد توی سنگر او چند متر به هوا پرتاب شد. وقتی افتاد روی زمین، یک یا حسین گفت و به شهادت رسید. ترکش در قلبش فرورفته بود.

واقعا با خلوص نیت کار می‌کرد

شهید تورجی‌زاده فرمانده ما بود. شخصیت بسیار خوب و عالی داشت. بچه‌ها هم خیلی دوستش داشتند. در اردوگاه عرب چند سرویس بهداشتی داشتیم. دیوار مخزن آبش خراب شده بود. شهید تورجی‌زاده چکمه‌هایش را پوشید و خودش برای درست کردن دیوار دست‌به‌کار شد. بچه‌ها هم یکی یکی به کمکش رفتند. واقعا با خلوص نیت کار می‌کرد.

باز قصه، قصه ایثار و گذشت یک خانواده است؛ خانواده‌ای که هر یک از پسرانش سهمی در جنگ بر عهده گرفتند. دیدار، علیرضا، ابراهیم و پرویز احمدی، برادرانی که سال‌های جوانی‌شان را در جبهه‌های جنگ تحمیلی برای ناموس، وطن و دینشان گذاشتند. در این میان، دیدار، به دیدار حق شتافت و برادران دیگر هر کدام یادگاری‌هایی از جنگ نصیبشان شد. پرویز از ناحیه کلیه جانباخت و علیرضا شیمیایی و ابراهیم یک بار از مج دست و بار دیگر از ناحیه کتف چپ مجروح شد. شش‌نوده صحبت‌ها و خاطرات ابراهیم احمدی می‌شویم و در آخر یادای می‌کنیم از برادر شهیدش، دیدار.

شناسنامه‌ام را دست‌کاری کردم تا بتوانم به جبهه بروم

ابراهیم احمدی هستم، فرزند عبدالرضا و ساکن محله راران. در اسفند سال ۴۸ به دنیا آمدم. من فرزند چهارم خانواده هستم. پدرم در صنایع بالگردسازی شاهین شهر کار می‌کرد. تا کلاس پنجم را در روستای ونک سمیرم، زادگاهم، درس خواندم و حدود سال ۶۰ به اصفهان آمدم. ابتدا ساکن محله ۲۴ متری شدیم و سال ۷۰ به محله راران آمدم. جنگ که شروع شد یکی از اقوامان که در سپاه بود، گفت، اگر می‌توانید به جبهه بروید، واجب است این کار را انجام دهید. وقتی امام خمینی (ره) هم رفتن به جبهه را واجب شرعی دانست، هوای رفتن به سرم زد. سال ۶۲ برای حفظ خاک، ناموس و مملکت به جبهه رفتم. سنم کم بود و مجبور شدم شناسنامه‌ام را دست‌کاری کنم تا بتوانم به جبهه بروم. بالشکر امام حسین (ع)، گردان حضرت زهرا(س) اعزام شدم. در این چند سال تا امضای قطعنامه، مرتب می‌رفتم و برمی‌گشتم. روزهای حضورم در جبهه به ۹۶۶ روز می‌رسد.

علاقه زیادی به مکانیکی داشتم

از بچگی، علاقه زیادی به مکانیکی داشتم و چندسالی در رشته مکانیکی فعالیت کردم. در جبهه که بودم، چند ماهی در پادگان شهید حبیب‌اللهی اهواز خرمشهر مکانیکی می‌کردم. بعد از اینکه آمدم مرخصی، چون به رزمی علاقه داشتم به پادگان امام حسین خمینی شهر رفتم و بعد از یک دوره آموزشی ۴۵ روزه از منطقه ۳ سپاه، به جبهه اعزام شدم. حدود ۱۶ سالم بود. در عملیات کربلای ۵ و کربلای ۱۰ حضور داشتم.

ترکشی به مج دست چپم خورد

دو بار مجروح شدم. یک‌بار تازه از مرخصی به اردوگاه عرب برگشته بودم. عصر ماشین‌ها آمدند. وقتی علت را پرسیدیم، گفتند که دشمن پیشروی کرده و می‌خواهد فاو را بگیرد. با قایق‌ها رفتیم آن طرف ارونند. درگیری شروع شده بود. من کمک تیربارچی بودم. بعد از چند ساعت درگیری، ترکشی به مج دست چپم خورد. من را با قایق آوردند عقب. اهواز بیمارستان

مریم نقیان

۲۰ سال مادری برای دختران راران

گفت‌وگو با مهری زمانی، فرمانده پایگاه بسیج خواهران حضرت رقیه (س)

در قلب محله راران، ساختمانی قرار دارد که نه چندان بزرگ، اما پر از هیاهوی زندگی، ایمان و فعالیت‌های خالصانه است. اینجا «پایگاه بسیج خواهران حضرت رقیه (س)» است و قصه حضور بی‌وقفه بانویی به نام «مهری زمانی» را روایت می‌کند که بیست سال است فرمانده این قلعه فرهنگ و ایمان را بر عهده دارد.

زمانی، مادرانه و با لبخند آغازگر داستان است: بسم‌الله الرحمن الرحیم. بنده مهری زمانی هستم، مسئول پایگاه حضرت رقیه محله راران. پایگاه ما از سال ۱۳۷۹ تأسیس شده و من از سال ۱۳۸۲ در خدمت پایگاه خواهران محله هستم.

یک خانه برای خواهران

فرمانده پایگاه بسیج حضرت رقیه (س) در پاسخ به این سؤال که پایگاه در مسجد مستقر است یا مکانی مجزا دارد، توضیح می‌دهد: «مکان پایگاه ما مجزا است. خانه‌ای که مال محله بوده شورای محل لطف کرد و این منزل را در اختیار خواهران گذاشت تا مکانی داشته باشند برای فعالیت‌های فرهنگی ویژه خودشان. البته ما در محل و در مسجد هم فعالیت می‌کنیم؛ اما مکان اصلی پایگاهمان جنب پارک محله، روبه‌روی پل چوبی است.»

از آموزش قرآن تا کمک‌های معیشتی

زمانی در توصیف فعالیت‌های گسترده پایگاه، آن‌ها را به دو بخش مستمر و مناسبتی تقسیم می‌کند و می‌گوید: «اولین و مهم‌ترین مورد، بحث مهارت‌های قرآنی و مفاهیم و آموزش قرآن است که از ابتدای تأسیس پایگاه، به طور مستمر در جریان بوده. در کنارش، کلاس‌های هنری مانند خیاطی و کلاس‌های آموزشی دیگر داریم.»

او سپس به برنامه‌های ملی مذهبی اشاره می‌کند: «برنامه‌های ایام محرم و صفر، مناسبت‌های شادی‌آور، بیست‌ودوم بهمن و هفته دفاع مقدس برنامه‌های خاص خود را دارند که یا به‌صورت

کیفی‌تری اجرا کنیم. متأسفانه به‌خاطر هزینه‌های سرسام‌آور، گاهی مجبوریم از اجرای برخی برنامه‌ها صرف‌نظر کنیم یا در حد محدود برگزار کنیم.»

برنامه آینده: تمرکز بر نسل جوان و

فضای مجازی

فرمانده پایگاه بسیج خواهران حضرت رقیه (س) در پایان، چشم‌انداز پایگاه را این‌گونه ترسیم می‌کند: «برنامه ما برای آینده، تمرکز بیشتر بر روی جوانان و نوجوانان است. اگر امکاناتمان بیشتر شود، دوست داریم در حوزه‌های ورزشی، فرهنگی و به‌ویژه «سواد رسانه‌ای و فضای مجازی» برای این نسل کار کنیم. ان‌شاءالله تلاشمان را بر این امر متمرکز خواهیم کرد.»

و این‌گونه است که قصه پایگاه حضرت رقیه (س) در محله راران، با رهبری «مهری زمانی» و یاری بانوان محله، همچنان با عشقی آمیخته به ایمان و مسئولیت، ادامه دارد؛ قصه‌ای که ثابت می‌کند با وجود چالش‌ها، می‌توان با عزمی راسخ، خانه‌ای را به دژی برای فرهنگ و معنویت تبدیل کرد.

بر جذب جوانان و نوجوانان متمرکز شویم. گروه سرود نوجوانان ما در مناسبت‌های مختلف اجرا دارد. برای میان‌سالان و پیش‌کسوتان نیز در طول سال برنامه‌های مستمر داریم.»

وقتی نیت بزرگ است؛ اما امکانات محدود

او بزرگ‌ترین چالش پیش روی پایگاه را مسائل مالی و کمبود امکانات می‌داند و با صداپی که از دغدغه می‌گوید، بیان می‌کند: «برای انجام کار فرهنگی، بحث مالی بسیار مهم است. برنامه‌های ما عمدتاً با کمک خیران و خود افراد محل پیش می‌رود. حمایت‌های مالی از سمت نهادها، آن قدر نیست که پاسخ‌گوی نیازهای ما باشد. ما این موضوع را به گوش مسئولان رسانده‌ایم که دشمن در مباحث فرهنگی میلیاردها هزینه می‌کند و خوب است که از پایگاه‌های بسیج نیز بیشتر حمایت شود. از طرفی محله ما هیچ مکان تفریحی و ورزشی برای خانم‌ها ندارد. اگر امکانات بیشتری داشتیم، می‌توانستیم از طریق ورزش، جذب بهتری داشته باشیم و برنامه‌های

میدانی برگزار می‌شوند یا به‌صورت اختصاصی برای خواهران در پایگاه.»

همکاری مشترک با برادران؛ الگویی موفق برای کار محله‌ای

فرمانده پایگاه بسیج خواهران حضرت رقیه (س) با اشاره به تغییر رویکرد به سمت فعالیت‌های قرارگاهی و محله‌محور، از همکاری صمیمانه با هیئت‌امنا، ستاد کانون فرهنگی و برادران مسجد می‌گوید: «برنامه‌های میدانی و مشترک ما بیشتر شده. مثلاً در دهه کرامت، به مناسبت روز دختر و ولادت امام رضا (ع)، برنامه میدانی مشترکی اجرا کردیم. ایستگاه صلواتی نیز با همکاری برادران داشتیم. حتی در میدانی به نام شهدای محله راران و در حیاط مسجد نیز برنامه‌های مشترک داشته‌ایم.»

از کودک تا پیش‌کسوت، مخاطبان پایگاه هستند

زمانی درباره طیف مخاطبان تصریح می‌کند: «پایگاه ما برای همه اقشار محله است؛ اما سعی کرده‌ایم با همکاری کانون فرهنگی مسجد، بیشتر

زینب دبیری

خط پیچیده آن قرآن قدیمی، خط شناسم کرد

گفت وگو با استاد نادرقلی نادری رارانی؛ نویسنده، محقق، خط شناس و قرآن شناس

که جغرافیای فرهنگ و ادب ما خیلی بیشتر از جغرافیای عرضی مملکت است. علاقه من به ایران آن قدر زیاد است که در بسیاری از سفرها خودم را بیمه می‌کردم تا اگر در حین سفر برایم اتفاقی افتاد، من را به سرزمینم برگردانند.

یکی از تخصص‌های شما خط‌شناسی است و کتابی در زمینه پنج‌هزار سال تاریخ خط به رشته تحریر درآورده‌اید؟ کمی در رابطه با آن توضیح دهید؟

این کتاب، اولین کتابی بود که به صورت جدی برای نگارش آن تلاش کردم. در کتابم به بررسی خط (برای اولین بار زمانی که توسط سومریان ایجاد شد) و بعدها به بررسی آثاری که در سبک و تخت جمشید کشف شد، پرداختم و در این رهگذر علاوه بر ایران به بررسی خط در بسیاری از کشورهای دنیا پرداختم.

شما در زمینه خط‌شناسی هم مهارت داشتید. چگونه و چطور آموزش گرفتید؟

محرک اصلی من به سمت خط‌شناسی همان قرآن قدیمی بود که خط بسیار پیچیده‌ای داشت. بنده در ابتدا باهدف مطالعه آن نزد استاد جلال‌الدین همایی رفتم. ایشان خواندن بسیاری از خطوط را به من آموزش دادند؛ البته آموزش به صورت مستقیم نبود. در ابتدا کتاب‌های قرآنی را که به خطوط مختلف جمع‌آوری شده بودند، نزد استاد می‌بردم و ایشان آن‌ها را می‌خواندند و من هم به واسطه علاقه در کنار ایشان شاگردی می‌کردم و در نهایت با سال‌ها تلاش موفق به خواندن بسیاری از خط‌ها شدم.

در حال حاضر در چند خط مهارت دارید؟

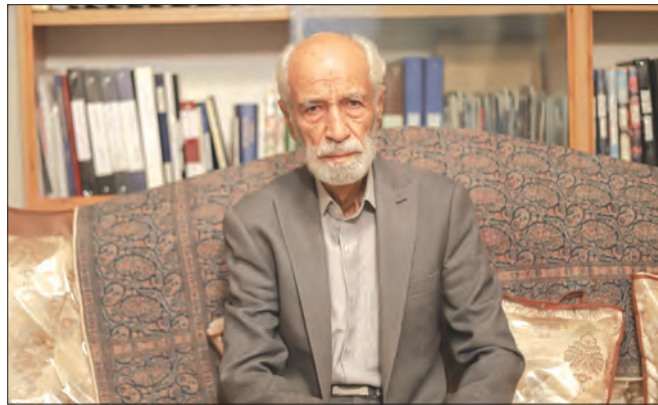
نستعلیق، تعلیق، رفاع، نسخ، ثلث و بسیاری از خطوط قدیمی دیگر را می‌شناسم. گرچه نگارش امروز آن‌ها با گذشته متفاوت است، می‌توانم بسیاری از متون قدیمی را بخوانم.

از کتاب‌های معروف خودتان بگویید؟

کتاب پنج‌هزار سال تاریخ خط، مناسک حج، تاریخ مکه و مدینه و در نهایت تاریخ شهر خوراسگان و روستای راران در ۱۳۸۸ به‌عنوان کتاب برگزیده در هفدهمین دوره کتاب سال استان از طرف اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی معرفی شد.

از نمایشگاه قرآن بگویید. این نمایشگاه در کجا قرار دارد؟

سال‌ها قبل پس از اهدای قرآن‌های نفیس به شهرداری از آن‌ها خواستم بابت نمایش این کتاب‌ها از کسی وجهی دریافت نکنند و حتی به توریست‌ها نیز اجازه بازدید از این نمایشگاه داده شود. این نمایشگاه سال‌ها در موزه هنرهای معاصر قرار داشت؛ اما بعد از مدتی جمع‌آوری شد و در حال حاضر موزه‌ای به نام قرآن وجود ندارد.

به کشورهای مختلف دنیا است. از این سفرها و دستاوردهای آن تعریف کنید؟ بنده از ۱۳۵۰ سفر خودم را آغاز کردم. این سفر برای بازدید کتابخانه‌ها، آثار خطی و آثار باستانی کشورهای مختلف بود که از عربستان و شهر مکه آغاز شد. در حال حاضر ۴۳۲ سفر به کشورهای مختلف داشته‌ام که حاصل آن نگارش سفرنامه‌های مختلف و تهیه بیش از ۱۸ هزار قطعه عکس، آن هم با دوربین شخصی است.

از این سفرنامه‌ها چه تعداد به چاپ رسیده است؟

یونان مهد تمدن عرب، ره‌آورد چین در دو جلد، ترکیه میراث‌دار بیزانس‌ها و عثمان‌ها، لبنان سرزمینی کوچک با تمدنی کهن، امارات متحده عربی، جزیره مرجانی کیش، آمریکا، سفرنامه مالزی و... به‌طورکلی ۶۹ موضوع را در ۱۰۴ جلد کتاب به رشته تحریر درآوردم. البته تمام این کتاب‌ها به سفرنامه خلاصه نمی‌شود؛ در حوزه قرآن، ادبیات، هنر و تاریخ نیز کتاب نوشته‌ام.

در بین این سفرها کدام شهرها یا کشورها برای شما جذاب بود؟

به جزئی می‌توانم ایران را نام ببرم. باید بدانیم

سراسر دنیا جمع‌آوری کردم که تعدادی قدیمی و قابل استفاده نبودند. در نهایت حدود چهارهزار جلد را انتخاب کردم که ۱۰ تا ۱۳ جلد آماده و باقی در حال تکمیل است.

چرا قرآن را انتخاب کردید؟

دین ما اسلام است و من در تحقیقی که با همکاری دانشگاه سوربن فرانسه روی سه کتاب آسمانی تورات، انجیل و قرآن داشتم، متوجه شدم به غیر از قرآن هیچ کتابی به‌عنوان مرجع از مطالب متنوعی برخوردار نیست و آنچه در آیات قرآن بیان شده، به علم نزدیک‌تر است.

تفاوت قرآن‌های قدیمی با قرآن‌های امروزی چیست؟

در گذشته نگارنده از هنرهای بسیاری برای نگارش قرآن بهره می‌برد. در آن زمان خطوط قرآن را با طلا می‌نوشتند و روی آن را تیزاب می‌زدند؛ حتی بعدها روی آن را قلم‌گیری می‌کردند؛ بنابراین نگارش آن سال‌ها زمان می‌برد و هنری بسیار شگفت‌انگیز بود.

چیزی که زیاد در کتابخانه شما می‌بینم، حاصل سفرهای متعدد شما

ایران از تاریخ بسیار پهناوری برخوردار بوده و جغرافیای ادب و فرهنگ آن بسیار ژرف و عظیم است.

استاد نادرقلی نادری رارانی؛ نویسنده، محقق و قرآن‌شناس بزرگ شهر خوراسگان متولد ۱۳۱۷ در روستای راران خوراسگان است. او در ۱۳۲۴ و در هفت‌سالگی برای تحصیل از روستای راران به خوراسگان آمد و دوران ابتدایی خود را در مکتب و سپس در مدرسه اتحاد خوراسگان تا کلاس ششم ابتدایی به اتمام رساند و بعد از طی مقطع متوسطه در اصفهان، در ۱۳۴۲ دوره عالی را در رشته مخابرات در تهران ادامه داد و مدت کوتاهی هم به شغل اداری در مهندسی وزارت کشور مشغول بود.

قرار ما منزل شخصی استاد است. با رویی خوش به استقبال ما می‌آید و ما را به سمت اتاق پذیرایی راهنمایی می‌کند. اتاق با یک کتابخانه بزرگ و چند تابلوی نقاشی تزیین شده است؛ به‌گونه‌ای که تصور می‌کنی وارد موزه شده‌ای و سفر به دنیا‌های مختلف را تجربه می‌کنی. کتاب‌ها موضوع‌های مختلفی دارند. یک کتاب در رابطه با عکس و دیگری، در رابطه با خط نوشته شده است. کتاب‌ها حاصل جهانگردی استاد به شهرها و کشورهای مختلف بوده و عکس‌هایی که در این سفرها جمع‌آوری شده است؛ آلبوم‌های مختلف هم در قفسه‌ها قرار دارد. آلبوم میوه‌ها و گل‌ها و حتی عکس‌هایی که استاد از قرآن‌های مختلف جمع‌آوری کرده است. همه‌وهمه بیانگر سال‌ها تحقیق، پژوهش و مطالعه استاد در زمینه‌های مختلف است.

با صدای آقای نادری از سفر دوردراز به دنیای کتاب‌ها خارج می‌شوم. ایشان روبه‌رویم می‌نشیند و عکس‌های سفر به کشورهای مختلف را نشانم می‌دهد، سفری که همواره برای کشف جهان متفاوت و شناخت فرهنگ، آداب‌ورسوم و دانش در کشورهای مختلف انجام شده است.

استاد چه شد که رشته تحصیلی خود را رها کردید و وارد دنیای سفر و نوشتن شدید؟

کار اداری با روحیه‌ام سازگاری نداشت؛ شاید دلیل آن هم ارتباط تنگاتنگ من با طبیعت و کشاورزی بود. از سال ۴۵ به سرزمین والدین خودم رفتم و به کشاورزی مشغول شدم؛ اما بعد از مدتی تصمیم گرفتم به دنبال علاقه شخصی خودم که همان نوشتن و سفر بود، بپردازم.

چه جالب! آن وقت چه شد که به سمت جمع‌آوری نسخه‌های مختلف قرآن رفتید؟

در روستایی که زندگی می‌کردم، فرد باسوادی نبود. از جد پدرم یک قرآن قدیمی به‌یادگارمانده بود که پس از گذراندن دوره سوم ابتدایی و آشنایی با قرآن موفق شدم این قرآن را بخوانم. بعدها به خواندن قرآن، درک مفاهیم و خطوط قرآن نیز علاقه‌مند شدم. کارم را با توکل به خدا شروع کردم و موفق شدم قدیمی‌ترین نسخه‌های نگارش شده قرآنی قرون سوم و چهارم هجری را جمع‌آوری کنم. در حال حاضر ۱۲ هزار جلد از

اکرم کیانی

سیاست‌گذاری سلامت برای زندگی

گفت‌وگو با مصطفی امینی، استاد برتر محله راران با رتبه‌های علمی

سیاست‌گذاری سلامت به معنی تصمیم‌گیری، برنامه‌ها و اقدام‌هایی است که برای رسیدن به اهداف خاص پیشگیرانه، مراقبتی یا ارتقای سلامت در یک جامعه انجام می‌شود. این فرایند شامل شناسایی مشکلات سلامتی، تعیین اهداف آینده، نقش گروه‌های مختلف و ایجاد آگاهی عمومی است و هدف این بوده که سلامت مردم بهتر شود.

«مصطفی امینی‌رانی متولد ۱۳۶۳ از اهالی محله راران هستم که از کودکی در این محله بزرگ شدم و مدرک دکترای تخصصی سیاست‌گذاری سلامت را دارم. در دانشگاه علوم پزشکی تهران فارغ‌التحصیل شدم و در حال حاضر عضو هیئت علمی دانشکده مدیریت و اطلاع‌رسانی پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان هستم. حدود ۱۰ سال می‌شود که سابقه هیئت علمی و تدریس در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان را برعهده دارم.»

تألیف مقاله‌ها برای مجله‌های معتبر بین‌المللی و دانشمند برتر جهان

او درباره تألیف مقاله‌ها و کسب رتبه‌های علمی‌اش به «هم‌محله» می‌گوید: «بنده از نظر پژوهش بیش از ۱۳۰ مقاله در مجله‌های معتبر بین‌المللی دارم و جزو فهرست پژوهشگران یک درصد پراستاد و برتر در نظام رتبه‌بندی جهانی بوده و در دو سال میلادی اخیر (۲۰۲۴ و ۲۰۲۵) جزو ۲ درصد دانشمندان برتر جهان بر اساس گزارش دانشگاه استنفورد هستم؛ در واقع این موارد سابقه‌ای از فعالیت‌های پژوهشی بنده در طول این سال‌هاست.»

او درباره حوزه تخصصی سیاست‌گذاری سلامت عنوان می‌کند: «این رشته تخصصی است و در مقطع دکترای تخصصی در تعدادی از دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور وجود دارد. سیاست‌گذاری سلامت به معنی تصمیم‌گیری، برنامه‌ها و اقدام‌هایی است که برای رسیدن به اهداف خاص پیشگیرانه، مراقبتی یا ارتقای سلامت در یک جامعه انجام می‌شود. این فرایند شامل شناسایی مشکلات سلامتی، تعیین اهداف آینده، نقش گروه‌های مختلف و ایجاد آگاهی عمومی است و هدف این بوده که سلامت مردم بهتر شده و در واقع دسترسی به خدمات سلامت با کیفیت عادلانه‌تر ارائه شود.»

امینی با اشاره به اینکه سیاست‌گذاری سلامت به تعبیر دیگری می‌تواند شامل قوانین و مقررات، تصمیم‌های اجرایی و برنامه‌های کلی باشد که به بهبود وضعیت سلامت جامعه کمک می‌کند، ادامه می‌دهد: «نمونه‌های ساده‌ای از سیاست‌گذاری‌های سلامت در زندگی روزمره مردم، شامل قوانین و سیاست‌هایی مانند ممنوعیت استعمال سیگار در اماکن عمومی، برنامه‌های واکسیناسیون و برنامه‌هایی که در مراکز جامع خدمات سلامت و از طریق

دارند.» معاون علمی و پژوهشی دانشکده مدیریت و اطلاع‌رسانی دانشگاه اصفهان در ادامه می‌افزاید: «ولی در دانشگاه‌های علوم پزشکی؛ رشته‌های پیراپزشکی و رشته‌های علوم اجتماعی و رشته‌هایی که مرتبط با سلامت عمومی جامعه هستند، هم وجود دارند؛ به خصوص در کشورهای پیشرفته و توسعه‌یافته از رشته‌هایی هستند که تأثیرگذاری آن‌ها در جامعه به مراتب بیشتر است. به هر حال یک پزشک ممکن است با فرد سروکار داشته باشد و سلامت فردی را ارتقا دهد؛ اما در برنامه‌های کلان کشوری به خوبی می‌بینیم که یک برنامه واکسیناسیون می‌تواند یک جامعه و کشور بزرگ مانند ایران را تحت تأثیر قرار دهد؛ یعنی اگر توجه بیشتری به این رشته‌ها شود، اثرگذاری آن‌ها بر بهبود وضعیت سلامت مردم، امید به زندگی و افزایش کیفیت زندگی آن‌ها بسیار است.»

مشکلات و کاستی‌ها و لزوم جذب گردشگر برای مناره محله راران

او در خصوص مشکلات و کمبودهای محله راران و لزوم رسیدگی شهرداری منطقه برای کاهش این مسائل می‌گوید: «این محله فاضلاب ندارد و باید برای این موضوع فکری بشود. بحث دیگر کمبود ورزشگاه، سالن ورزشی، مکان تفریحی و نبود فرهنگ‌سرا در این محله برای نوجوانان و جوانان است.» امینی در ادامه اظهار می‌کند: «مسجد این محله با کمک‌های مردم و از طریق زحمات کشاورزی ساخته شده است و بهبود فضای فیزیکی و بازسازی حیاط مسجد محله راران نیاز به مساعدت شهرداری منطقه دارد.» استاد برتر رتبه‌های علمی محله راران در خصوص ضرورت جذب گردشگر برای مناره راران می‌گوید: «با توجه به ظرفیت موجود در این محله، شهرداری می‌تواند برای بازدید از این مناره در محله راران و جذب گردشگر اقدام کرده و جشن‌های ملی و مذهبی را در مناره راران برگزار کند؛ همچنین کاشت فضای سبز در اطراف این مناره باستانی، می‌تواند مخاطب بیشتری را برای بازدید جذب کند.»

نظام شبکه مانند برنامه‌های مراقبتی برای گروه‌های هدف مثل مادران، کودکان و سالمندان در جامعه ارائه می‌شود، است.» او ادامه می‌دهد: «یک سری سیاست‌های مالی هم وجود دارد که تأثیرهای مستقیم یا غیرمستقیم بر سلامت افراد جامعه دارد؛ برای مثال، افزایش مالیات بر نوشیدنی‌های گازدار یا مالیات بر کالاهای آسیب‌رسان و مضر در جامعه را در برمی‌گیرد. در واقع سیاست‌هایی که در حوزه‌های شهری ممکن است انجام شود، مانند ایجاد فضای سبز و پارک‌ها در راستای تشویق مردم به فعالیت بدنی و ورزش یا سیاست‌های حمایتی حوزه سلامت مثل بیمه‌های سلامت است که باعث می‌شود دسترسی مردم به خدمات سلامت افزایش پیدا کرده و هزینه‌های مالی و پرداخت‌ها کاهش پیدا کند.»

سیاست‌گذاری سلامت و بهبود کیفیت زندگی افراد جامعه

استاد برتر رتبه‌های علمی محله راران اظهار می‌کند: «همه این موارد نمونه‌هایی از اقدام‌های قابل‌فهم است که در بهبود سلامت عمومی نقش داشته و تأثیر مستقیم یا غیرمستقیم بر سلامت مردم دارد. سیاست‌گذاری سلامت به عنوان یک رشته آکادمیک؛ مدل‌ها، ادبیات و تکنولوژی خاص خود را دارد. بنده با علاقه و پشتکار وارد تحصیل در این رشته شدم که رشته علوم اجتماعی سلامت است. بسیاری اوقات وقتی اسم دانشگاه علوم پزشکی برده می‌شود، ذهن مردم به سمت رشته‌های معروف و مشهوری مانند پزشکی، دندان پزشکی، پرستاری و داروسازی می‌رود که بیشتر با آن‌ها آشنا هستند و سروکار

زهره سادات کاظمی

محلله‌ای بدون جاده و فاضلاب

راران سال‌هاست به خوراسگان الحاق شده، اما از کمترین امکانات شهری محروم است

برای رسیدن به محله راران که یکی از محله‌های قدیمی منطقه ۱۵ است، جاده مشخصی نیافتیم. از خیابان فردوس با راهنمایی فلش چند تابلو که ما را به سمت راران راهنمایی می‌کرد، ادامه مسیر دادیم. در ورودی جاده هیچ تابلوی راهنمایی وجود نداشت. وارد جاده باریکی که آسفالت بسیار نامناسب و عرض کمی داشت، شدیم. اطراف جاده، بقایای کوره‌ها و مغازه‌های تخریب شده و تپه‌های خاکی و ضایعات ساختمانی، چهره بسیار نامناسبی پیش رویمان گذاشت. بعد از رد شدن از کنار زمین‌های بایر و گاهی کشاورزی به محله‌ای رسیدیم که میدان تخریب شده‌ای در ابتدای آن وجود داشت. با پرس‌وجو متوجه شدیم که آدرس را درست آمده‌ایم. برای دیدار با معتمدان محله و شنیدن مشکلات از زبان آن‌ها وارد مسجد محله شدیم.

جاده‌ای مناسب برای رفت و آمد وجود ندارد

جواد امینی، رئیس هیئت امنای مسجد القائم، صحبتش را شروع می‌کند. او بزرگ‌ترین عیب منطقه را قرار گرفتن بین دو شهرداری منطقه ۱۰ و ۱۵ بیان می‌کند: «هیچ منطقه‌ای برای دادن جاده به منطقه وارد عمل نمی‌شود و بزرگ‌ترین مشکل ما نداشتن جاده است. جاده‌ای که از آن آمدید قدمت ۴۵ ساله دارد و هیچ اصولی ندارد؛ همین جاده را هم قدیمی‌ها آسفالت کردند؛ انتهای محله نیز جاده‌ای باریک به سمت شهرک سلامت است که آن را هم خود مردم آسفالت کردند. ما فاصله کمی تا شهرک سلامت داریم؛ اما فقدان جاده، مشکلات ما را دوچندان کرده است.»

او در ادامه تأکید می‌کند: «البته شهرداری تصمیم به ساخت جاده و تعریض آن در ابتدای محله گرفت؛ اما با مخالفت جهاد به بهانه زمین کشاورزی، مواجه شد. ابتدای این جاده ورودی پر است از کوره‌های گچی رها شده و زمین‌های بایر که سال‌هاست کشاورزی نمی‌شود؛ اما به دلیل جاده نامناسب توسعه محله متوقف شده است.»

خانم جوانی، یکی از بانوان فعال محله، در ادامه اضافه می‌کند: «اگر کسی شب در این جاده حرکت کند، بسیار خطرناک بوده و فاقد روشنایی و علائم ترافیکی است؛ سگ‌های ولگرد هم در این جاده زیاد هستند. بارها با ۱۳۷ تماس گرفتیم؛ اما می‌گویند با راه و شهرسازی تماس بگیرید.»

دیگر مشکلاتی است که قاسمی به آن‌ها اشاره می‌کند. محله‌ای که جمعیت نسبتاً زیادی دارد، فاقد هر مکان فرهنگی است و امکانات مناسبی در محله وجود ندارد.

جواد امینی در ادامه بیان می‌کند: «متأسفانه در زمان انتخابات افراد می‌آیند و فقط قول می‌دهند؛ اما هیچ‌کدام عملی نشده و متأسفانه کارهای اصلاحی انجام نمی‌شود. محله ما بسته است و راه باید باز شود.»

خانم زمانی هم در ادامه، درباره مشکلات اتوبوس‌رانی می‌گوید: «جاده‌ها چون خراب هستند، رفت و آمد اتوبوس‌ها با مشکل مواجه است و مردم درست نمی‌توانند از حمل و نقل عمومی استفاده کنند. بارها با ۱۳۷ تماس گرفته‌ایم؛ اما اتفاقی نیفتاده است. گوش شنوایی برای شنیدن حرف‌ها و مشکلات ما در راران نیست. روستاهایی که در طرح الحاق قرار گرفتند وضعیت بسیار بهتری نسبت به ما دارند. باینکه فاصله ما تا خیابان جی و اتوبان چندان نیست، وضعیت محله واقعاً نامناسب است.»

امینی در پایان از بی‌توجهی به منار تاریخی و باستانی راران هم گلّه‌مند است و می‌گوید: «قرار بود نورپردازی منار راران انجام شود؛ اما خبری نیست. پروژه رها شد و اطراف منار راران زیبایی خاصی ندارد.»

۲۷ دی ۱۴۰۰ راران در طرح محله‌محوری قرار گرفت. در آن زمان، بودجه‌ای تعیین کردند تا کوچه‌ها، میدان، پیاده‌روها و مادی را سامان دهی کنند؛ اما طرح به صورت کامل اجرایی نشد. فلکه را تخریب کردند و به دلیل اینکه اطراف میدان، به آزادسازی نیاز داشت و به موقع انجام نشد، میدان از طرح مرمت خارج شد و همین‌طور بلا تکلیف ماند. هنوز در اطراف محله‌ها و پیاده‌روهای دوروبر میدان هم خرابی‌های زیادی مشاهده می‌شود.»

زمین‌های بایر بلا تکلیف

زمین‌های بایر پر از مخروبه و ضایعات و البته کمبود زمین برای ساخت و ساز، از مشکلات دیگری است که محسن قاسمی به آن اشاره می‌کند. این فعال فرهنگی محله راران می‌گوید: «داخل محله، زمین‌های بایری وجود دارد که سال‌هاست به دلیل خشک‌سالی رها شده و اجازه ساخت و ساز داده نمی‌شود. در محله یک‌تکه از زمین‌ها جواز ساخت و ساز دارند و قسمت‌های دیگر را می‌گویند کشاورزی است. این مشکلات مردم را عاصی کرده است. زمین‌هایی داریم که ۲۷ سال است رها شده‌اند. جوان‌ها نیاز به زمین دارند؛ اما اجازه تغییر کاربری نمی‌دهند.»

نداشتن امکانات ورزشی، سالن و فرهنگ‌سرا از

محلله‌ای بدون شبکه فاضلاب شهری

راران بیش از سه هزار نفر جمعیت دارد و یک محله یا روستای کوچک نیست؛ اما در کمال ناباوری فاقد سیستم فاضلاب است.

بنا به گفته احمد رضا امینی، یکی از فعالان محله، بارها برای پیگیری این موضوع به فرمانداری و شهرداری مراجعه و دستور استناد برای پیگیری را هم دریافت کرده است؛ اما متأسفانه هنوز هیچ خبری نیست. به دلیل اختلاف سطح محله باید پمپاژ جداگانه‌ای برای محله نصب شود. بنا به گفته امینی، هفت سال پیش زمین برای نصب پمپاژخانه به مساحت هزار متر خریداری شده، اما هنوز هیچ اقدام عملی اتفاق نیفتاده است.

او می‌گوید: «مسئولان مرتب می‌گویند مشکل بودجه داریم و در دستور اقدام است. ما ۱۰ سال است پیگیر هستیم؛ اما مسئولی صدای ما را نمی‌شنود. طرح‌های اتصال فاضلاب به شبکه هم داده شده است؛ اما هر بار بهانه‌ای آورده می‌شود. چاه‌ها هنوز به صورت سنتی تخلیه می‌شود و جدای از هزینه زیاد تخلیه چاه، بوی نامطبوع مردم را ذیبت می‌کند.»

مرتضی زمانی، از دیگر معتمدان محله اظهار می‌کند: «میدان اصلی محله چند سالی می‌شود مخروبه و به معضلی برای محله تبدیل شده است. چند مدرسه در نزدیکی میدان قرار دارد که برای دانش‌آموزان خطر آفرین شده است.»

زینب دبیری

مردان راران از صفای گذشته می گویند

محله و سرسبزی آن هنوز حال و هوای قدیم روستای راران را دارد

هم برادر عروس می گرفت و می گفتند اینجا مکان سلام است و داماد باید سلام بدهد. همه ترقه می زدند. آن وقت ها ترقه را از سبزه میدان می خریدیم. در کوچه راه می افتادند. چند قدم که عروس می آمد، می ایستاد و می گفت: "تمی آیم؛ باید داماد سلام بدهد". بعد کمی آرام تر می آمد و دوباره می ایستاد. داماد می آمد و سلام می داد.

حاج یدالله با یادآوری خاطره های گذشته، از صفای آن روزها می گوید و آداب و رسوم محله برای سفر اهالی به مشهد مقدس و زیارت امام رضا (ع): «وقتی کسی می خواست به مشهد برود، دم راهی برایش می چیدند و چاووشی می کردند.»

پیرمرد که صدای خوشی دارد، قسمتی از چاووشی هایی را که آن زمان اجرامی کرده، با صدای خوش می خواند: «به مدینه مصطفی را صلوات/ دوم به نجف شیر خدا را صلوات/ خدا گفته بر همه به ۱۱ پسران ابوطالب / به روی ماه هریک جدا جدا صلوات.»

به گفته حاج یدالله، آن زمان سفر مشهد دیر اتفاق می افتاد و مشهدی وقتی پایش به روستا می رسید، با استقبال مردم مواجه می شد. آن ها شخص زائر را روی شانه بلند می کردند و تا خانه می بردند. لذت زیارت حضرت رضا (ع) به همه می رسید و آنان می شدند زائر.

گلهداری که از رونق افتاد

حاج یدالله از شغل اهالی محله و اینکه بیشتر آن ها گلهداری می کردند، می گوید: «در آن زمان خانه ای نبود که دام نداشته باشد. نعمت فراوان بود. آن روزها باران فراوانی می بارید؛ آن قدر زیاد که گاهی سیل می شد و حتی طاق خانه ها را خراب می کرد.»

او می افزاید: «اینجا قنات های زیادی وجود داشت. وقتی باران زیاد می بارید، آبی که به سیل تبدیل می شد، به طرف قنات ها راهی می شد، اصلا گرد و خاکی در اینجا نبود. نعمت فراوان بود. حمام قدیمی در محله داشتیم که خزینه ای بود و آب آن از چاهی که در نزدیکی اش قرار داشت، تأمین می شد.»

صحبت با مردان موی سفید راران و شنیدن خاطره های روزگاران گذشته، جذابیت زیادی دارد و لذت صحبت کردن با اهالی قدیمی را دوچندان می کند.

است که زندگی ابواجدادش در راران گذشته. خاطره های گذشته راران را خوب به خاطر دارد و صحبتش را این طور شروع می کند: «۱۰۰ سال پیش اینجا به راه روان معروف بود و در کوچه اصلی دو مناره قرار داشت. از سبزه میدان یک جاده اصلی بود. اگر کسی آنجا می ایستاد به راحتی مناره میدان کهنه را می دید.»

داستان جاده ارابه

او به جاده ارابه راران اشاره می کند و ادامه می دهد: «از این جاده، سنگ و وسایل مورد نیاز را با ارابه حمل می کردند که از آن زمان تاکنون به جاده ارابه معروف است.»

رسوم و رسوم محله های قدیمی از جذاب ترین خاطره های مردمان بومی محله است؛ حاج یدالله هم اول سراغ مراسم عروسی در راران می رود: «اینجا که ما نشستیم، حمام بود؛ اما حالا پارک شده است. قدیم ها اهالی راران ظهرها وعده همه را می گرفتند و داماد را به حمام می بردند. وقتی داماد را می شستند، چاووشی می کردند و می رفتند برای ناهار. ناهار هم شیربرنج بود. ناهار می خوردند و غروب می رفتند برای آوردن عروس. دایی عروس یک شال جلوی عروس می گرفت؛ یک آینه

که برای کشاورزی در حال رخ دادن است. همان طور که با داس می زند زیر دسته های سبزی و آن ها را درو و دسته می کند، سرش را بالا می گیرد و با کلام نافذی که دارد، می گوید: «حرف اول را در دنیا کشاورز می زند. همه سر سفره می نشینند و از محصولات کشاورزی استفاده می کنند. چرا باید کشاورزی به این وضعیت تبدیل شود.»

بوی سبزی تازه می پیچد توی بینی مان و حال خوشی برایمان ایجاد می شود. مرد ادامه می دهد: «اگر درآمد زیادی داشته باشد، جوان ها می آیند سمت کشاورزی. نباید بگذاریم این زمین ها نابود شود.»

مراسم عروسی باصفا بود

راهمان را به سمت محله راران کج می کنیم. کنار پارک محله پیرمردها دورهم جمع شده اند. جاکم است و دوسه نفری در گوشه و کنار پارک و روی وسایل بازی نشسته اند. یکی از آن ها یک گوشه پارک نشسته و زانویش را با دو دستش گرفته است. خنده رو و بانشاط است. دعوتمان می کند پای صحبتش بنشینیم تا از قدیم ها و خاطره هایش برایمان بگوید. حاج یدالله امینی، پیرمرد خوش صحبتی

راران از آن روستاهای الحاق شده به خوراسگان است که حرف های زیادی برای گفتن دارد. در این محله قدیمی که دارد شکل شهر به خودش می گیرد، هنوز بارقه های زیادی از زندگی آرام روستا دیده می شود. سرسبزی و زمین های کشاورزی هنوز در همسایگی خانه های محله راران به خوبی دیده می شود. مردان کشاورزی که زندگی شان روی این زمین ها می گذرد و روزی شان را از دل زمین های راران بیرون می کشند، کم نیستند؛ اما کم آبی و بی رونقی کشاورزی دارد توان کشاورزان و زمین ها را می گیرد و عرصه های سرسبز جایشان را به زمین های بی آب و علف و خاکی می دهند که می شود بلای جان تا مایه میاهات اهالی محله.

در کنار جاده ای که به شهرک سلامت می رسد داخل زمین کشاورزی، مردی دوازدهم زمین نم دار نشسته بود و با داس مخصوص مشغول دروی یک سبزی خوش عطر بود. جلو می روییم. می خواهیم دسته ای از سبزی ها را دستش بگیرد تا عکسی به یادگار بگیریم. خوش برخورد است. سال ها کشاورزی کرده و شغلش همین بوده است. با آنکه هنوز کشاورزی می کند، اما دل خون است از وضعیتی

زهره فندھاری

سامان دهی مادی راران

مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان از اقدام‌های انجام شده در این منطقه و محله راران می‌گوید

راران، یکی از محله‌های منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان، با مساحتی حدود ۳۶ هکتار است که بیش از دوهزار نفر جمعیت دارد. خلق یک قرارگاه اجتماعی با سامان دهی محوطه منار راران، ارتقای کیفیت زندگی در محله و اجرای عملیات خیابان‌سازی خیابان ۲۲ بهمن در ضلع شمالی مادی راران از مهم‌ترین اقدام‌هایی است که در دوره ششم مدیریت شهری در این محله و منطقه انجام شده. در این گزارش هوشنگ نظری پور، مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان، این عناوین را روایت می‌کند.

خلق یک قرارگاه اجتماعی

با سامان دهی محوطه منار راران

طرح سامان دهی محوطه منار راران به عنوان گامی در راستای تبدیل این بنای سلجوقی به نقطه ثقل محلی و قرارگاه اجتماعی است. این طرح، حفاظت فیزیکی قابل قبولی پیرامون منار به وجود می‌آورد و در کنار آن، یک فضای شهری تعاملی با معماری متناسب با منار به صورت میدان‌گاهی پدید می‌آید که ضمن سامان دهی و آرام‌سازی حرکت خودروها و ایجاد فاصله منطقی بین خودرو و منار، فضایی برای نشستن انسان‌ها و بزرگاری رویدادهای محلی اجتماعی، محقق می‌شود و به این شکل ارتباط انسان و این بنای تاریخی، تعریف جدیدی پیدا می‌کند. قرارگیری محله راران در کنار شهرک سلامت و اتوبان شهید آقابابایی فرصت مناسبی برای توسعه گردشگری محله ایجاد می‌کند.

ارتقای کیفیت زندگی در محله راران

راران، یکی از محله‌های منتخب این منطقه در طرح محله‌محوری است و تاکنون حدود ۲۰۰ میلیارد ریال اعتبار برای ارتقای کیفیت زندگی و انجام عملیات عمرانی از جمله زیرسازی و روکش آسفالت محله راران، اختصاص یافته است. رویکرد محله‌محوری با مینا قرار دادن محله‌ها در مدیریت شهر، آن‌ها را همچون منابعی پویا در راه ایجاد توسعه، انسجام اجتماعی و هویت بخشی به کار می‌گیرد. با توجه به مطالبه‌های شهروندان و کیفیت نامطلوب آسفالت معابر و نبود پیاده‌رو در این محله، در حال حاضر ۱۳ هزار مترمربع از معابر راران به صورت اساسی آسفالت شده که طی این عملیات عمرانی حجم زیرسازی شامل اجرای خاک‌ریزی، احداث لایه زیر اساس و لایه اساس چهارهزار مترمکعب بوده است؛ همچنین حدود سه هزار و ۲۰۰ متر جدول‌گذاری معابر و

دارند. یکی از این پروژه‌ها، ادامه خیابان «سردار باقری» است؛ مسیری که آزادسازی آن از ۱۳۹۱ متوقف شده بود و طی بیش از یک دهه پیشرفتی نداشت و با برنامه‌ریزی انجام شده، طی دو سال گذشته بودجه‌ای مشخص برای آغاز مجدد آزادسازی‌ها اختصاص یافت و سال جاری نیز با تخصیص اعتبار جدید، عملیات آزادسازی در این محور ادامه دارد. این خیابان که از محله جی‌شیر عبور می‌کند، یکی از مسیرهای مهم ارتباطی منطقه محسوب می‌شود و تکمیل آن می‌تواند در بهبود ترافیک و تسهیل دسترسی اهالی نقش بسزایی داشته باشد. دومین طرح شاخص، پروژه کمربندی شمالی و خیابان‌های متصل به آن است. در این بخش، هفت خیابان فرعی به کمربندی شمالی متصل می‌شوند که هر یک برای تکمیل شبکه معابر و بهبود دسترسی به محورهای اصلی منطقه اهمیت دارند. با توجه به حجم فراوان تردد و کمبود فضاهای پارک در این محدوده، بهره‌برداری از این پارکینگ می‌تواند بخشی از مشکلات ترافیکی و توقف خودروها را کاهش دهد. این پروژه‌ها نشان‌دهنده عزم شهرداری برای بهبود کیفیت زندگی شهروندان و توسعه پایدار شهر است و با تکمیل این طرح‌ها، شاهد تحولات چشمگیر در مناطق مختلف شهر خواهیم بود.

شد. یکی دیگر از طرح‌های مهم در محله راران، احداث محوطه‌های چندمنظوره، احیا و محوطه‌سازی اطراف منار تاریخی راران است که در این خصوص یکی از گلوگاه‌های نزدیک آن با هزینه‌ای بالغ بر ۱۴ میلیارد ریال آزادسازی شده است. تعویض مبلمان ایستگاه اتوبوس و سرپناه میدان اصلی راران، نصب تابلوهای راهنمای مسیر در خیابان‌های مواصاتی به محله و آرام‌سازی و بهبود حمل‌ونقل در سطح این محله از دیگر اقدام‌های انجام شده در این محله بوده که با احتساب اجرای پروژه‌های قبلی و فعلی حدود ۱۵۰ میلیارد ریال در آن هزینه شده است.

بهره‌برداری از پروژه مشارکتی خورشید شهر

پروژه مشارکتی «خورشید شهر» به مراحل پایانی خود رسیده است و تا ماه‌های آینده به بهره‌برداری می‌رسد. مهم‌ترین خدمت این پروژه ایجاد حدود ۴۰۰ واحد پارکینگ در پرفرت‌وآمدترین خیابان منطقه، یعنی خیابان اباذر است. سال جاری منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان شاهد اجرای چند پروژه مهم و اثرگذار در حوزه عمرانی و خدمات شهری است که هر یک نقش چشمگیری در ارتقای کیفیت زندگی شهروندان و توسعه زیرساخت‌های منطقه

عملیات پیاده‌روسازی محله راران به مساحت دوهزار و ۵۰۰ مترمربع نیز اجرا شده است.

اجرای عملیات خیابان‌سازی خیابان ۲۲ بهمن محله در ضلع شمالی مادی راران

در ادامه اجرای طرح‌های محله‌محور در این منطقه، عملیات خیابان‌سازی خیابان ۲۲ بهمن محله در ضلع شمالی مادی راران به طول ۴۰۰ و عرض هشت متر با اعتباری معادل ۲۲ میلیارد ریال به بهره‌برداری رسید. میزان خاک‌برداری در این پروژه بیش از هزار و ۱۰۰ مترمکعب و مقدار آسفالت مورد استفاده حدود ۷۵۰ تن بوده است. در این طرح به بازسازی مادی توجه شده و بدنه آن با سنگ‌های مالون ترمیم و بازسازی شد؛ همچنین کاشت ۱۵۰ اصله درخت و هرس و تیمار درختان درگیر با آفات چوب‌خوار از جمله موضوع‌هایی است که در خصوص احیای فضای سبز اطراف این مادی در یک مرحله انجام و در مرحله بعدی، بدنه‌سازی مادی راران به طول ۴۰۰ متر و دیواره سنگی آن احداث شد؛ پیش‌تر نیز در راستای طرح‌های محله‌محوری، ۱۳ هزار مترمربع از معابر راران به صورت اساسی زیرسازی و آسفالت و حدود سه هزار و ۳۰۰ متر جدول‌گذاری صورت گرفت که در مجموع حدود ۱۰۰ میلیارد ریال تا ماه قبل در محله راران هزینه

زهرا قندهاری

اجرای طرح محله محوری در راران

پاسخ‌های هوشنگ نظری پور، مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان، به مطالبه‌های ساکنان محله راران

محله راران فاقد ورزشگاه و هرگونه فرهنگ‌سراست و اقدامی در این خصوص انجام نشده. آیا شهرداری برای احداث این مجموعه قرار است کاری انجام دهد؟

اهالی محله راران از وجود یک ورزشگاه محلی برخوردارند که عملیات تجهیز و بهسازی آن با هدف توسعه فضاهای ورزشی و ارتقای نشاط اجتماعی در دستورکار شهرداری قرار گرفته است. این اقدام در راستای فراهم‌سازی بسترهای مناسب برای فعالیت‌های ورزشی شهروندان و تقویت مشارکت اجتماعی در محله اجرا می‌شود.

نابسامانی پیاده‌روسازی در محله معضل شده است و ساکنان از این مسئله، گلایه دارند. برنامه‌ای برای حل این مشکل دارید؟

در اجرای پروژه‌های محله‌محور از خدمات مشاور تخصصی بهره گرفته شده است. بر اساس نتایج مطالعات این مشاور که با تکیه بر نظرات کارشناسی و دیدگاه‌های مردمی انجام شده است، روند اجرای طرح، طراحی و هدایت می‌شود.

منار راران فاقد نورپردازی و جلوه در شب‌هاست؛ درحالی‌که این عمارت تاریخی می‌تواند به یک مجموعه گردشگری تبدیل شود. برای جذابیت بیشتر این مجموعه برنامه‌ای دارید؟

در راستای ارتقای جلوه‌های بصری و بهبود روشنایی محوطه، تعدادی چراغ ذفنی در محوطه نصب و اجرا شده است. با تأمین و دریافت انشعاب برق، مرحله نهایی نورپردازی محوطه به اجرا درخواهد آمد؛ همچنین نورپردازی منار به‌عنوان بخش شاخص این فضا، نیازمند بررسی کارشناسی و طراحی دقیق برای نصب پروژکتورهای متناسب است که در برنامه‌اجرایی منطقه‌پیش‌بینی شده.

راه‌اندازی خط اتوبوس محله راران به سمت شهرک سلامت و باغ بانوان درخواست مردم است که توجهی به آن نشده. پاسخ شما چیست؟

شرکت واحد اتوبوس‌رانی متولی راه‌اندازی و مدیریت خطوط اتوبوس‌رانی است؛ همچنین مسیر موردنظر برای ایجاد خط جدید در منطقه ۱۵ واقع شده است.

دوم مرداد ۱۳۹۲ خوراسگان با مصوبه شورای اسلامی شهر خوراسگان و شهر اصفهان به‌عنوان منطقه ۱۵ به اصفهان اضافه شد. این منطقه از لحاظ جغرافیایی با مناطق ۱۰ و ۴ هم‌مرز است و پنج‌هزاره ۸۰۰ هکتار محدوده قانونی و ۱۶ هزاره ۸۰۰ هکتار محدوده حریم دارد و جزو پهناورترین مناطق شهرداری اصفهان است. راران یکی از محله‌های این منطقه با مساحتی حدود ۳۶ هکتار، بیش از دوهزار نفر جمعیت دارد. در این محله معضلهایی وجود دارد که ساکنان روایت کرده‌اند و هوشنگ نظری پور، مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان، به آن‌ها پاسخ می‌دهد.

با توجه به فاصله کم محله راران با خیابان جی و اتوبان شهید آقابابایی و جاده بسیار نامناسبی که با عرض کم در این محدوده قرار دارد، معضلهایی گریبان‌گیر شهروندان شده است. آیا در خصوص حل این معضله‌ها، اقدامی در دستورکار دارید؟

این محدوده در منطقه ۱۰ شهرداری اصفهان واقع شده و در سال‌های گذشته موردتوجه مدیریت شهری قرار گرفته است. در همین راستا، با حضور رئیس محترم شورای اسلامی شهر اصفهان و مدیر وقت منطقه ۱۰ از این خیابان بازدید صورت گرفت؛ همچنین نشست‌هایی با اهالی شریف و معتمدان محلی به‌منظور بررسی مشکلات، دریافت دیدگاه‌ها و اتخاذ تصمیم‌های مشترک برای سامان‌دهی و بهسازی این محدوده برگزار شد که به حضور مالکان اراضی در مسیر نیاز بود؛ اما متأسفانه هیچ‌گاه (مالکان) برای توافق‌های لازم به شهرداری مراجعه نکردند.

بافت فرسوده و زمین‌های بایر رهاشده بسیاری در محله راران وجود دارد؛ همچنین بلاتکلیفی مردم و کثرت و قوس‌های فراوان برای ساخت خانه در محله، معضل دیگری شده است. برای حل این مسائل چه پاسخی دارید؟

با توجه به مصوبات شورای اسلامی شهر اصفهان در زمینه احیا و نوسازی بافت‌های فرسوده، شهرداری حداکثر همکاری و مساعدت را در صدور پروانه‌های ساختمانی برای شهروندانی که درخواست خود را ارائه کنند، به عمل خواهد آورد.

این اقدام در راستای تسهیل فرایند نوسازی، ارتقای کیفیت زندگی در محله‌های قدیمی و تسریع در بازآفرینی شهری انجام می‌شود.

در این محله طرح محله‌محوری ناقص و میدان محله بلاتکلیف رها شده است. آیا قرار است در این زمینه اقدامی انجام شود؟

با توجه به ابلاغ طرح مصوب و تعیین خط بدنه نهایی در این محدوده، لازم است مالک ملک موردنظر در چهارچوب ضوابط شهرسازی در خصوص انجام مراحل توافق با شهرداری اقدام کند. تاکنون این توافق از سوی مالک نهایی نشده است و در صورت مراجعه و انجام مراحل قانونی، امکان اجرای طرح میدان و آغاز عملیات عمرانی از سوی شهرداری فراهم خواهد شد. این موضوع از جمله پیش‌شرط‌های اصلی برای پیشبرد طرح‌های توسعه‌ای و سامان‌دهی بافت پیرامونی به‌شمار می‌رود؛ ضمن اینکه تمامی پروژه‌های مصوب در چهارچوب طرح‌های محله‌محور در ۱۴۰۱، به‌طور کامل در این محله اجرا و به بهره‌برداری رسیده است. این پروژه‌ها نه تنها زیرساخت‌های محله را بهبود بخشیده‌اند، بلکه نقش مستقیم در ارتقای کیفیت زندگی شهروندان و پویایی اجتماعی محله ایفا کرده‌اند.

وجود سگ‌های ولگرد در اطراف محله باعث ترس و وحشت مردم محلی شده است. برای رفع این معضل چه اقدامی در دستورکار دارید؟

اکیب زنده‌گیری حیوانات بلاصاحب به‌صورت منظم و برنامه‌ریزی شده در سطح منطقه فعال است. این گروه با رصد مستمر محله‌ها و بهره‌گیری از گزارش‌های مردمی، در خصوص جمع‌آوری و انتقال ایمن حیوانات اقدام می‌کند. فعالیت‌ها بر اساس نیاز هر محدوده و شرایط زمانی تنظیم شده است تا نظم شهری و آرامش شهروندان حفظ شود. از شهروندان درخواست می‌شود از غذادادن به حیوانات بلاصاحب در معابر عمومی خودداری کنند تا از تجمع و افزایش حضور این حیوانات در سطح شهر پیشگیری شود.

ورودی اصلی محله راران فاقد روشنایی بوده و شب‌ها ناامن است. برای رفع این معضل چه اقدامی در دستورکار دارید؟

این محله در زمره محله‌های منفصل از بافت شهری قرار دارد و مسیر منتهی به آن

زهره قندهاری

رمزوراز راران

معضل‌ها و اقدام‌های انجام‌شده در محله راران منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان

محله راران یکی از محله‌های منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان با مساحتی حدود ۳۶ هکتار، بیش از دوهزار نفر جمعیت دارد. خلق یک قرارگاه اجتماعی با سامان‌دهی محوطه منار راران، ارتقای کیفیت زندگی در محله و اجرای عملیات خیابان‌سازی خیابان ۲۲ بهمن در ضلع شمالی مادی راران از مهم‌ترین اقدام‌هایی است که در دوره نهم مدیریت شهری در این محله انجام شده است. این محله با معضل‌هایی روبه‌رو بوده و اقدام‌هایی در آن انجام شده که هر دو در قالب اینفوگرافی روایت شده است.

مهم‌ترین اقدام‌های انجام‌شده در منطقه و محله راران

ارتقای کیفیت زندگی
در محله

خلق یک قرارگاه اجتماعی با
سامان‌دهی محوطه منار راران

اجرای عملیات خیابان‌سازی
در ضلع شمالی مادی راران

بهره‌برداری از پروژه مشارکتی
خورشیدشهر

معضل‌های محله راران

- وجود جاده‌ای نامناسب با عرض کم
- نابسامانی خیابان منتهی به شهرک سلامت
- بافت فرسوده و زمین‌های بایر رهاشده
- بلاکلیفی میدان محله
- نبود امنیت در ورودی اصلی محله راران
- نبود علائم ترافیکی در خیابان‌های منتهی به میدان راران
- وجود سگ‌های ولگرد در اطراف محله
- نداشتن ورزشگاه و فرهنگ‌سرا
- نابسامانی پیاده‌روسازی محله
- نورپردازی ضعیف منار راران

مدیر فنی و گرافیک: علیرضا مظاهری
طراح و صفحه‌آرا: علی نصرآزادانی
دبیر تحریریه ویژه نامه زهره‌سادات کاظمی
تحریریه زهره قندهاری، منیره فهامی، مهناز احمدی، دلارام قندهاری
مریم نقیان، زینب دبیری، زهره‌سادات طالقانی و اکرم کیانی
ویراستاران: سارا حفیظی و عدرا دینانی

صاحب امتیاز: شرکت فرهنگ، هنری و مطبوعاتی پیام اصفهان زیبا
مدیرمسئول: دکتر علی قاسم‌زاده
مدیرعامل: احسان تیموری سیجانی
سردبیر: محمدحسین اعترزبان
دبیر ویژه‌نامه: محسن حیدری فرد
عکس: کوثر رحیمی

اصفهان زیبا
هم‌محلّه

برای دیدن تصاویر بیشتر
بارکد را اسکن کنید